H. Atillâ Uğur

ABDULLAH ÖCALAN'I NASIL SORGULADIM

-İşte Gerçekler-



4. Basım

KAYNAK YAYINLARI

H. Atillâ Uğur

ABDULLAH ÖCALAN'I NASIL SORGULADIM

-İşte Gerçekler-

© Bu kitabın yayın hakları
Analiz Basım Yayın Tasarım Gıda Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti.nindir.

Birinci Basım: Eylül 2011
İkinci Basım: Eylül 2011
Üçüncü Basım: Eylül 2011
Dördüncü Basım: Ekim 2011

Teknik Hazırlık: Analiz Basım Yayın
Baskı: Analiz Basım Yayın

ISBN: 978-975-343-617-5

KAYNAK YAYINLARI: 596



ANALİZ BASIM YAYIN TASARIM GIDA
TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.
Meşrutiyet Cad. Kardeşler Han No: 6/3
34430 Galatasaray-İstanbul
web adresi: www.kaynakyayinlari.com
e-posta: iletisim@kaynakyayinlari.com
Tel: (0212) 252 21 56-99 Faks: (0212) 249 28 92
Matbaa: 0212 501 82 87

H. Atillâ Uğur

ABDULLAH ÖCALAN'I NASIL SORGULADIM

-İşte Gerçekler-

Terörle Mücadelede Hayatını Kaybeden
Aziz Şehitlerimize ve Kahraman Gazilerimize...

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	13
ANKARA'NIN AYAZI	17
İMRALI ADASI	18
AÇIKTAN KAPALIYA GEÇİŞ	20
ŞANLI POYRAZ GELİYOR	20
ISLAK İMZA	21
KATLEDİLECEĞİNİ SANIYORDU	22
AYNAYA BAKSINLAR	22
KENDİNİ NEREDE ZANNEDİYOR	23
ADAYA İNŞAAT ŞANTİYESİ	25
YOĞUN ÇALIŞMALAR	25
SORGU	26
ANTALYA'DA TERÖR	27
TURİZME DARBE	28
YENİ ANLADIM	30
YUNAN SATIŞI	31
MOSKOVA SÜRECİ	31
İTALYAN KONUKSEVERLİĞİ	32
AVRUPA'NIN MÜTHİŞ İLGİSİ	33
YENİDEN ÜLKE ARAYIŞI BAŞLIYOR	33
KAÇINILMAZ SON	34
UYUŞTURUCU KONUSU	35
DEVLET ÖRNEĞİ	36

BAYRAĞIMIZ NAMUSUMUZDUR 37
TÜRKİYE'DEN DESTEK 37
İKİNCİ ADAM YOK 39
"BÜTÜN TÜRKİYE'YE TALİBİZ" 40
ÖZAL'IN İLGİSİ 41
NECMETTİN ERBAKAN'IN MESAJI 42
ABD VE İNGİLTERE 42
ABD DESTEĞİ 43
"DEVLETİME HİZMET" 44
DİNİ KULLANDIM 47
BİLGİLER ANKARA'DA DEĞERLENDİRİLİYOR 47
SORGUYA DEVAM 48
MUHABERAT DESTEĞİ 49
TALABANİ İNGİLİZ GÜDÜMÜNDEDİR 50
BAŞ DÜŞMAN ÇİLLER 51
İRAN DESTEĞİ 52
SIPRLARIN TARİHİ MİSYONU 52
BUKALEMUN 53
ROMANYA VE ALMANYA 54
TARİHİ DOST ALMANYA 54
ASİL LORDLAR 55
UYUŞTURUCU PARASI 56
TÜRK DIŞİŞLERİ'NİN KOZLARI 56
AMERİKA 57
HERKESİ TEK TEK ELE VERİYOR 58
TERÖR ÖRGÜTLERİ BİRERLİ KOLDA 60
"KADDAFİ SICAK DEĞİLDİ" 61
HASAN CEMAL MESAJ GETİRDİ 62
SÖZDE FEODALİTEYE KARŞI DA MÜCADELE EDİYORDU! 63
KARARLIYIM 64

DEĞERLENDİRİLİYOR 65
EYLEM TALİMATLARI 66
TÜRKLERİN ORTASINDA PATLATIN 68
KORUCULAR PLANLARIMIZI BOZDU 68
ANTALYA VE İZMİR'DEKİLER NE YAPIYOR? 71
CEZALANDIRMALAR 72
O ENGELİ GİDERİN 72
KIZILTEPE 74
OKUL YAKMALAR 76
33 MEHMETÇİĞİN KANI 77
TAVUKLARINA KADAR ÖLDÜRÜN 79
KÜRT VARLIĞINI HİSSETTİRİN 80
NGO BESLEMELERİ 81
YUNAN BOMBA EĞİTİMİ 82
"KÜRT DEVLETİ OLMAZ" 83
CUMHURİYETİN SAVCILARI GELDİ 85
BARIŞ MANÇO'YU KİM ÖLDÜRDÜ? 86
ADA GÜNLERİ 87
BENİMLE GÖRÜŞMEK İSTİYOR 88
PAZARLIK, TAVİZ YOK 88
ÇOK SEVİNDİ 89
"AVUKATLARI DA EĞİTMEK GEREK" 89
TERÖR ÖRGÜTÜ ZORDA 91
İDDİANAME KABUL EDİLİYOR 91
ÜÇ BUÇUK AY SONRA HAKİM KARŞISINDA 92
"ÖRGÜTÜN YÜZDE DOKSANI BENİ DİNLER" 93
ASKERİ HAKİM OLMAYACAK 94
DURUŞMA STRESİ 94
BAŞARILI İNŞAAT ÇALIŞMASI 95
"BURASI SİRK DEĞİL" 95
BALIK BAYRAMI 95
APO ACELE GÖRÜŞMEK İSTİYOR 96

BİNLERCE MÜDAHİL TALEBİ 97
BASININ MÜTHİŞ İLGİSİ 98
"ŞEHİT YAKINLARININ ACILARINI PAYLAŞACAĞIM" 99
BÜYÜK GÜN 100
APO'NUN AVUKATLARI SALONU TERK EDİYOR 100
DURUŞMA ADABI VE HUKUK 101
HERKES AĞLIYOR 102
BEKLENEN KARAR 103
İSTİKLAL MARŞI 104
YİNE GÖRÜŞMEK İSTİYOR 104
ALTINA İMZA ATARIM 105
HER YERDE SIKIŞTILAR 106
MUSTAFA KEMAL'İ ANLATMAK 107
SİLAHLI MÜCADELEYE SON 107
MÜTHİŞ ÖNERİ 110
TÜRKİYE'Yİ TERK EDİYORLAR 111
ÖRGÜTTE ÇÖZÜLME 112
ÜLKEDE HUZUR 113
SONRASI 113
PKK TERÖR ÖRGÜTÜNÜN TEKRAR TEHDİT HALİNE GETİRİLMESİNDE ABD'NİN ROLÜ 114
APO'NUN YOL HARİTASI 116
DEVLET CİDDİYETİ 116
DEVLETE RAĞMEN 117
NASIL OLDU? 119
MİT'İN İKİNCİ ADAMI APO İLE GÖRÜŞÜYOR 119
ZAFİYET DEĞİL, MORAL SORUNU 121
A. ÖCALAN'IN VE PKK TERÖR ÖRGÜTÜNÜN YENİDEN OYUNUN İÇİNDE OLMASI İÇİN ÜRETİLEN DÜZMECE DAVALAR 122
BURASI ANADOLU 124

ZAMANINDA DEĞERLENDİRİLMEYEN FIRSATLAR 125
AÇILIM, SAÇILIM 126
İNCİRLİK'E GİDELİM 127
SÖZDE YENİ UMUT 129
ORDUNUN YENİDEN DİZAYNI 130
FAİLİ BELLİ 131
HAYDİ ARAŞTIRALIM 132
"MUSTAFA KEMAL YOK" NE DEMEK? 134
DÜKKÂNIN SAHİBİ OLMAK İSTİYOR 134
ÇÖZÜM 135
KİŞİ BAŞINA DÜŞEN ULUSAL ONUR 137
ATATÜRK'ÜN GENÇLİĞE HİTABESİ 139
ATATÜRK'ÜN BURSA NUTKU 141

DİZİN 143

YAŞAMÖYKÜSÜ 147

ÖNSÖZ

"Kürt Sorunu, PKK terörü" Türkiye'nin son 30 yılının nerede ise üzerinde en çok konuşulan, yazılan ve yorum yapılan konusu oldu.

Özellikle terör örgütünün başı Abdullah ÖCALAN'ın yakalanmasından ve İmralı Adası'na getirilmesinden sonraki süreç, başta ABD ve AB olmak üzere bütün dünyanın gündeminde.

Her ülke, bize ait bu probleme kendi gözlüğünden bakıyor. Haklı olarak ve menfaatleri doğrultusunda müdahale ediyor, akıl veriyor, fırsatını bulduğunda dayatıyor. Kısacası hem içeride hem de dışarıda bu konunun içinde olanlar oyunu kendi kurallarına göre oynamak için çaba sarf ediyorlar.

Peki, problemin tam ortasında bulunan, yıllardır binlerce insanını kaybeden, ana, baba ve ocaklarına ateşler düşen ülke ve millet olarak biz ne yapıyoruz?

Yıllardır Türkiye Cumhuriyeti devletini ve milletini bir kanser gibi yiyip bitiren, zaman zaman kılık değiştiren, içeriden ve dışarıdan dünyada hiçbir terör örgütüne nasip olmayacak kadar destek gören bu beladan insanımızı, geleceğimizi kurtarmak için hangi adımları atıyoruz?

Özellikle bu soruların cevaplarını bulup hatalarımızı cesurca itiraf etmeliyiz. Birbirimizi suçlayarak işin içerisinden sıyrılma gayretinden vazgeçmeliyiz... Ve en önemlisi yapılacakları kararlılıkla ve kesintisiz yerine getirmeliyiz.

Her ülke, her devlet kendi yaşamı, insanının geleceği mevzubahis olduğunda her şeyi göze alarak gereğini yapar. Devlet ve millet olabilmenin bana göre birinci koşulu budur. Komşumuz İran, ülke topraklarında bulunan PKK'nın yan unsuru PJAK oluşumuna karşı gereğini yapmaktadır. Kaldı ki, PJAK teröristleri İran sınırları içinde, İran vatandaşlarına ve devletine karşı eylem yapmamaktadır.

Biz bu problemin en başından beri teşhis ve tedavi konularında büyük yanılgılar yaşadık. Ama en büyük yanlışımız, halen devam ettirilen (2011 Ağustos) Apo görüşmeleridir.

Abdullah ÖCALAN'ı iyi analiz etmeden, onu iyi tanımadan böyle bir işe girişmek "devletin terör örgütü ile pazarlık yaptığı" görüntü ve gerçeğinden başka bir sonuç doğurmaz.

Abdullah ÖCALAN'ın İmralı'ya getirilmesinden sonraki süreç ile ilgili birçok kitap yazıldı. Hemen hepsini okuma imkânım oldu. Onlarla ilgili bir değerlendirme yapmayacağım.

Ciddi devlet anlayışı gereği "birebir yaşadığım" bu konuda hep sessiz kaldım. Zaten doğrusu da buydu. Ancak kamuoyunda "Ergenekon" olarak bilinen ve ortalama zekâ seviyesine sahip herkesin uydurma olduğunu anladığı, Cumhuriyet ve Atatürk'le hesaplaşma gayretindeki şeref cellâtlarınca üretilen ve desteklenen bir dava nedeni ile deşifre olunca artık susmanın bir anlamı kalmadığını, millete olanları anlatmaktan kaçınmanın ihanetle eşdeğer olacağını anladım.

Son TÜRK BÜYÜĞÜ ve Cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa Kemal ATATÜRK'ün izinden gitmeye yemin etmiş bir TÜRK subayı olarak yaşadıklarımı kamuoyuna açıklamaya karar verdim.

Döneklerden, beslenme ve tetikçilere kadar birçok kişinin, "içinde bizzat yaşamadan", kitap veya rapor adı altında ahkâm kestikleri, tabiri caizse milletin beynini iğfal ettikleri bir dönemde bu kitabın Türkiye'mizin geleceği açısından ve özellikle gençlerimizin farkındalıklarını sağlaması yönünden faydalı olacağına inanıyorum.

Değerli okuyucunun şunu çok iyi bilmesini isterim ki, bu kitapta yazılan her şey benim birebir yaşadıklarımdır.

Önemli olan, insanımızın her şeyin farkında olmasıdır, önemli olan TÜRK'ü ile KÜRT'ü ile bütün Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının geleceğe güvenle bakmasıdır.

Bu kitabın yazılması için bana telkinde bulunan ve destekleyen birçok vatansevere, Cumhuriyet aydınına ve Kaynak Yayınları yönetici ve çalışanlarına çok teşekkür ederim.

H. Atillâ UĞUR
08 Ağustos 2011
Silivri Esirevi

Not: Sorgu ve görüşmeler boyunca Abdullah ÖCALAN'a "Apo" şeklinde hitap ettiğim için, kitapta da ondan "Apo" diye bahsettim.

ANKARA'NIN AYAZI

14 Şubat 1999 günü başkentte hava buz gibiydi. Akşam geç saatlere kadar bir kalpazanlık çetesi ile ilgili çalıştık. Saat 23.00 gibi yorgun argın Anıttepe'deki lojmanıma geldim. Yıllardır çilemi çeken hayat arkadaşım yorgunluk kahvemi getirdi, bir iki söz edelim derken askeri hattın bulunduğu telefon çaldı. Bu telefon çaldığında hep tedirgin olmuşumdur. Çünkü özellikle gece saatlerinde pek hayırlı haberler gelmez.

Telefonda teşkilatımızın iki numaralı komutanının emir subayı vardı. Komutan on saniye sonra karşımda idi, sesi heyecanlıydı "Evladım ekibinle birlikte hemen bu gece Bursa'ya yola çıkın, Allah utandırmasın, tarihi bir vazifeye gidiyorsunuz" dedi. Emri aldıktan sonra düşündüm. Bursa ile ilgili bir çalışmamız olup olmadığı hususu bir an aklımdan geçti. Sonra birden aklıma yıllardır mücadelenin tam ortasında bulunarak uzmanlaştığım PKK terör örgütü ve dünyada kovalamaca oynadığımız örgütün elebaşı geldi. Elimizdeki bilgiler Apo'nun sona yaklaştığını gösteriyordu. Alınması an meselesi idi. Ama niye Bursa, bunu henüz çözememiştim.

Apo Suriye'den kaçtıktan, daha doğrusu kaçmak zorunda kaldıktan sonra Türk istihbarat birimlerince dünyanın hemen her yerinde aranıyordu.

Tavşan kaçmaktan asla vazgeçmeyecekti ama yorulmuştu ve daha önceleri kendisine kucak açan yuvaların ağzı kapanmaya başlamıştı.

PKK terör örgütü mensupları ise büyük bir moral bozukluğu içerisinde elebaşlarının akıbetini bekliyorlardı. Panik başlangıcı yaşadıkları telsiz konuşmalarından da açıkça belli oluyordu.

Her biri terörle mücadelede kendilerini ispatlamış, terör örgütü ve başı ile ilgili alanda uzmanlaşmış, hepsi birer kahraman olan personelimle birlikte saat 01.30'da Ankara-Bursa yoluna çıktık.

Sabah 06.30 sıralarında Bursa-Gemlik yolu üzerindeki Jandarma Bölge Komutanlığı'na geldiğimizde pistte bir Skorsky helikopterin bulunduğunu gördüm. Sabah erken olmasına rağmen bölge komutanı makamında idi.

Yanına girdim, çok sıcak karşıladı. Ankara'dan gelen kriptolu bir sarı zarfı bana verdi ve "Helikopter emrinizde, buradan İl Jandarma Komutanlığı'na bağlı İmralı Adası'ndaki açık cezaevine gideceksiniz, ben başka bir şey bilmiyorum, siz biliyormusunuz?" dedi. "Hiçbir fikrim yok komutanım" deyip müsaade istedim.

İMRALI ADASI

Helikopter kötü hava şartları (sis) yüzünden oldukça yükselmek zorunda kaldı. Yaklaşık 30 dakika sonra pilot yüzbaşı eliyle aşağıyı işaret ederek geldik mesajını verdi. Adanın yukarıdan görünüşü elipsi andırıyordu. İneceğimiz yeri bulana kadar uzunluğu yaklaşık 6.5 km olan adanın üzerinde alçaktan uçuş yaptığımızda gözlerime inanamadım. Adanın dört bir yanında mezra denebilecek 2-3 evlik yerleşim yerleri, sınırlı sayıdaki insanlar, buraların çevresinde koyunlar, keçiler, tavuklar, balık ağları vardı. Yerleşim yerlerindeki sınırlı sayıdaki insanlar helikopter sesi ile dışarı fırlamış, merakla bize bakıyorlardı.

Arkadaşlarla yanlış bir adaya mı geldik diye birbirimize baktık. Neden sonra adanın kuzey ucuna yakın bir yerde futbol sahasına benzer bir alana indik. Adada bulunan Cezaevi

Koruma Jandarma Karakolu'nun komutanı bizi karşıladı. Helikopter sesini duyunca tek inilecek yer olan düzlüğe koşmuştu.

Sanırım adaya tarihinde ilk kez helikopter geliyordu. Karakol komutanı oldukça şaşırmıştı. Adanın sadece deniz ulaşımı vardı. O da Cezaevi bünyesindeki İmralı 9 ve İmralı 10 adlı iki gemicik ile sağlanıyordu.

Müdürlük binası olarak kullanılan tek katlı uzunca bir binaya gittiğimizde önce kriptolu emri çözdüm. Yanımdaki arkadaşım, **"Komutanım renginiz değişti"** dedi. Evet heyecanlanmıştım. 40.000 insanımızın kanından, kaybedilen onlarca yılımızdan sorumlu olan Abdullah ÖCALAN yakalanmış ve İmralı'ya getiriliyordu. Bize teslim edilecek ve tarafımızdan sorgulanacaktı. Devletin böyle bir görev için bizi seçmesi büyük bir onurdu. Arkadaşlarımızla birbirimize sarıldık.

Bu tür sıradışı olaylar sanırım insanın hayatında ya bir kez olur ya hiç olmaz. Arkadaşlarım ve ben kucağımızda şehitler vermiş, Mehmetçiklerimizi, arkadaşlarımızı kaybetmiştik. Bu bir savaşta olsa anlaşılabilir veya kabul edilebilirdi. Ama öyle değildi, ülkemize bölücü terör musallat olmuştu. Bunca acıyı birebir yaşayan insanlar olarak, örgütün başını bize teslim edeceklerdi. İnsanın aklından milyonlarca şey geçiyor. Gözümü kapattığımda kucağımda şehit olan Erzurumlu Çavuşum Hasan'ı, yanı başımda can vermiş Rizeli Mehmetçiğim Hüsrev'i görüyordum. Sanki bana "İntikamımızı al komutanım" diye bağırdıklarını duyuyordum. Ama biz Türk devletiydik, nice haini aman dilediğinde affetmiş geçmişe sahiptik. Biz adalet timsali bir milletin çocuklarıydık. Yasa ve hukuk ne diyorsa o uygulancak, Apo bağımsız Türk mahkemesinde yargılanacaktı.

AÇIKTAN KAPALIYA GEÇİŞ

İmralı Ceza ve İnfaz Kurumu'nun özelliği açık cezaevi olmasıydı. Bu durum bir emir ile hemen Kapalı Ceza ve İnfaz Kurumu şeklinde değiştirildi.

Adada çok miktarda koyun, keçi, tavuk vardı. Bunlar milli sermaye idi ve hemen nakilleri sağlandı. İmralı 9 ve 10 gemicikleri ile adadan gönderildiler.

Adanın kuzeydoğusundaki küçük iskelenin bulunduğu yerin çevresinde idarenin, mutfağın ve bunun gibi küçük yerlerin dışında kalınabilecek bir yer olmadığını gördük. Şimdi yıkılmış ve yerine yeni cezaevi inşa ettirdiğimiz yerde iki katlı bir bina vardı. Altında üç küçük hücre tipi oda bulunuyordu. Geçici olarak kullanabileceğimiz tek yer burası idi.

Bu arada havanın aşırı soğuk olması ve zaman zaman kar ve sulu kar şeklinde devam eden yağış her şeyi zorlaştırıyordu.

Arkadaşlarımla ve adaya gelen diğer personelle toplantımızı yapıp kararlarımızı aldıktan sonra sabaha karşı bir yerler bulup dinlendik.

ŞANLI POYRAZ GELİYOR

16 Şubat 1999 günü öğlene doğru iskelenin bulunduğu yere takviye olarak güvenlik amacı ile gönderilen komando bölüğünü adeta birerli kolda yerleştirdik. Hava yine kötü idi, deniz dalgalıydı, görüş mesafesi de fazla değildi. Bekleyişimiz uzun sürmedi. Denizden önce şanlı bayrağımız ardından da onun gönderine çekili olduğu "POYRAZ" adlı hücumbotumuz göründü. Yükü ağırdı. Yaklaşık 40.000 insanın kanından sorumlu terör örgütünün başını getiriyordu. Hem de bize teslim etmek için.

ISLAK İMZA

Poyraz ağır ağır iskeleye yanaştı. Biz de uca geldik. Halat atılıp korkuluk uzatılınca hemen hücumbota bindim. Getiren kahramanlar ve Poyraz'ın güzide personeli bir an önce emaneti teslim etmek istiyor gibiydiler.

Botun kıç tarafına doğru yürüdük. Bir kamarada Abdullah ÖCALAN ve yanındaki görevlilerle karşılaştık. Hadi inelim derken getiren ekibin komutanı şuraya imza atmanız lazım dedi ve ekledi "Teslim aldığınıza dair". Sanırım hayatımdaki en büyük ve olabildiğince ISLAK olan imzayı orada attım.

Abdullah ÖCALAN'ın elleri kelepçeli, gözleri bağlı idi. Kafasında da çuval vardı. Ben bir kolundan tutarak hücumbottan indik, sırtlarını bize dönerek güvenlik almış olan Mehmetçiklerimizin arasından 250 metre kadar yürüyüp hücre tipi odaların olduğu yere geldik. Hücumbottan indiğimizde kulağına doğru eğilip "Apo" dedim "Bir varmış bir yokmuş"....

İlk sorgusunda bize destek amacı ile MİT ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nden hepsi de konunun uzmanı bazı arkadaşlar da gelmişlerdi. Özellikle MİT'den gelen hanımefendi daha önceden de tanıdığım ve konunun piri olan biri idi. Keza Emniyet'ten gelen arkadaşlar da öyle idi. (Burada bahsekonu hiç kimsenin ismini güvenlikleri nedeniyle yazmayacağım.)

Hücre tipi odalarda hazırlattığım yatağın üzerine oturduk. Sonra bütün dünya ve Türkiye kamuoyuna bilgi verilmesi amacı ile mübarek bayrağımızın (Jandarma Karakolundan iki bayrak getirtip hücrenin duvarına astırdım) önünde önce çuvalı, sonra göz bağını çıkardım.

Apo çok tedirgindi. Önce, "Beni asacak mısınız" diye titreyen bir sesle sordu. Sonra "Ben devletimin emrindeyim"

dedi. "Hani büyük lider, ölümden korkmayan adam imajı yakıştırıyorlardı" diye düşündüm. Hemen ve anında teslim bayrağını çekmişti. Ona inanan, onun için kendini yakan ölüme giden gencecik insanları düşündüm ve içim sızladı.... Tabii kimse onun bu tavırları sergilediğini bilmiyordu. Sadece kendisini kurtarmak uğruna her şeyi söyledi, yeminler etti, sözler verdi. Halbuki kendisine fiziki ya da sözlü bir tek kötü muamele uygulanmadı.

KATLEDİLECEĞİNİ SANIYORDU

Gözbağını açıp fotoğrafını çektirmeden önce kendisine aynen şunları söyledim: "Sen bir terör örgütünün elebaşı olarak şu anda Türkiye Cumhuriyeti'nin elindesin ve millet adına karar verecek olan Türk mahkemelerince yargılanacaksın". Biraz rahatladı. Apo hâlâ Türkiye Cumhuriyeti devletini tanıyamamış, anlayamamıştı. Kendi örgütünün binlerce insana yaptığı gibi sorgusuz sualsiz katledileceğine inanıyordu. Bizi başka ülkeler ve kendi örgütü ile karıştırıyordu.

AYNAYA BAKSINLAR

Yıllardır her fırsatta Türkleri ve Türkiye Cumhuriyeti devletini barbarlıkla, hukuksuzlukla suçlayan kişi, kurum ve devletler önce aynaya, kendi geçmişlerine ve halen yapmakta olduklarına bakmaladırlar.

Özellikle terör örgütlerinin tehditlerine maruz kalan veya kaldığını iddia eden pek çok ülke, örgüt elebaşlarını veya mensuplarını her türlü yöntemi kullanarak YOK ETMİŞTİR. Ve bunu en meşru hak olarak görmüştür.

Türkiye Cumhuriyeti devleti Apo'yu Kenya'da, uçakta veya İmralı'da yok edemez miydi? Elbette ederdi ama milletin ve devletin mayasında bu yoktu. Ve olmadı. Bazı aklıevveller şimdi, "Amerika sana teslim etti ve öldürmeyeceksin şartı koştu" diyecekler. Yani Apo'nun ayağı taşa takılıp düşse Amerika Türkiye'ye savaş mı açacaktı?

Burada önemli olan, "teslim etti", "şart öne sürdü" falan değildir. Uluslararası bu tür konularda devletler her zaman işbirliği yaparlar, konunun uzmanları bunu bilirler. Önemli olan Türk devleti olarak bizim tavrımız ve tutumumuzdur. Apo veya başka bir teröristle başka şartlarda, dağda, ovada, çatışmalı ortamda karşılaşsaydık hiç şansı olmazdı, ama yakalanmış bir terörist için -bu Apo da olsa- uygulanacak olan hukuktur, yasalarımızdır. Çünkü biz Türkiye Cumhuriyetiyiz.

Akşama doğru hücre tipi odalardan nisbeten geniş olanına masa ve sandalye ile bir mülakat ortamı kurmaya çalıştım. Masanın duvara yakın tarafına Apo'yu oturttum. Biz de diğer arkadaşlarla karşılıklı olarak oturduk ve sorgu faaliyetine başladık.

KENDİNİ NEREDE ZANNEDİYOR

Tabii böyle bir oturma düzeni aldırmak zorunda olduğum için Apo masanın köşesinde kaldı. Arkasındaki yıkık dökük duvara arkadaşlar ayyıldızlı bayrağımızı raptiye ile tutturdular.

Sorguya başlamadan önce biraz rahatlamış gibiydi. Komando bölüğünün doktorunu getirtip A'dan Z'ye muayene ettirdim. Sapasağlamdı. Ama zaman zaman boğazım ağrıyor diye sızlanıyordu. "Ne zamandan beri?" dedim, "Yıllardır" dedi.

Sorgudaki çok önemli hususları belirtmeden önce ilk günün sonunda yaşadığım sıkıntıyı anlatmalıyım.

Adam masasının başında sanki Bekaa'da veya Şam'da oturmuş konferans veriyor gibiydi. Türkiye Cumhuriyeti devletine verdiği bunca zarara rağmen, kendisine yasalar gereği davranılacağını hissetmişti. En baştaki kurnazlığını sürdürüyordu ama daha yüksek perdeden konuşuyor ve sorulan sorulara dolambaçlı cevaplar veriyordu. Öncelikle ben olmak üzere hepimizin canı sıkıldı, bir çözüm bulmalıydık...

Yardımcımla beraber sorguyu kesip dışarıya çıktık. Yardımcım terörle mücadelede kendisini ispat etmiş, kahraman ve yetenekli bir personeldi. "Komutanım hatırlıyor musunuz Apo ile ilgili izlediğimiz kasetleri" dedi. "Evet" dedim. Devam etti: "Oradaki örgüt toplantılarında Apo sözde Eyalet Komutanlarını hep aşağılayarak, adeta hakaret ederek konuşuyordu. Soru bile sordurmuyordu. Diğer terörist başları da kedi gibi büzülmüş dinliyorlar ve Apo sordukça kendilerini de eleştirecek cevaplar veriyorlardı". "Eee" dedim, "Yani?". "Yani" dedi "bu adam hiç eleştiriye tahammüllü değil. Kendisine bu yaşına kadar kimse öyle davranmadığı için köpeksiz köyde değneksiz dolaşıyor"...

Yardımcımın boynuna sarıldım. Haklı idi. Bunu uygulamaya karar verdim.

Gece geç saatte yanına gittim. Yatağında oturuyordu. Beni görünce kalktı. Son derece memnuniyetsiz bir tavırla: "Odanın hemen yanındaki tuvaleti kullanmıyor musun, burası leş gibi kokuyor, bunca insanı nasıl idare ettin sen?" dedim. Rengi değişti, hafif gülümseyerek ve kekeleyerek "Hayır efendim, ben elimi ayağımı yıkadım" filan dedi..."Yatağını yeri temiz tut" dedim ve çıktım.

Bu andan sonra Abdullah ÖCALAN sorulan sorulara daha doğru ve konumunu bilir şekilde cevap vermeye başladı. Bizim için bir terörist sorgusu anlamında doğru eşik aşılmıştı.

ADAYA İNŞAAT ŞANTİYESİ

İç ve uluslararası hukuk normlarına göre şüphelinin en kısa zamanda iddianamesinin hazırlanarak bağımsız mahkeme önüne çıkarılması gerekiyordu. Bu dünyadaki en acımasız terör örgütünün başı da olsa uygulanacaktı. Tutukluluk süresi makul zamanı aşmamalıydı.

Adada süratli bir şekilde inşaat çalışmalarına başlandı. Bu arada güvenliğin sağlanması birinci öncelik olduğundan her türlü tedbir alındı. Denizden ya da havadan herhangi bir müdahale yapılması imkânsızdı. Bu detayları, bu satırlar yazıldığında (2011) Abdullah ÖCALAN hâlâ İmralı Kapalı Ceza ve İnfaz Kurumu'nda bulunduğu için yazmıyorum.

YOĞUN ÇALIŞMALAR

İkinci gün sorguya katılmak amacıyla adaya gelmiş olan MİT ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nden arkadaşlar ayrıldılar. İnşaat ve diğer konularda hummalı bir çalışma başladığında ben ve arkadaşlarım sorgu faaliyetlerine aralıksız devam ediyorduk. Soruşturmayı yürüten ve iddianameyi hazırlayacak olan makam Ankara DGM Başsavcılığı, yargılamayı yapacak mahkeme ise Ankara 2 No.lu Devlet Güvenlik Mahkemesi idi.

SORGU

Sabah erken saatte odaya girdiğimde ayağa kalktı. Bana hitaben, "Her şey çok güzel olacak efendim, ben devletimin vereceği tüm görevlere hazırım" dedi... Ondan sıcağı sıcağına alacağımız doğru bilgiler terör örgütünün belinin iyice kırılmasına, Kürt kardeşlerimizin Apo'nun ve terör örgütünün elinden, tahakkümünden kurtulmasına hizmet edeceği için önceden yaptığımız hazırlıkta belirlediğimiz soruları sormaya başladık.

Bu noktada şunu önemle belirtmeliyim ki, teröristbaşı verdiği bilgilerle PKK'nın adeta ipini çekmiştir. Özellikle isim, yer ve zaman açısından güvenlik güçlerimizin elinin güçlenmesine ve terör örgütünün büyük darbeler yemesine sebep olmuştur. Bunların birçoğu kamuouyuna yansımamıştır, yansıtılmamıştır. Ama gerçek olan terör örgütünün 2000'li yılların başında bitme noktasına gelmesidir. Bunu Atatürk ve Cumhuriyet düşmanlarının, besleme dönek yazarların bile inkâr etmesi mümkün değildir.

Soru: 09 Ekim 1998 tarihinde Suriye'den ayrılmadan önce neler yaptın?

Cevap: Suriye El Muhaberat görevlisi Ağa kod **Mervan ZERKİ** ve Şam'daki en kıdemli personelim Delil gelip hemen gitmem gerektiğini söylediler, zaten bir zamandır bazı olumsuz gelişmelerin olabileceğini değerlendiriyordum. Yunanistan temsilcimiz Rozalin (Kod) Ayfer KAYA'yı çağırdım ve Yunanistan'a gideceğimizi, dostlarımızı arayıp hazırlık yaptırmasını söyledim.

Soru: Yunanlı dostlar kimler?

Cevap: Badovos, Nagazaki ve ismini hatırlayamadığım parlamenterler...

Burada aklıma Yunanistan'ın örgüte verdiği askeri ve istihbari destek geldi. Ayrıca 1997 yılında Antalya bölgesinde eylemlere başlayan iki büyük terörist grubun etkisiz hale getirilmesinde görevli olduğumdan oradaki detayları da hatırladım. Antalya'da elde ettiğimiz bilgiler direkt Apo'dan talimat alan bu iki uzman terörist grubun Yunanistan'ın örtülü desteği ile turizm merkezimiz Antalya'ya indiklerini ve amaçlarının "turizmi baltalamak, Türkiye'nin riskli bölge ilan edilmesini sağlamak" olduğunu biliyordum. Apo'ya, geçiştirmesini önlemek için bu konuyu sordum. Aynen şöyle cevap verdi: "En başından beri **Yunanistan'dan daimi destek aldık.** Yunan istihbaratından Albay Masteski yedi kişilik heyetle yanıma geldi. Lavrion kampının kullanılması, askeri ve maddi destek vaat ettiler. Kampta teknik sabotaj ve orman yangınları konusunda da eğitim vereceklerini söyleyerek Türk turizm hedeflerine yönelmemizi, metropollere savaşı taşımamızı istediler. Bende Amanoslardaki iyi eğitimli iki grubu Antalya'da görevlendirdim. Yapılanmalarının iyi olduğu bilgisini aldım, hatta yabancı turistlerin safari gezilerinde inisiyatif ortaya koyarak sesimizi Avrupa'ya duyurduklarını biliyorum. Ancak nasıl olduğunu tam anlamadım, Türk devleti bizden atak davrandı ve ekiplerimiz tamamen yok oldu."

Onu dinlerken gözümün önünden Antalya'da icra ettiğimiz görev film şeridi gibi geçti. Ne kadar önemli bir işi MİT'imiz ve Emniyet'imizle omuz omuza başardığımızı hatırladım. **Elbette Apo Antalya'daki oyunu bozan birliğin komutanı-**

nın şu anda karşısında sorguyu yapan kişi olduğunu bilemezdi.

TURİZME DARBE

1997 yılında bizim elemanlarımızdan ve diğer kardeş istihbarat birimlerinden gelen yazılarda PKK terör örgütünün Antalya ili başta olmak üzere turizm cenneti bölgelerimize dağ kadrosundan eleman aktardığı ve bu yerlerde eylemlere başlayacağını öğrendik.

Apo'nun bu konuya çok önem verdiği ve **en iyi yetişmiş** ve tecrübeli olarak değerlendirdiği grupları bölgeye gönderdiği telsiz konuşmalarından da anlaşılıyordu.

Antalya bölgesi ülkemiz turizminin can damarı idi. Ülke ekonomisinin ana kaynaklarından biriydi. Orada terör örgütünün yapacağı eylemler birçok şeyi berbat edebilirdi.

Devlet tehlikeyi önceden hissetmişti (istihbarat birimleri ile) ve gereken tedbirleri alıp en kısa sürede tehdidi ortadan kaldıracaktı.

Bu konunun halledilmesi için **Genelkurmay Başkanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı ve İçişleri Bakanlığı'nca görevli olarak biz seçildik.** İçişleri Bakanlığı'mızın görevlendirme belgesi ile hazırlıklarımızı tamamlayıp personelimle birlikte göze batmayacak biçimde 1997 sonunda Antalya'ya intikal ettik.

Antalya'nın Manavgat-Serik kuzeyinde bir terörist grup, il merkezi ve Kemer ilçesi kuzeyinde başka bir grup faaliyet gösteriyordu.

Teröristler Kemer'in Aslanbucak mevkiinde safari yapan turist kafilesini durdurmuş, propaganda yapmış ve turizm fir-

masının araçlarını yakarak ilk eylemlerini ses duyuracak şekilde gerçekleştirmişlerdi. Ama bu yol kesme sırasında yabancı turistlerden biri elindeki polaroid fotoğraf makinesi ile teröristlerin fotoğrafını çekmeyi başarmıştı. İşte bu fotoğraf bizim önümüzü sonuna kadar açtı.

Fotoğraftaki teröristlerin önce kimliklerini tespit ettik, sonra onların tüm özelliklerini öğrendik ve inceledik. **Antalya'daki MİT, Emniyet ve Jandarma birimleri ile omuz omuza gece gündüz demeden çalışmaya başladık.**

Antalya'nın dağlık ve sık ormanlık alanları teröristler açısından müthiş bir gizlenme imkânı sağlıyordu. İşimiz zordu ama yöre halkının devletine bağlılığı bizim en büyük avantajımızdı. Zaman zaman orman bekçisi olduk, bazen köylü olduk bazen de çerçi olduk, hainlere adım adım yaklaştık. Dağlık ve ormanlık alanlarda odun kömürü üretiminde çalışan Kürt kökenli vatandaşlarımızı kullanmaya çalıştıklarını öğrendik.

10 Nisan 1998 günü Serik ilçesi Gebiz beldesi kuzeyinde ilk temas sağlandı ve gerisi geldi. Dönemin **İçişleri Bakanı Murat BAŞESGİOĞLU, Genelkurmay Başkanı İ. Hakkı KARADAYI ve Jandarma Genel Komutanı Fikret Özden BOZTEPE** bizzat Antalya'ya gelerek durum hakkında bilgi almışlar ve ihtiyaçlarımızı sorup bize moral vermişlerdi. İşte devlet buydu. Temmuz başına geldiğimizde işimizi bitirmiş, zayiatsız ve moralli bir şekilde Ankara'ya dönüyorduk.

Şimdi (Ağustos 2011) çok merak ediyorum, Antalya ilimizde yaşayan insanlarımızın kaç tanesi bu olanlardan haberdardır? Tehlikenin burunlarının dibinde iken devlet tarafından yok edildiğini biliyorlar mı acaba?

Mülakat şeklindeki sorgu uzun sürdüğünden arada sırada arkadaşlarım çay getiriyorlardı. Apo çay içerken bile önce bi-

zim içmemizi bekliyor, çayını içmeden dikkat kesiliyordu. Herhalde zehirlenmekten korkuyordu.

Komşumuz Yunanistan ile ilgili verdiği bilgileri hemen rapor haline getirip, kriptolu cihaz ile ilgili makama gönderdim. Bu bilgiler diplomatik anlamda Ege ve Kıbrıs konusunda sürekli sıkıntı yaşadığımız komşumuz karşısında elimizi güçlendirecekti.

YENİ ANLADIM

Apo, Yunanistan'la ilgili bunları söyledikten sonra, "Bir şey daha eklemek istiyorum. Benim Suriye'den adeta atılmam sonucu başlayan süreçte Yunanlılar yanıma hiç gelmediler, bana sığınma hakkı vermediler, vebalıymışım gibi sürekli kaçtılar, üstüne üstlük beni Türkiye'ye sattılar" dedi.

Sinirden yüzü kızarmıştı. Aklıma ülkelerin kullandıktan sonra bir kenara attıkları binlerce örnek geldi. Gülümsedim, "Devam et" dedim.

"Ülkeler arasındaki ilişkilerde örgüt temsilcileri ile yapılan görüşmelere rağmen ben gittiğimde bana ilgi gösterilmedi. Niyetlerinin ta başından beri etkisiz, ilgisiz ve seviyesiz bir politika ile PKK ile Türkiye'yi çatıştırıp zayıflayan bir Türkiye'den isifade etmek olduğunu o an anladım" dedi ve ekledi: "Beni ülkelerine kabul etmeyen Yunan yetkililerine yanlış yaptıklarını, Kürt-Türk savaşının Kürt-Yunan savaşına dönüşebileceğini belirttim..."

"Bir dakika" dedim: "Sen ortada bir Kürt-Türk çatışması mı olduğunu söylüyorsun. Sen içinde her milletten adam barındıran bir terör örgütünün başısın, bin yıldır her şeyimizi paylaştığımız Kürt kardeşlerimizi bu rezilliğin içine dahil

edemezsin. Kendi halkını, milletim dediğin Kürtlerin bebelerini, tavuklarını bile öldürttün" diye devam ettim.

Toparlandı ve "Evet, o cümle biraz maksadını aştı, haklısınız ama Yunanlı sözde dostların yaptıkları aklıma gelince sinirleniyorum" dedi.

YUNAN SATIŞI

Soru: Atina'ya indiğinde neler oldu?

Cevap: Yaklaşık iki saatlik yolculuk sonucunda Atina'ya indik. Yunan istihbaratının üst düzey temsilcisi Dimitri bizi karşıladı. Bir adaya götürdü. Abdullah ÖCALAN olup olmadığımı sordu. Kendimi tanıttım ve dostlarımızı beklediğimizi söyledim. "Olmaz, kalma süreniz 17.00'ye kadardır, Başbakanlık talimatı ile sizi göndermek zorundayım" dedi. Kendileri ile sertçe tartıştık. "İltica hakkımız var" dedik, kabul etmediler. Hemen Moskova'dan Mahir'i aradık. Mahir, Duma Meclisinden dostlarla görüşmüş, "Tamam gelin" dedi. Yunanlılara söyledik. Bize jet ayarladılar ve adeta kovar gibi Moskova'ya gönderdiler. Önceleri bana her türlü iltifatı ve yardımı yapan **Yunanlıların ikiyüzlülüğü** çok ağırıma gitti.

MOSKOVA SÜRECİ

Sorguya 15 dakika ara verdik. Apo ısrarla biraz da sesini alçaltarak, "Beni asmayın, göreceksiniz ne büyük hizmetler yapacağım" dedi. "Bu sözlerimi lütfen yabana atmayın, deneyin doğru olduğunu kanıtlayacağım" diye de ekledi... Sorguya devam ettik.

Soru: Moskova'da neler oldu?

Cevap: Üç saat sonra Moskova'da bir havaalanına indik. Orada bizi Mahir, Rus Parlamento temsilcisi ve İstanbullu iki tüccar karşıladı. Pasaport kontrolü sözde yapıldı, çünkü davetli idim. Oradan bir eve götürdüler, her şey çok iyi idi. Parlamento ile her türlü ilişkimiz açık ve olumlu olmasına rağmen Primakov* durumumuzu ısrarla zorlaştırdı.

Bunun üzerine tekrar ülke aramaya başladık. Yunanistan'la yine ilişki kurmaya çalıştık. En başından beri en büyük destekçimiz onlardı. Sonra İtalya'dan Yeniden Yapılanma Partisi Milletvekili Montovani'den davet geldiğini öğrendim...

Apo bunları anlatırken, bende dünyada ve özellikle Avrupa'da **ne kadar çok dostumuzun(!)** olduğunu anladım. Türkiye'yi kana bulayan bir terör örgütü başına kerhen de olsa sahip çıkıp ev sahipliği yapıyorlardı. Mustafa Kemal'in genç, dinamik ve inanışlı Türkiye Cumhuriyeti ne hallere düşürülüyordu.

"İTALYAN KONUKSEVERLİĞİ"

Apo devam etti: 12 Kasım 1998 günü yolcu uçağı ile saat 21.00 de İtalya'ya gittik. Beni milletvekili Montovani ile dostum Ahmet YAMAN karşıladı. Göstermelik olarak sahte pasaport meselesinden beni tutukladılar. 10 gün kadar sonra mahkeme gözetim süresini yeterli buldu ve serbest bıraktı. Cehennem Vadisi denilen yerde benim için ayarladıkları görkemli bir villaya götürdüler. Burada son derece rahattım. Türkiye'den ve birçok yerden gazeteci, parlamenter, dost yüze yakın ziyaretçim oldu.

* Yevgeni Maksimoviç Primakov: Eylül 1998-Mayıs 1999 arası Rusya Federasyonu Başbakanı. Rusya'daki Batı sistemi ile bütünleşme siyasetine karşı ve onun seçeneği olarak gelişen Avrasyacılık hareketinin siyasi önderlerinden. (Kaynak Yayınları'nın notu)

AVRUPA'NIN MÜTHİŞ İLGİSİ

Soru: Kimler geldi?

Cevap: Mesela Türkiye'den **Nilgün CERRAHOĞLU** ve **Tayfun TALİPOĞLU** geldi. İngiltere'den gazeteciler ve bir lord, Belçikalı bir parlamenter, Almanya'dan gazeteci ve avukatlar, Hollanda'dan gazeteci ve avukatlar, Yunanistan'dan gazeteciler, Yeşillerden Avrupa milletvekilleri, İtalyanlardan barış heyeti, avukatlar, Yeşiller ve Yeniden Yapılanma Partisi, İspanyadan sol parti temsilcileri ve Filistinliler geldi.

YENİDEN ÜLKE ARAYIŞI BAŞLIYOR

Her şey yolunda gidiyor derken Türkiye'nin bastırması sonucunda İtalyanlar da yan çizmeye başladılar. Güney Afrika, Yunanistan, Moskova, Hollanda, Finlandiya, Baltık ülkelerine baktık. Libya'ya başvurmadım. Arap ülkelerine gitmeyi ben istemedim. Avrupa ülkelerinden gelen cevaplar Roma sürecinin aynısı gibiydi. Sadece İngilizler gelmememi yazılı olarak bildirdi. Diğerleri ise ne kabul ne de red ettiler. Bunun üzerine Rusya'dan Mahir'le görüşerek 16 Ocak 1999 tarihinde tekrar Moskova'ya gittik. Novigrad havaalanına indik. Görevlileri bizim arkadaşlar para vererek ayarladıkları için girişte problem yaşamadık ama sonra istihbaratın haberi olmuş. Eve gelip Mahir'in beni kandırdığını söylediler. Rozalin(kod) Ayfer KAYA'yı aradım. Rozalin, Yunanlı dostlar Badovas ve Nagozakis ile birlikte küçük bir özel uçakla Rusya'ya yanıma geldiler. Beni alıp jete götürdüler. 1 Şubat 1999 günü Novigrad'dan Atina'ya uçtuk. Orada bizi Yunan istihbaratından Dimitri karşıladı. Hiçbir şeyin ayarlanmadığını o zaman anladım. Telaşla bizi nereye göndereceklerini konuştular, bir ara

Kenya lafı geçti. Sonra acele ile Korfu adasına gönderdiler. Yunanlıların ta en başından beri bana ne yapılacağını bildiklerine inanıyorum, çünkü bana iki de bir senden sonra örgütün başına kim geçecek diye soruyorlardı...

Bu noktada dur diye işaret ettim. Sonra "Türkiye Cumhuriyeti düşmanları için önemli olan, hainlere yardım ederek Türkiye'ye darbe vurmaktır. Bu yüzden Abdullah ÖCALAN olarak sen onlar için sinek kadar bile önemli değilsin. Onlar için terör örgütünün başında sen ya da bir başkasının bulunması bir şey ifade etmez. Yeter ki örgütün başındaki, senin yaptığın gibi **onların dediğini yapsın**" dedim. "Haklısınız" dedi, "Biraz geç de olsa bunu anladım. Onun için size söz veriyorum, bundan sonrasında devletimin bana vereceği her türlü görevi yapacağım" diye tekrarladı.

Sözlerinin altında yatan kurnazlığı anlamak için uzman bir sorgucu olmaya gerek yoktu. Çünkü çok belliydi.

KAÇINILMAZ SON

Apo devam etti: "O gece beni Korfu'da sanırım Yunan istihbaratının kullandığı bir eve götürdüler. Badovas Atina'da kalmıştı. Benim yanımda temsilci Mehmet(kod) İbrahim (soyadını hatırlayamıyorum Midyatlı), Dilan(kod) Şemse KILIÇ, Yunanlı George ve Rozalin(kod) Ayfer KAYA vardı. Korfu adasından uçakla ayrıldık, Hollanda'ya gitmek için önce Minsk'e gittik. Orada avukat Berita ile görüştük. Hollanda'ya gitmemiz için uçak beklemeye başladık, bu arada Yunanlı pilotlar beni bir an önce indirip geri dönmek istiyorlardı. Ama ben uçak gelmediği için inmedim. Avrupa ülkelerinin havaalanlarının bana kapatıldığı haberi geldi. Bu avukat Berita'yı MED TV olayında George olarak bildiğim Aristo

bulmuştu, 1-2 yıldır avukatlığımızı yapıyordu, para da almıyordu, zengindi. Kocası da Baybaşin'in avukatıdır. Uçak gelmeyince tekrar Atina'ya döndük ve beni Kenya'ya götürdüler. Elçilik görevlileri karşıladılar. Elçi Kontunas daha önce NATO'da çalışmış biriydi. Ertesi gün Yunanistan'dan Filifilos adında bir avukat geldi ve ben iltica talebinde bulundum. Son gün elçiyi Kenya dışişleri çağırdı. Dönüşünde bana 'Saat 17.00'de havaalanına gideceksiniz, oradan nereye isterseniz uçarsınız' dedi.

Ben Amsterdam'a gitmek istiyorum dedim, sert tartışmalar oldu. Sonuçta Kenya'lı görevliler beni arkadaşlarımdan soyutlayarak kendi araçları ile havaalanına götürdüler. Uçağa bindiğimde etrafım sarsıldı ve yakalandım."

UYUŞTURUCU KONUSU

Sorguya bir müddet sonra ara verdim. Berita ismindeki avukattan söz ederken Baybaşin'in de adını söylediğini hatırlattım ve "PKK terör örgütünün dünya uyuşturucu ticaretinde oldukça önemli bir yeri var, bunu herkes biliyor, sen ne diyorsun?" diye sordum.

Önce, "Ben uyuşturucuya karşıyım, böyle bir talimat vermedim" gibi kör göze parmak sokar bir cevapla inkâr etti. "Elimizde birçok rapor, ifade ve delil var. Ayrıca İngiltere-Fransa arasında bulunan ve karapara aklama cenneti olarak da bilinen Jarsey Adası'nda, 1995 yılı içerisinde PKK terör örgütü tarafından 'Kürt Kredi Vakfı' adında bir vakıf tesis edildi. Bu vakıf oluşumunu MED televizyonunda görevli PKK ajanları yönetti ve MED TV uyuşturucu parası ile finanse edildi" deyince şöyle cevap verdi:

"Örgütün yaşaması için finans konusu hayati önemdedir. Özellikle Avrupa'da halkın yardımı ve bizim yaptığımız küçük çapta ticaret vardır, ama bunlar yetmemektedir. Uyuşturucuya kişisel olarak karşıyım, ama başta kardeşim olmak üzere bazı kadroların İran-Zağnos ve Romanya üzerinden Avrupa'ya uyuşturucu sevk ettiklerini ve örgüte para temin ettiklerini biliyorum, hatta yapmayın diye de tembihlerde bulundum, ama kâr etmedi" dedi.

Gülümsedim ve ona: "PKK terör örgütünün acımasızlığı ile ün yapmış elebaşı olacaksın ve senin talimatın olmadan, hatta yapmayın demene rağmen kadroların uyuşturucu ticareti yapacak, biz de buna inanacağız" dedim.

Başını önüne eğdi.... Sustu.....

Apo'ya şunları söyledim: "Senin Hollanda'da uyuşturucu kaçakçılığı ile suçlanan Hüseyin BAYBAŞİN adlı şahsın avukatlarından Berzan EKİNCİ ile de ilişkin olduğu biliniyor. Uyuşturucu ticareti yapan, PKK terör örgütüne maddi destek sağlayan bir kişinin avukatının seninle ilgileniyor olması bazı şeyleri açıklıyor değil mi?"

Apo bu kanıdan sıkılmıştı. "Ne yapayım, herkes menfaati için beni kullanmaya çalışıyor" dedi.

DEVLET ÖRNEĞİ

Aldığımız tüm bilgileri anında ilgili makama gönderiyordum. PKK terör örgütünün kafasının karışmış olduğu, eylemselliğinin neredeyse durma noktasına geldiği bilgisini alıyorduk.

Ankara'da Başbakanlık Eşgüdüm Merkezi, Genelkurmay Başkanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı, MİT Müsteşarlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü gelişmeleri yakinen ve **güçlü**

bir devlete yakışır şekilde takip ediyordu. Bütün kurumlar yapılması gerekeni yapıyor, elebaşı yakalanmış terör örgütünün artık Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarına, Türküne de Kürdüne de zarar vermemesi için tüm çabalarını harcıyorlardı.

Devlet kurumları arasında çekişme, inatlaşma ve düşmanlık yoktu. İnsanımızın yeniden kendi devletine güveni gelmeye başlamıştı.

BAYRAĞIMIZ NAMUSUMUZDUR

Sorgunun ikinci günü sabahı mülakata başlamadan önce Apo, "Benim söylediklerime, söz verdiğim hususlara inanıyor musunuz?" diye sordu. Ben cevap vermeyince kalktı ve arkasındaki duvara asılı **Türk bayrağını öptü**. "Bana inanın, bu oyunu hep birlikte bozalım" dedi. Gelinen nokta açısından bu durum, içinde riyakârlık olsa bile son derece önemliydi.

Kendisine, "Bir rahatsızlığın var mı?" diye sordum. Soruma cevap vermeden yüzüme baktı ve "Bizim eyalet komutanlarının raporlarında yazdıkları bir çok şeyin doğru olmadığını şimdi anlıyorum... Onlar kendi sorumluluklarını örtbas etmek için, Türk devletini çete gibi gösteriyorlardı. Sağ yakalanan ve teslim olanlara işkence ve ölüm uygulandığını yazıyorlardı. Örgütün başı olarak bana bile bu şekilde, böyle medeni davranmanız bende bu düşünceyi geliştirdi" dedi.

TÜRKİYE'DEN DESTEK

Soru: Ülkemizde terör örgütünü maddi olarak kimler desteklediler?

Cevap: 1991-1993 yılları arasında bölgedeki müteahhitlerden yüzde itibarı ile örgüte gelir adında paralar alınmıştır. Bu firmalar örgütümüzün gücünü kullanarak ihale aldıklarından, biz de onun üzerinden gelir temin ediyoruz. Bunlardan Halis TOPRAK fabrika yapımına başlayınca, "Eğer orada fabrika yapacaksa, bize de bir ödeme yapmalıdır" dedim. Aldığım bir bilgiye göre ödemiş. Ali Rıza Septioğlu'nun ailece işlettiği taş ocaklarından da maddi yardım alındı. Keza Ceylan Holding'ten de yardımlar alındı. Behçet CANTÜRK eskiden beri maddi katkı sağlıyordu. Yüksekova'da Cihangir Ağa, Mardin'de TÜRK ailesi ile Kahramanlar ailesinden örgüt para tahsil etmiştir. Şu anda isimlerini hatırlayamadığım pek çok işadamından yüklü miktarlarda desteğimiz vardır. Ayrıca Başkale, Hakkari, Yüksekova bölgesindeki uyuşturucu, silah ve hayvan ticareti ile ilgili olarak örgüt adına para tahsil etmekteyiz. Sınır boylarında adına gümrük birimi dediğim ekiplerimiz sınır geçişlerinden ücret alırlar.

Örgütün Avrupa'da topladığı paraları Sinan adındaki elemanımız İsviçre bankalarına yatırmaktadır.

Ayrıca İbrahim TATLISES'in Tatlıses Turizm'inin İstanbul bağlantılı gönüllü yardımlarını da gördük.

Apo bunları anlatırken aklıma özellikle Doğu ve Güneydoğu Anadolumuzda birçok otobüs firmasının, dinlenme tesislerinin araçlarının örgüt tarafından saldırıya uğradığı ama Tatlıses Turizm'in hiçbir saldırıya maruz kalmadığı geldi. Örgüte yardım eden işadamı ve sanatçılar konusunu Ankara'da üst düzey bir yetkiliye anlattığımda, "Doğru olabilir, ama sen biliyor musun Mehmetçik Vakfı'na yüklü miktarda katkıda bulunanlar arasında bu sanatçı da var" dedi.

Bunun adı denge politikası idi. "Bana kimse dokunmasın, ben işime bakayım, para kazanayım" anlayışıydı.

Yıllarca o bölgelerde görev yaptığım için çok iyi biliyorum ki, insanlarımızın, özel işletmelerimizin %90'ı örgütün korkusundan, tehditlerinden bu yardımları yaptılar. Örneğin Kızıltepe ilçesinde bir teröristin üzerinde bulduğumuz defterde bütün köylülerin sözde vergiye bağlandığını, ödemeyenlerinin bir kısmının öldürüldüğünü, bir kısmının bölge dışına kovulduklarını tespit etmiştik. Ama yine hata bizimdi. Vatandaşın malını, canını koruyacak olan devlet olarak yanlışlarımız vardı. Ve örgüt bunları kullanmakta ustalaşmıştı.

İKİNCİ ADAM YOK

Soru: Örgütte kendi yerine kimi yetiştirdin ya da şimdi senin yerine geçecek kişi kim?

Cevap: Benim yardımcılarım, Cuma (kod) Cemil BAYIK, Abbas (kod) Duran KALKAN, Avareş (kod) Mustafa KARASU, Ebubekir (kod) Halil ATAÇ, Cemal (kod) Murat KARAYILAN, Fırat (kod) Ali Haydar KAYTAN... Bunlar en üst düzey elemanlardır. Yerime bırakma diye bir şey yoktur. O kadar uğraş vermeme karşın hepsinde de çeşitli eksiklikler hâlâ devam etmektedir. Zaman zaman ana çizgiden kaymaları olmuştur... Ama şunu bilirim ki bana çok bağlılardır.

Bunları dinlerken hatırladım. PKK terör örgütünün zaten hiçbir döneminde Apo'ya alternatif olabilecek kimse çıkmamış, çıkan olmamıştır. Biraz sesini yükselten ya da Apo'ya muhalefet eden olursa hemen ajanlıkla veya yetersizlikle suçlanmış ve ortadan kaldırılmıştır. Bununla ilgili, süreç içersinde onlarca bilinen örnek vardır. Bu yüzden hiçbir zaman ikinci hatta üçüncü adam olmamıştır.

Sorguya ara verdim. (Verdiğimiz aralarda kısa soluklu konuşmalara devam ediyorduk.)

"BÜTÜN TÜRKİYE'YE TALİBİZ"

Çay geldiğinde sordum: "Sen Türkiye Cumhuriyeti ülkesinden toprak koparabileceğine gerçekten inandın mı?"

Hafif tebessüm ederek cevap verdi: "Asla benim böyle bir düşüncem ve idealim olmamıştır. Uygulanan dezenformasyonlar böyle düşünüyormuşum gibi algılanmasını temin etmiştir. Başkanlık konseyi veya diğer arkadaşlar böyle düşünmüş olabilirler ama ben hiç düşünmedim. Bana göre biz haydi ayrılalım deseniz bile ayrılmayız, çünkü biz **bütün Türkiye'ye talibiz,** Cumhuriyeti biz de kurduk. Her şey de biz de vardık. Bunun için söylüyorum bunu" dedi.

Sordum: "Yani siyasette olmaktan, ülke yönetimine ortak olmaktan söz ediyorsun, öyle mi" dedim.

"Evet, onu kastediyorum" dedi.

"Peki, bunun için herhangi bir Türkiye Cumhuriyeti vatandaşının önünde engel mi var, bunca insanın kanına girerek mi bu amacına ulaşacaksın?" diye sordum.

"Haklısınız, benim de çok hatalarım oldu. Ama fırsat verirseniz inanın telafi edeceğim" dedi.

Tekrar sorguya geçtik.

Soru: Zaman zaman sözde ateşkes ilan ettin. Bunların arkasındaki nedenler nelerdir?

Cevap: "İzin verirseniz öncelikle şunu söylemeliyim ki biz PKK'yı Marksist bağımsız bir ülke için kurduk. Yani kuracağımız Kürdistan'da Marksist temele dayalı bir sistem kuracaktık. PKK kurulurken programını da yaptık."

ÖZAL'IN İLGİSİ

Devam etti: "PKK kurulduktan sonra şiddete başvuruldu. Gelişen olaylar bu programın hayali olduğunu bize gösterdi. Ayrıca ben şiddetten rahatsız oldum. 1993'ten sonra bütün amacım PKK'yı şiddet unsurundan arındırıp siyasi kanal içine sokmaktı. Turgut ÖZAL'ın çağrısı bu konuda, yani PKK'yı siyasi kanada sokmak konusunda bizi etkiledi. ÖZAL, Talabani'yi bu ateşkes meselesini görüşmek üzere bana gönderdi. Ama ömrü yetmedi. Çok severdim, üzüldüm ve ailesine başsağlığı mesajı gönderdim..."

Araya girdim: "1990 yılında yaptığın bir açıklamada, daha doğrusu bir söyleyişide, '...Türk halkı kadar hiçbir halk kendi egemenlerinin bu kadar ihanetine uğramamıştır, haydi Kürtler işbirlikçi, katmerli hain, onlar ise egemen ve kendilerini Türk saymakta, bazıları aşırı Türkçü geçinmektedir. Bunların sömürdükleri Türk halkıdır, sömürense Turgut ÖZAL ve ekibidir. Kamuran İNAN denilen adam kimdir, hangi hükümetin adamıdır, kısacası Özal ABD'nin oyuncağıdır, Barzani'nin de destekçisidir' diyorsun. Şimdi ise ÖZAL'ı çok sevdiğini, ölümüne çok üzüldüğünü söylüyorsun bunların hangisi doğru?" diye sordum.

Cevap: "Evet, başlangıçta Özal'ı çok eleştirmiştim. Ama 1993'te bizimle irtibata geçmesi, Talabani'yi ateşkes için bize göndermesi kanaatimi değiştirdi..."

Karşımda oturan Apo'nun kurnazlıkta sınır tanımadığını bir kez daha gördüm.

NECMETTİN ERBAKAN'IN MESAJI

Soru: Türkiye'de yönetimde bulunanlardan başka mesajlar aldın mı?

Cevap: "Necmettin ERBAKAN, 1996 yılında başbakan olduktan sonra Suriye El Muhaberat'ın elemanı Ağa kod Mervan ZERKİ ve benim Suriye temsilcim Delil kod vasıtası ile mesaj gönderdi. Mesajında, 'Güneydoğu'ya siyasi, ekonomik, kültürel **açılımlarda** bulunmak istediklerini, bu nedenle barışın sağlanmasını ve ateşkesin ilanını' öngörüyordu. Bende bu görüşü olumlu bularak yine aynı şahıslar ile kendisine mektup yazdım ve bu önerisini kabul ettiğim yolunda mesaj gönderdim. İsmail NACAR zaman zaman yine Refah Partisi iktidarında benimle telefonla görüşmüş ve arabuluculuk teklif etmiştir."

Özellikle 2002 yılı 3 Kasım'ından sonra başlayan dönem detay detay incelenmelidir. Apo'nun sorgu sürecinde kendisi ile irtibata geçtiğini beyan ettiği Necmettin ERBAKIN'ın talebeleri Türkiye'yi yönetmeye başlamıştı. Partinin Genel Başkanı Apo'ya "Sayın", mübarek şehide "Kelle" demiş olan R. Tayyip ERDOĞAN'dı. (R. Tayyip ERDOĞAN bu ifadelerinden dolayı manevi tazminat davasında para cezası almıştır.)

ABD VE İNGİLTERE

Apo devam etti: "Bakın burada yeri gelmişken, izninizle 17 Eylül anlaşmasından bahsetmek istiyorum. 17 Eylül 1998'de ABD, Washington'da Talabani ve Barzani'yi anlaştırdı. Ben aslında Talabani ve Barzani ile çatıştım. Barzani ile Talabani anlaşmaları ve sonraki süreçteki planlar, İngiltere'de hazırlandı, uygulama ABD tarafından yapıldı. Yani otonom

bir Kürt devletinin kurulmasında ABD ve İngiltere birlikte hareket ettiler. Daha İstiklal savaşının bitiminde **Şeyh Sait'in isyanının esas destekçisi İngiltere idi.**

"Bugün İngiltere ve Amerika geçmişte oynadıkları oyunu tekrarlamaktadırlar, hem Irak'ı Talabani ve Barzani ile kontrol altına almak hem de gelişme potansiyeli yüksek olan Türkiye'nin önünü kesmek için bu tezgâhı düzenlemişlerdir. Oynanan bu oyunda bana da kurban olarak yer verdiler, Barzani ve Talabani'yi öne çıkardılar. 'Türkiye, senin istediğin Apo'dur, al sana Abdullah ÖCALAN' dediler, ABD ve İngiltere'nin otonom bir Kürt devleti kurulmasında Talabani ve Barzani'yi tercih etmeleri normaldir. Çünkü onların otonomi anlayışı farklıdır."

ABD DESTEĞİ

Apo bunları söyleyince 1992-93 yıllarında Siirt ve Gabor-da gece uçuşu yapan ABD helikopterlerinden teröristlerine yardım malzemesi atıldığını, ele geçirilen birçok sığınakta ve teröristin üzerinde Amerikan ordusuna ait konservelerin, harp paketlerinin olduğunu hatırlattım.

"Evet" dedi, "bizim bir talebimiz olmadan bu yardımlar yapılmıştır. Ama neticede bizi değil Talabani ve Barzaniyi tercih etmişlerdir."

Devam etti: "Ben uzun örgüt hayatımda Kürtlerin özgürlüklerinin Türkiye içerisinde bulunduklarını gördüm. Bana göre Kürtlerin derdi ayrı bir devlet kurmak olamaz, **federasyon ve otonomi bir çözüm değildir. Türkiye'de mevcut sistemde Kürtlerin siyasal hakları vardır.** 1990'lardan sonra Kürtlerle ilgili kültürel haklar geliştirilmiştir. Bu halen de yürürlüktedir. Kürtçe gazete çıkarılmaktadır, Kürt Enstitüsü ku-

rulmuştur. Kürtlerin oy verdiği bir parti ve kültür dernekleri vardır. **Bütün bunlar Türkiye'de Kürtlerin özgür ifade hakkının geliştiğinin göstergesidir.** Bununla şunu anlatmak istedim. Türkiye'de Kürt meselesi demokratik sistem içerisinde Kürtlerin ifade özgürlüğüne kavuşarak olumlu yönde gelişmiştir. Türkiye'de demokrasi geliştikçe bundan elbette Kürtler de yararlanacaktır. Esasında daha Cumhuriyet kurulmadan da, kurulduktan sonra da Kürtler sizin asli unsurunuzdur."

Okuyucu bu cümleleri Apo'nun söylediğini eminim şaşkınlıkla karşılamaktadır. Ama işte gerçek budur. Terör örgütünün elebaşı 1999 yılının Şubat ayında bizzat bana bunları söylemiştir. Bütün Türk vatandaşlarının bu cümlelerin altına imza atacaklarından eminim.

Apo elbette özellikle ABD desteğini tam anlamıyla anlatmıyordu. Ama biz bu konuda bütün detayları biliyorduk. Apo Amerika'nın PKK'dan değil kendisinden vazgeçtiğini çoktan anlamıştı. Esas üzüntüsü bundan ileri geliyordu. O gün bunları söyleyen Apo bugün nasıl oluyor da gündemi belirlemekte, koskoca devlete meydan okumaktadır, en üst düzeyde insanlar ayağına kadar gidip kendisinden görüş almaktadır. Binlerce şehit mezarında yatamamakta, kalanlarının acıları katlanmakta ve kahraman gazilerimiz kahrolmaktadır. (Bu satırların Silivri Esirevinde yazıldığı 2011 yılı Temmuz 24'ünde durum hâlâ böyledir.)

"DEVLETİME HİZMET"

Apo, "Soracağınız sorulardan önce bazı hususlarda konuşmak istiyorum" dedi.

"Bakın, yakalanmamla ilgili oynanan oyunu irdelemek lazım. Ben Yunanistan devleti tarafından Kenya'ya davet edil-

dim. Aslında sonradan Kenya'ya davet edilmediğimi, kaçırıldığımı anladım. Sonradan öğrendim ki beni Yunanistan'a davet eden ve Kenya'ya davet eden şahısların aile güçleri, zenginlikleri tamamen İngiltere'deymiş, bunların bütün siyasi itibarları İngilizlerce sağlanmış, aslında bu Kenya'ya götürülmem bana karşı önceden hazırlanan bir komplo idi, kesinlikle beni öldürmeyi düşünüyorlardı. Beni Türkiye'ye teslim etmeyi planlamışlardı. Bu da benim için mutlak ölümdür..."

Araya girdim, "Peki yakalandığında Türkiye seni öldürme girişiminde bulundu mu? Her zaman ki gibi komplo teorisyenliğin depreşti sanırım. Türkiye Cumhuriyeti Devleti çete veya terör örgütü değil, sen yakalandın, yıllarca bir çok insanımızın kanına girdiğin halde hâlâ sağsın ve sorgun yapılıyor. Yani durumun ne olursa olsun hukuk kuralları ve yasalar uygulanıyor, sonuçta Türk Milleti adına karar verecek olan bağımsız mahkemelerde yaptıklarının hesabını vereceksin" dedim. Yarım dakika kadar düşündü sonra devam etti.

"Evet, haklısınız. Zaten benim gelmek istediğim nokta da budur. Benim PKK üzerinde otoritem vardır. Ayrıca halk da beni çok tutmaktadır, bana imkan verilirse PKK'yı demokratik sisteme uyarlamak için çabalarımı geliştiririm, PKK'yı yasal çerçeveye çekerim, devlet imkan verirse silahlı çatışmaları sona erdiririm, hatta dağdaki elemanları yasal çizgiye çekerim, bu da devletin yasal imkan tanımasıyla olur, dağdakiler zor koşullar altındadır. Cezaevlerinde 20 yıldır yatan on bine yakın PKK'lı insan vardır. Bütün bunlar iç barışı sağlarlar, yıllardır akan kan durur. **Ben bunu kendim için istemiyorum.** Ben yakalandığımda kendini yakan insanlar oldu. Ben bu olayların gelişmesini önlemek istiyorum, bu konuda örgütümü ikna edecek güce sahibim. **Özgürlük mü derim, işte Türkiye demokratik sistemi içinde aranan her türlü öz-**

gürlük var; vatan mı, işte Türkiye vatanımız derim, Türkiye bizim tarihi ortak vatanımızdır, bu ortak vatanın bölünmesini istemem. **Milli olarak da Kürtler Türk ulusal bütünlüğü içersindedir, bunu herkes bilmelidir.**

"Bakınız benim amacım **ülkemizi ve devletimizi daha da güçlendirmek ve yardımcı olmaktır.**"

Yeniden araya girip sordum: "Hangi ülke ve hangi devleti kastediyorsun?"

"**Elbette Türkiye'mizi ve Türkiye Cumhuriyeti devletimizi kastediyorum.** Lütfen bana inanınız, kişisel hiçbir beklentim yoktur. İmkânlar tanındığında size her türlü bilgiyi verip, örgütümü de yasal çizgiye çekmeye hazırım" dedi.

"Bütün Türk kamu yetkililerine de açıkça söylüyorum; benim de yanılmalarım, hatalarım, yanlışlarım olmuştur. Hiç arzu etmediğim olaylara sebep olmuşumdur. Ancak imkân verilirse yeniden bir arada yaşama sürecini başlatacağımı bilmenizi istiyorum" diye devam etti.

O gün bunları söyleyen Apo, daha sonra büyük bir değişim geçirmiş, moda tabirle gömlek değiştirmiştir.

Biz devlet olarak elimizdeki büyük kozu başkalarının kullanımına terk ettiğimiz için terör örgütü yeniden canlandırılmıştır.

Biz, Amerika'nın ve Avrupa Birliği'nin PKK terör örgütüne maddi ve manevi açık desteklerini, "Nasıl olsa Apo yakalandı" gerekçesi ile görmezden geldiğimiz için PKK yine tehdit olmuştur.

Bazı şehit yakınlarının bile kendi ordusunu suçlu görmeye başlaması başarıldığı için terör örgütü palazlanmıştır.

DİNİ KULLANDIM

Soru: Din ve özellikle dinimiz İslam konusunda, seni ve örgütünü incelediğimizde inançsız ve dine karşı bir yapı hemen hissediliyor. Mesela Kandil'deki kamplardan birinde teröristlerin İslam dini ile sözde dalga geçer gibi şarlatanlıklarını seyrettik. Sen bu hususta ne diyorsun?

Cevap: Bizim de en başından beri yani Marksist ideolojiye göre, dini afyon gibi uyuşturucu etkisi olan, insanı kimliksizleştiren, kaderci ve teslimiyetçi bir çizgiye iten bir olgu olarak kabul etmişliğimiz var. Bütün bunlara karşın halkımız son derece geridir. Zaten feodalitenin özünde de din faktörü bulunur.

Ben zaman zaman dini duyguların cahil halk üzerinde büyük etkisi olduğu için dini kullandım. Ayrıca Roma'da kendimi İsa'ya yakın hissettiğimi söylemem tamamen **taktik gereğidir...**

O bunları söylerken samimiydi, yani doğru söylüyordu. İnancı ile yaşamı ile aşağıladığı halk aslında bizim kardeşlerimizdi. Yıllarca o bölgelerde görev yapmış biri olarak buna birebir tanık oldum. Apo, dini kullanmakla kalmadı, insanlarımızın aklını, canını, kanını da kullandı. 2011 yılı itibari ile gelinen noktaya bakıyor ve gülüyorum, Apo'nun partili müridleri cuma günleri alternatif Cuma namazı kılıyorlar... Yani Apo'nun söylediği gibi yine dinimizi kullanıyorlar.

BİLGİLER ANKARA'DA DEĞERLENDİRİLİYOR

Aldığımız tüm bilgileri anında ve güvenli bir şekilde Ankara'ya gönderiyordum. Orada devlet vardı. Ve gereğini yapıyordu.

Apo'nun yakalanarak İmralı'ya getirilmesi Türkiye ve dünyayı ayağa kaldırmıştı. Özellikle Türk bayrağı önünde ilk görüntüler yayınlandığında terörden büyük zararlar görmüş olan milletimiz bayram yapmıştı. Bugünlerde (2011) Apo'ya methiyeler düzen, onu akil adamlığından neredeyse aziz mertebesine kadar çıkaran anlı şanlı yazarlarımız ve müthiş medyamız o günlerde "İşte hainlerin sonu, terörle bir yere varılamayacağı tekrar ispat edildi" türünden manşetler atıp yazılar yazıyorlardı. Sanki **o halk bugünkü halk, o medya bugünkü medya değildi.**

Biz sorgu faaliyetine devam ederken cezaevi ve mahkeme salonu yapımı için hazırlıklar son hızla devam ediyordu. Herkes moralli ve inançlı idi. Apo yakalanmış, mahkemede hesap verme sürecine girmişti. Millete ve Cumhuriyete kefen biçen kişi şimdi o kefene sarınmıştı.

SORGUYA DEVAM

Olabildiğince süratli bir şekilde sorgu işlemine devam ediyorduk. Apo da bütün sorulara geniş kapsamlı cevaplar veriyordu. Ama arada bir mutlaka, **"Benden faydalanın, ülkeme, devletime hizmet etmek istiyorum, bana bu imkânı tanıyın"** diyordu.

Sorguya ara verdiğimiz bir sırada bana, "Ben burada avukat ile görüşebilir miyim?" dedi. Sanırım hâlâ Türkiye Cumhuriyeti devletinin kendisi hakkında ne yapacağını merak ediyor ve endişeleniyordu. Bu kadar kişinin ölümünden sorumlu, ülkesine ihanet etmiş bir örgütün başı olarak elbette endişelenmekte haklıydı. Ona şöyle cevap verdim:

"Sana bunu daha önce de söylemiştim. Sen Türkiye Cumhuriyeti devletinin elindesin, Türk devleti hukuk devletidir,

sen dahi olsan kanunlarımız ne diyorsa o uygulanmaktadır ve uygulanacaktır. Mahkeme önünde yargılanacaksın... Avukat görüşmesi konusuna gelince, elbette cezaevlerinde bulunan herkes gibi sen de avukatlarınla veya avukatınla görüşeceksin, savunmanı hazırlayacaksın. Ama burası güvenlik alanı ilan edilmiş bir bölge olduğu için bir takım önlemler alınacaktır."

MUHABERAT DESTEĞİ

Soru: Başından beri Suriye devletinin sana ve terör örgütüne verdiği desteği bütün detayları ile biliyoruz. Ama senden dinlemek istiyoruz.

Cevap: Ana üssümüz Lübnan Bekaa vadisi ve K.Irak'taki yapılanmamız 80'lerde başlamıştır. 1990 yılından sonra Suriye'de Filistin kimliği ile evler satın aldık. Suriye'de önce Hafız ESAD'ın kardeşi Cemil ESAD ile ilişki kurdum. Cemil ESAD akıllı ve sosyal ilişkiler geliştiren bir insandır. Suriye devleti bizi siyaseten hiç kabul etmedi, sosyal ilişkiler çerçevesinde kabul etti. Zaman zaman, özellikle de bayramlarda Cemil ESAD'ın ziyaretine giderdim. Şam da büyük tüccar görüntüsünde olan Ağa kod Mervan ZERKİ, Erzurumlu ve Kürt kökenlidir. Suriye bizi resmen tanımadığı için Türkiye sorduğunda, **"Bizde Apo kod Abdullah ÖCALAN isimli birisi yoktur"** diye akıllıca cevap veriyordu.

Orada açtığımız okulları, hastane ve yaralı evi olarak gösteriyorduk. Muhaberat'ta zaman zaman oralarda göstermelik denetlemeler yapıyordu. Mervan ZERKİ ben oradan ayrıldıktan sonra AL-TECALMA AL VATAN EL DEMOKRASİYE **(Ulusal Demokratik Birlik)** adı altında bir parti kurdu. Yani PKK'nın mirasına kondu.

Ben Suriye'de bulunduğum süre içersinde **Ali AMMAR** adına tanzim edilmiş Demokratik Cephe kimliği ile dolaştım.

Son dönemde kasamızda **20 milyon Dolar** vardı. Büyük kısmını güneye gönderdim...

Araya girdim "Güney dediğin yer neresidir?" dedim. "Affedersiniz yani Kuzey Irak demek istedim" dedi. Adamın aklı hâlâ sözde Büyük Kürdistan'ın güneyinde idi.

Devam etti" "Suriye'nin bize sağladığı imkânlar genelde Kürtler arasında örgütlenmeye izin vermesi, maddi gelir elde etmemize engel çıkarmaması, sınır geçişlerinde kolaylık sağlaması şeklinde olmakta idi. Suriye'de yapılan çalışmalar sonucunda yıllık 1 milyon Dolardan fazla bağış toplayabiliyorduk. Muhaberat buna göz yumuyordu. Zaman zaman Muhaberat'ın (Suriye Gizli Servisi) arabalarını da kullanıyorduk. Şam'da bir Kürtçe Okulu açtık. Okulun bitişiğinde, son teknoloji matbaamız da vardı. Ayrıca DENG KURDİSTAN adında gazete ve bazı dergiler de çıkarıyorduk.

"Suriye'de yazılı ve görsel basında benim hakkımda hiç haber yapılmadı. Antakya'dan gelen öğrenciler çok ucuz hatta bedava okutulmaktadır. Antakya konusunda silahlı bir yöntemden daha çok o bölgenin Suriyelileştirilmesi politikasını izlemektedirler."

TALABANİ İNGİLİZ GÜDÜMÜNDEDİR

Devam etti: "Ayrıca ben Suriye'den ayrıldıktan sonra hemen Talabani'yi görüşmeye çağırdılar. **Talabani İngiliz güdümündedir.** İngiltere'nin en sistemli şekilde yönetebileceği bir kişidir. Her zaman ikili veya üçlü oynamıştır. Karakteri budur.

"Suriye devletinden iç dengeleri bozmamak ve bize desteğini devam ettirmek için hiçbir zaman toprak talebinde bulunmadık, ancak Suriyeli Kürtler arasında yaygın olarak örgütlendik ve dağ kadromuza eleman sağladık."

Apo'nun söylediklerine ve tavrına bakıldığında özellikle Talabani'den söz ederken zaman zaman göklere çıkardığı, bazende sorgu ve mülakatta söylediği gibi yerin dibine batırdığı görünmektedir.

Ancak şu çok açıktır; sorgu ve sonrası Apo, Mustafa Kemal ATATÜRK çizgisine gayret eden her türlü sorunun Türkiye'nin güçlü ve bağımsız idaresi ile çözümünde rol oynamak isteyen biriydi.

Köprünün altından akan sular gaflet, delalet ve ihaneti beraberinde getirdiğinden 2004'ten sonra teröristbaşı tekrar değişmiş ve koskoca Türkiye Cumhuriyeti devleti ile kendisini eşit şartlarda görüşmeler yapan bir konuma getirmiştir.

BAŞ DÜŞMAN ÇİLLER

Dinlenmek için mola verdiğimizde ve özellikle de akşam yemeklerinden sonraki süreçte sürekli konuşmak, bir şeyler söylemek istiyordu. Bunlar sorgu dışındaki mülakatlardı.

Türkiye'deki siyasetçilerden söz açıldığında Turgut ÖZAL'ı çok sevdiğini, çok takdir ettiğini, Necmettin ERBAKAN'ı da beğendiğini dile getiriyordu. Ama açıkça görülüyordu ki, nefret ettiği bir tek isim vardı: **"Tansu ÇİLLER"...** ÇİLLER'den söz ederken yüzündeki damarlar adeta şişiyordu. Neden sadece ÇİLLER'den ya da en fazla ondan nefret ettiğini sorduğumda, **"Onunla uzlaşmak mümkün değildi"** dedi ve ekledi "Bize çok zarar verdi."

İRAN DESTEĞİ

Soru: İran'da kamplarınız ve hastaneniz olduğu biliniyor. Bu hususlaki bilgiler ve İran devleti ile ilişkiler nelerdir?

Cevap: İran'da PKK'nın sorumlusu Mahsun kod isimli kişidir. İlişkilerimiz onun kanalı ile olmaktadır. Ayrıca İran gizli servisi İttiaat mensubu Sait isimli şahıs, zaman zaman yanıma gelir görüşürdük. İran istihbaratının yetkili ismi olan bu kişi ile Rusya üzerinden PKK'ya sağlanacak silah, SAM7 füzeleri ve diğer lojistik desteğin güvenli bir biçimde ulaştırılması için yardım edecekleri konusunda anlaşma yaptık. Ayrıca Urumiye'de örgüte ait bir hastanenin kurulması ve yaralıların burada tedavi edilmesi konusunda da mutabakat sağladık. Bunlara karşılık PKK da Türkiye'de bulunan Hizbullah örgütünün faaliyet alanlarına müdahale etmeyecek ve silahlı çatışmaya son verecekti. Aslında **İran Türkiye Hizbullahını bizim yerimize alternatif olarak destekliyordu.**

İran'daki kamplar, yaralı ve hastaların tedavi edildiği kamplardır. Yıllık giderlerine 5 milyon Dolar ayırıyorduk. 1997 yılına kadar Makü, Kelereş ve Zağros gibi yerlerde kamplarımız vardı. Zağrosta, 2500 civarında PKK'lı vardır. Bu bölge silah, uyuşturucu ve hayvan ticaretinin yoğun olduğu ve rant paylaşımının yaşandığı yerdir. Yani oradaki gelirimiz Avrupa'dakine yakındır.

SIPRLARIN TARİHİ MİSYONU

Soru: Balkan ülkeleri ile ne tür ilişkiler kurdunuz?

Cevap: Bulgaristan'da Sofya'nın merkezinde bir büromuz mevcuttur. 100 kadar aile ile ilgileniyorlar, büro eğitim için kullanılıyor. Eğitimden geçen ve başarılı olanlar Avrupa'ya

aktarılır. Ben Bulgaristan'a 1982 ve 1987 yıllarında gittim, mücadelemize destek aradım. Oradan Çekoslovakya'ya geçtim. Sonra da Berlin üzerinden Suriye'ye döndüm.

Sırbistan'ın elinde çok miktarda Strella Füzesi mevcuttur. 20 adet satın aldım ama Sırplar çok daha fazlasını bize destek amacı ile parasız verdiler. Füze eğitimlerimizi de onlar verdiler. Füzeler konteynerlere yüklenip gemi ile Suriye'ye getiriliyordu. TNT, C-4 gibi patlayıcı maddeleri de Sırbistan'dan sağlıyoruz.

BUKALEMUN

Çay molası verdiğimizde arkadaşlarımla sorgu süreci ile ilgili bir değerlendirme yaptık. Apo bizi hiç sıkıntıya sokmadan ve zaten birçoğunu bildiğimiz hususları tüm detayları ile ve **isteyerek anlatıyordu.** Örgütü, ilişkileri ve yaptıkları ile ilgili hemen her şeyi büyük bir hevesle söylüyordu. Yani yakalanmadan önce asıp kesen, tehditler savuran, Türkiye Cumhuriyeti aleyhine her türlü ittifaka giren Apo'dan şimdi eser yoktu. Duruma göre değişiyordu. Örgütünü, kendisi için ölüme gönderdiği insanları tabiri caizse satıyor, yıllarca büyük zararlar verdiği Türkiye için çalışmak istediğini, Türk devletinin emrinde olduğunu ısrarla belirtiyordu. Ben ve arkadaşlarım yakalandıktan sonra tek bir söz dahi söyleyemeyen, "Ben arkadaşlarımı satmam" diyen sıradan birçok teröristi hatırladık, bir sürü genç insanın karşımızda oturan adamın emri ile bir hiç uğruna ölüme koştuklarını düşündük.

ROMANYA VE ALMANYA

Apo devam etti: "Romanya bizim açımızdan son derece önemlidir. Orada esnaftan 5.000'den fazla kitlemiz vardır. Bükreş'te evlerimiz ve derneklerimiz var. Bunları eğitim amaçlı kullanıyoruz. Romanya bize büyük serbestlik sağlamaktadır. Romanya sorumlumuz Mehmet Hoca'dır. Romanya Türkiye'den katılanların eğitim yeridir. Mehmet Hoca zaman zaman Türkiye'ye gelir. Yani bana göre yakalanması kolay olur. Romanya'da bize bağlılığı olan esnaftan önemli maddi destek sağlamaktayız. Romanya bu işe izin vermekte ve bize daha çok telsiz, dürbün, gece görüş cihazı gibi teknik malzemeler vermektedir."

TARİHİ DOST ALMANYA

Soru: Şimdi Almanya'dan söz edelim.

Cevap: "Almanya ile ilişkilerimiz 1980'lerde işçilerle başladı. 1990'lardan sonra eylemlilik sürecine girildi. Diğer bütün ülkelerde olduğu gibi Alman devleti de ilişkilerimizde yanına alma politikası izledi. Örneğin Kani YILMAZ'ın sığınma talebini kabul edip, pasaport verdi.

"Suriye'de iken Alman Gizli Servisinden Lummer benimle görüştü. Benden Almanya'daki eylemlerimizin durdurulmasını istedi. Ayrıca yine Alman Gizli Servisinden Grumlent isimli şahısla da görüştüm. Konu hemen hemen aynı idi. Yanlarında bazı parlamenterler vardı. Birisi Steinbach, diğeri Sosyal Demokratlardan bir bayandı. Ben Almanya'daki eylemlerimizi durdurmamızın karşılığında bize karşı daha yumuşak olmalarını istedim. Zaten kerhen destekleri vardı ama daha fazla rahat hareket etmemize izin vermelerini talep ettim.

"Onlar benden oradaki kitlemizden kendilerine yakın kadrolar istediler. Almanya'da bulunan Kürt kitlesine egemen olma davamız vardı. Bunda da oldukça başarılı olduk diyebilirim. Sıkıntılarımız Alman devletinden değil oradaki şoven diye tanımlayabileceğimiz Türklerden kaynaklanıyordu.

"Almanya genelde KDP ve Barzani'ye yakındır. PKK konusuna kendi çizgisinde kadro yaratmak istemektedir. Helmut KOHL hükümetinin değişimi ile bizim 15 yıllık birikimiz boşa gitti.

"Almanya'nın yalnız bize değil Ortadoğu'ya açılım politikası çok güçlüdür."

O bunları söylerken ben Almanya'da sayıları milyonları bulan soydaşlarımızın terör örgütlerinin, din istismarcılarının ve tabii ki Alman devletinin elinde nasıl bir sıkıntı içinde olduklarını düşündüm.

ASİL LORDLAR

Soru: İngiltere ve İRA örgütü ile ilişkiler hususunda neler söyleyeceksin.

Cevap: Bakın, bizim konumuza en akıllı yaklaşan İngiltere'dir. İngilizlerin esas ilgi alanı Celal TALABANİ'dir. Mesela İngiltere bu yılın (1999) Mayıs ayına kadar MED TV'ye yayın hakkı verdi. Yakalandıktan sonra aklıma hep şu geldi. Benim tasfiye kararımı büyük ihtimalle İngiltere vermiştir.

Şunu çok iyi biliyorum ki, **politika ve senaryoları İngiltere oluşturur, Amerika'ya uygulattırır.** Tabii bu konu ile ilgili ortada hiçbir belge yoktur. Olması da mümkün değildir. Ancak gelişmeler de asıl dikkat edilmesi gereken devlet İngilizlerdir. Konulara her zaman derin yaklaşmaktadır.

İngiltere bizimle hiç siyasi ilişki kurmadı ama bazı Lordlar benimle görüşüp "sizi destekliyoruz" dediler. Bundan İngiliz gizli servisinin haberi vardı. Yani **aynı Şeyh Sait konusu gibi** gizli olarak en büyük destek hep İngilizlerindir.

UYUŞTURUCU PARASI

"Hazır, Avrupa'ya başlamışken devam et" dedim.

"O zaman size Hollanda'dan bahsetmek istiyorum. Hollanda bizim üslenme ve eğitim alanımızdır. Bizi Alman bela ve şantajından kurtardı. En çok destek ve para bulduğumuz ülkedir. Baybaşin ilişkisini bize dayanarak kurmak istiyordu. Kardeşi de bizdeydi. Uyuşturucu ticaretinden bize yüzde veriyordu. Yani şunu söyleyebilirim ki, Avrupa'da bütün ülkeler keşke Hollanda gibi olsaydı.

"Fransa'da özellikle sivil toplum kuruluşları bize her zaman yakın oldular. Orada yaşayan Kürtlerden oldukça iyi bağış toplarız."

TÜRK DIŞİŞLERİ'NİN KOZLARI

Dinlenmek için ara verdim. Apo'nun ise susmaya niyeti yoktu.

"İzin verirseniz çok merak ettiğim bir hususu dile getirmek istiyorum. Bizim dünyada birçok ülke ile ilişkimiz var ve bu ilişkilerin birçoğu da alenidir. Türkiye Cumhuriyeti devleti bu ilişkilerden haberdardır. Bizim örgütümüz terör örgütleri listesinde olduğuna göre, devlet olarak bu kozlarınızı Dışişleri veya diğer birimleriniz iyi kullanabiliyorlar mı?" dedi.

Ben de, "Soruları biz soracağız Apo, sen değil" dedim. Ama içimden de, "Doğru söylüyor" diye düşündüm. Apo hafif tebessümle: "Ama verdiğim bu bilgilerle artık ikili oynayan devletleri, diplomasi yoluyla iyice sıkıştırırsınız diye düşündüm. Özellikle Yunanistan'ın bana kurduğu komplonun da hesabı sorulmuş olur" dedi.

AMERİKA

Soru: ABD'nin PKK terör örgütüne lojistik anlamda ve bizzat sahada nasıl destek verdiğini konuşmuştuk. Sen de teyit etmiştin. Şimdi bu Amerika konusunu biraz daha aç.

Cevap: Amerika'nın bütün meselesi Barzani ve Talabani'yi devlet haline getirmektir. Asıl prensleri Barzani'dir, aynı İsrail'in prensi olduğu gibi. Amerika bizi ve Türkmenleri ezmiştir. Benim buraya gelmem için Amerika büyük destek verdi, bunu çok iyi biliyorum. Biz PKK olarak Amerika ile ilişkilerimizi geliştirmek için Akın (kod) Kani GULAM'ı oraya gönderdik. Çeşitli teklifler yaptım ama sıcak karşılanmadı.

Öyle bazı kişisel temaslar yaptılar, mesela Amerikalı bir senatörün eşi olan bayan Porter, Şam'da yanıma geldi. Ben mesajlarımı söyledim. İleteceğim dedi. Sonrasında cevap gelmedi.

ABD'deki Akın'ın kurduğu derneğimiz iyi çalışıyor, ayrıca Kani GULAM'ın enformasyon bürosu var. ABD'deki düşünce kuruluşları Kürt politikası ile ilgili raporlar düzenliyorlar. Onlara en büyük desteği **parasal destek sağladıkları Türkiye'deki bazı vakıflar ve gazeteciler veriyor.** Yani Amerika bize çok yüz vermiyor görünse bile bölge politikası belirlenirken bizim de onun elinde piyon olmamızı hedefliyor.

HERKESİ TEK TEK ELE VERİYOR

Soru: Şimdi senden sonra PKK terör örgütünün durumuna bir bakalım. Daha doğrusu kimler neler yaparlar, neler olabilir bu hususlarda bilgi ver.

Cevap: Aslında siz sormasanız ben birazdan bu konuya girmek için izin isteyecektim. Şunu çok iyi bilmelisiniz ki PKK bensiz yapamaz. Konumum ne olursa olsun herşey benim önderliğimde gelişir. Konsey olarak adlandırdığımız ekibi şimdi artı ve eksileri ile bir bir anlatacağım.

(1) Cuma (kod) Cemil BAYIK: Askeri ve pratik alanda zayıftır. Bana çok bağlıdır. Birey olarak öne çıkarsa genelde perspektif verebilir, dar bir sahada pratikleşmesi zayıftır. Genelde cephe gerisinde kalır. Eğitimlerde yararlı olur, savaş içerisine girmez. 1992 yılında bir mağarada 17 kadroyu yaralı oldukları ve ele geçmemeleri için öldürtmüştü, yine aynı birimde karargahta 13 kadroyu disiplini sağlamak için öldürtmüştü, bu yüzden yoğun eleştiriler aldı.

Burada araya girdim: "Yani bu adam düpedüz katil, hasta öyle mi, ayrıca senin tek hâkim olduğun örgütte nasıl kendi başına bunları yaptı diyorsun, senin onayın ve bilgin olmadan yapıldığına kimseyi inandıramazsın" dedim.

"Yani elbette bana teklif etti ve onayladım ama genelde böyle biridir size onu anlatmak istiyorum" dedi.

Terör örgütünün üst düzey sorumlularını tek tek anlatmaya devam etti.

(2) Abbas (kod) Duran KALKAN: Pratik alanda güçsüzdür, eğitim ve ideolojik söylemde güçlüdür. Yaşamgücü ve eğitimlerde çok başarılıdır. Tecrübesi ve pratik duyarlılığı vardır. Ama bu özelliklerinin yanı sıra liderlik yeteneği oldukça zayıftır. Şimdi gidip KDP'nin bile yanında yer bulabilir.

(3) Fuat (kod) Ali Haydar KAYTAN: İdeolojik yanı ve yorum kabiliyeti çok güçlüdür. Ama örgütlenmede oldukça dağınıktır. Cesareti vardır ancak pratiksel bir usta olarak toparlanma sağlayamaz. Cemil BAYIK'a yakındır.

(4) Parmaksız Zeki (kod) Şemdin SAKIK: Konumu en zayıf olandır ancak pratikte çok güçlü idi. Ayrı bir oluşum gibiydi. Onu kendim öldürterek adeta bir kan davası başlatmak istemedim. Onu kongrede yargılattım ama infaz edileceğinde kaçtı.

(5) Ebubekir (kod) Halil ATAÇ: Bilinç düzeyi, anlama yeteneği ve askeri alanda çok iyidir. Ancak % 10 kapasite ile çalışıyor. Köylülüğü bir türlü aşamamıştır. Ama atak formasyonu yoktur. Bölgesindeki bir çok eylemimize bizzat katılmıştır.

(6) Cemal (kod) Murat KARAYILAN: Urfa Suruç Gedikli köyündendir. Eski kaçakçıdır. Becerikliliği hudutlardaki mayınları bulup sökmektir. Halkla ilişkileri iyidir. Ama köylü özellikleri hâkimdir. Son Botan operasyonlarında derin bir askerlik anlayışı olmadığı için bir çok kadro kaybedildi. Bana çok bağlıdır. Genelkurmay Başkanı Doğan GÜREŞ'in kahvesine zehir konulması talimatını Cemal (kod) Murat KARAYILAN vermiştir.

(7) Botan (kod) Nizamettin TAŞ: Askeri pratiği ve dayanma gücü var, hareket tarzında laçkalık fazla, askeri formasyondan uzaktır, biraz köylüdür.

(8) Avareş (kod) Mustafa KARASU: Uzun süre cezaevlerinde kalıp sorumluluk üstlenmiştir. Kırsala çıktığında iradesiz bir görünüm çizdi. Örgüt çizgisini çok fazla tutturamadı.

(9) Topal Nasır (kod) Faruk BOZKURT: Avrupa katılımıdır, oldukça pratik yönleri ile öne çıkmıştır. Kendini siyasi yönden geliştiremedi. Kişiliği çok güçlü değildir.

(10) Mahir (kod) Numan UÇAR: Kendisine ihtiyar da derler. Rusya'da kaldı, devleti ve siyaseti iyi anlıyor. Biraz sivilleşmiş, klasik bir diplomasi anlayışına kendisini bağlamış, Urfa Bireciklidir. Cephe adamı olarak başarılıdır. Kırsalda başarılı olamaz.

(11) Kani Yılmaz (kod) Faysal DUNLAYICI: İngiltere'de dört yıl gözaltında kaldı. Avrupa ERNK (Cephe birimi) sorumlusu olup İngiliz Gizli Sevisinin bilgi ve yönlendirmesi ile hareket eder, İngiltere benden sonra bu adamı PKK'nın başına getirmeyi planlamaktadır.

TERÖR ÖRGÜTLERİ BİRERLİ KOLDA

Soru: PKK terör örgütünün dünyadaki diğer terör örgütleri ile çeşitli bağlantıları olduğu biliniyor. Bu konuyu açalım.

Cevap: Bu tür ilişkiler doğal olarak oluşuyor. Mesela ben 1982 yılında Beyrut'ta ASALA ile görüştüm. Önce çok ilgilendiler.

Ama sonra detaylara girdiğimizde Kürdistan olarak belirtilen toprakların aslında Ermenilerin olduğunu bu yüzden sıcak bakmayacaklarını söylediler. Ben şu aşamada şurası senin burası benim tartışması yapmamızın sağlıklı olmadığını, öncelikle ortak düşmanımız olan Türkiye Cumhuriyeti'ne savaşımızı yaymamız gerektiğini söyledim. ASALA ile ilişkimiz bu çerçevede iken 1983 yılında bölündüler, sonrasında Atina ve Fransa'daki sorumluları öldürülünce örgüt dağıldı.

Bunların dışında **IRA, ETA, Japon Kızıl Ordusu, Kızıl Tugaylar, Alman Raf örgütü ve Yunanistan 17 Kasım örgütleri** ile çeşitli ilişkilerimiz mevcuttur.

Türkiye'de Hizbullah ile barış yaptıktan sonra bazı istihbari konularda birbirimize yardımcı olduk. Onlara şu mesajı ilettim: "Biz de, siz de Kürt hareketiyiz. Birbirimize girmenin, kayıplar verdirmenin Türkiye'nin işine yarayacağını unutmamalıyız. Bu bilinçle mücadele etmeliyiz..." dedim.

Apo hemen herşeyi büyük bir istekle anlatıyor, adeta kendi örgütünün daha da etkisiz hale getirilmesi için büyük heves gösteriyordu.

"KADDAFİ SICAK DEĞİLDİ"

Soru: Şimdi de diğer ülkelerden söz edelim. Yani Arap ülkelerinden.

Cevap: Libya'da özellikle işçiler arasında çok iyi seviyede bir örgütlenmemiz vardı. Yılda 500 bin dolara yakın bağış geliyordu. Libya devleti başta samimi gibiydi. Ama pratikte her türlü imkanları olmasına rağmen bize araç gereç, silah ve malzeme vermediler, defalarca talebim oldu ama **Kaddafi bize hiç sıcak bakmadı.**

Suudi Arabistan'da bulunan sempatizanlarımızın bağış destekleri oluyordu. Ama oraya gönderdiğim kadronun bir emir (veya prens) tarafından kabul edilmesi gerekiyordu. Bu yüzden ilişkilerimiz Suudi Arabistan ile oldukça cılız kalmıştır.

Ara vermeye niyetlendim... "Ben medya ile ilgili biraz daha konuşmak istiyorum" dedi. Devam etti:

Türkiye medyası genelde bizi hep düşman olarak göstermiştir. Ama o medya çalışanlarından **bazıları bizim dostumuzdur. Bize yaklaşımları hiç de başlıklarda olduğu gibi değildir.**

Örneğin 1991'de Güneri CİVAOĞLU, Ramazan ÖZTÜRK ile yanıma geldi. Güzel bir röportaj yaptık. Son derece saygılı davrandılar.

HASAN CEMAL MESAJ GETİRDİ

"Türkiye'den yanıma gelmeye ilk cesaret eden M. Ali BİRAND'dır. Yaklaşımlarımı olumlu buluyordu, ama konuştuklarımızı hep kendi bakış açısına göre yazardı.

"İsmet İMSET de yanıma geldi. Hatta HADEP'ten aday olmak için benden yardım daha doğrusu onay istedi. MED TV'nin kuruluş çalışmalarında da İsmet İMSET'in büyük katkılarını gördük. Şu an nerede olduğunu bilmiyorum.

"1993 sürecinde Hasan Cemal, Bekaa'ya yanıma geldi. Sıcak ve samimi bir görüşmeydi. Bana devlet katında olanları anlattı. O zamanın İçişleri Bakanı İsmet SEZGİN'den de, 'Üslubuna dikkat etsin, bizim sert konuşmalarımızı da dikkate almasın' mesajını getirdi."

Apo heyecanla bunları anlatırken o yıllar da verdiğimiz şehitleri, kolundan, gözünden, bacağından olan gazilerimizi düşündüm. Şehitlerimizin ailelerini gözümün önüne getirdim. Demek ki devletin başındakiler hem bizleri terörle mücadele için görevlendiriyor, Apo ve örgütünü yok etmek için çalışıyor görüntüsü veriyorlar, hem de akan kanlarımızın sorumlusuna gazetecilerle sıcak mesajlar gönderiyorlardı.

Peki bunu ben ve benim gibi savaşan asker polis, savcı, hâkim, öğretmen, korucu biliyor muydu? HAYIR! Bu nasıl bir oyundu?

Apo devam etti:

"1993 sürecinde bizimle görüşen ve mesaj getiren gazeteciler arasında Cengiz ÇANDAR da vardı.

"Daha önce aramızın iyi olduğu ve bize destek sağlayan aşiret ve ailelere tekrar değinmek istiyorum.

"Destek olanların büyük kısmı HADEP çatısı altında toplanmıştır. Mardin'de başında PİLİNG'in bulunduğu aşiretin ve Türk ailesinin büyük destekleri vardır. Elbette korunup kollanma anlamında karşılığını da alırlar.

"Botan'da Babatlar, Osman DEMİR önceleri adam verme, erzak temini gibi çok yardımları olmuştur. Sonradan bunlarla aramız bozulmuştur. Daha önce de söylediğim gibi Yüksekova'dan Cihangir Ağanın büyük yardımlarını gördük.

"Bucak Aşiretinden de dostlarımız vardır. Suruç'ta KILIÇ'lar bize çok yakındılar.

"Adıyaman'da Kaviler dosttur. Siirt'te Mamkuran aşireti dosttur.

"Bitlis'te bulunan Şeyh Muhiyettin MUTLU 1992 yılında Mahsun KORKMAZ akademisine yanıma geldi, yanımda bulunan oğluna karşılık bana yardım teklifinde bulundu. Ben de oğlunu verdim ve büyük yardımlarını gördüm.

"Batman'da Raman Aşireti ile dostuluğumuz son zamanlarda çok gelişmiştir."

SÖZDE FEODALİTEYE KARŞI DA MÜCADELE EDİYORDU!

"Diyarbakır'da Silvan'da Azizoğulları ile dostluğumuz çok iyi ve üst seviyededir. Ergani-Hazro hattında Ansariler ve Aksuların büyük yardımlarını görmüşüzdür."

"Bingöl'de Şeyh Sait'in akrabalarından BİLGİN'lerin dostlukları vardır.

"Elazığ Karakoçan'da OKÇİYEN Aşiretinin büyük desteği olmuştur.

"Tunceli bölgesinde hiçbir yerde problemiz olmamıştır. Destek her zaman çok iyidir.

"Erzurum'da Melik ailesinin yardımları çoktur.

"Ağrı'da özellikle Ağrı dağı eteklerindeki üslenmemizde ÖZTÜRK ailesinin büyük desteği almıştır.

"Van'da KARTAL'lar (Remzi KARTAL başta olmak üzere) yardımları ve bize inanmışlıkları vardır.

"Hakkari Yüksekova'da Cananlar, Buldanlar, Herkiler ile dostuz.

"Malatya'da Alevi kesimle Kürecik ve Doğanşehir bölgelerinde ilişkilerimiz çok iyidir." dedi. Ben araya girdim: "Başlangıçta ağalığa feodaliteye karşı da mücadele verdiğinizi söylüyordun. Şimdi saydığın destekçilerin hemen hepsi yörenin ağaları, sözü geçen adamları, yani zenginleri, devlet imkanlarının, okulların, yolların gitmesini engellediğiniz, köylerini bastığınız, kadın bebe hatta tavuklarını öldürdüğünüz insanlar da hep gariban bunu nasıl açıklıyorsun?" dedim.

Apo cevap verdi: "Feodaliteye karşı savaş genelde Marksist bir yaklaşımdır. Doğrudur da ama biz Türkiye'ye karşı savaşırken kişilerin ağa, köylü olması değil, bizden yana veya bize karşı olmaları önem kazanmıştır."

KARARLIYIM

Dinlenme arasında sordum: "Sen PKK terör örgütünün başı olarak bize bunları net bir şekilde, hiçbir zorlama olmadan anlatıyorsun. Devletimizin istihbarat kaynakları bunların bü-

yük bir çoğunluğundan zaten haberdar. Ama şimdi senin ikrarınla, senin anlatımla bu kişilerle ilgili somut delil ve tanık da elde edilmiş oldu. Açıkcası yıllarca sana ve örgüte destek veren bu kişi ve aileleri sen somut olarak deşifre ettin ve onların da tümü Kürt kökenli vatandaşlarımız öyle değil mi?"

Cevap verdi: "Efendim ben size devletimin emrindeyim, hizmetindeyim dedim. Size hizmet benim için onurdur. Verdiğim bilgiler değerli bulunuyorsa mutluluk duyarım. İmkan verilirse hizmette kararlıyım" dedi.

DEĞERLENDİRİLİYOR

Sorgu sırasında aldığım tüm bilgileri Ankara'ya bildiriyordum. Oradan aldığım bilgilerde bu anlatımlarda izah edilen konular üzerinde her türlü çalışmanın yapıldığı belirtiliyordu.

İçim kıpır kıpırdı. Arkadaşlarımla beraber yıllarca terörle mücadele etmiş, bir çok kez ölümün soğukluğunu burnumuzun dibinde hissetmiştik. Kucağımızda memleket evlatlarını şehit vermiştik. Yanıbaşımızda arkadaşlarımız gözünü, kolunu, bacağını kaybetmişti. Güzel vatanım kana bulanmıştı. Ama şimdi o örgütün elebaşını sorguluyordum. Verdiği bilgiler o kadar önemli idi ki, devletin kurumları mutlaka gereğini yapacak, artık terör insanımızın canını acıtamayacaktı. Ben öyle düşünüyordum ve buna da inanıyordum.

Bu arada sorgu faaliyetini elimizden geldiğince hızlı götürme gayretindeydik. Zaten Apo'da herşeyi anlatmaya, konuşmaya can atıyordu. Bu da bizim için büyük bır avantajdı.

EYLEM TALİMATLARI

Sorguda sıra en can alıcı noktalardan birine gelmişti. Yıllar boyu terör örgütünün gerçekleştirdiği acımasız eylemlerde binlerce şehit vermiş, binlerce insanımızı kaybetmiş, ülke olarak maddi ve manevi anlamda büyük zararlara uğramıştık. Üstelik bu eylemler vatanımızın hemen her yerinde meydana gelmişti. Neredeyse şehit vermeyen il, ilçe kalmamıştı. İşte bu saldırıları, hain eylemlerin sorumlusu PKK terör örgütünün başı karşımızda oturuyordu.

Asker ve polislerimizin dışında 1984-1998 arasında 147 öğretmen, 30 din adamı, savcı, hâkim, kaymakam, mühendis, doktor, hemşire, gardiyan, belediye başkanı, muhtar, memur ve işçiler şehit edilmişti.

Soru: Bugüne kadar başında bulunduğun terör örgütünce gerçekleştirilen eylemlerin hepsi gün ve saatine kadar bu dosyada mevcut. Bu eylemlerin bir çoğunun talimatının senin tarafından verildiği aşikâr. Bu hususta söyleyeceklerin nelerdir.

Cevap: "Sizler haklı olarak bütün eylemlerden beni sorumlu tutuyorsunuz. Doğrudur bu konuda hatalıyım, ama şuna inanmanızı isterim ki, eylemlerin büyük çoğunluğuna o bölgenin sorumlusu karar verir, o planlar ve o uygular. Ancak bazı önemli eylem kararlarını da ben vermişimdir. Bunlar genelde stratejik kararlardır. İsterseniz örneklerini sayabilirim" dedi.

Ben araya girdim: "Şu ana kadar sorduğum sorulara tatminkâr cevaplar veriyordun. Hatta sormadığımız konularda da açıklamalar yapıyordun. Ancak sıra eylemlere ve talimatlarına gelince tabiri caiz ise yan çizmeye başladın. Bir kere şunu kesinlikle unutma, bu terör örgütünün elebaşı olarak bütün eylemlerinden sen sorumlusun. Bunun ne demek olduğunu sen de iyi biliyorsun. O yüzden ben talimat vermedim gibi cümle-

ler kurma gayretine girme. Sana yüzlerce örneğini verebilirim, ama bir tanesini söyleyeyim bak, Med TV'de yaptığın bir konuşmada diyorsun ki: **'Kibrit çöpü ile de mi bir yeri yakamazsınız'.** Sen bunu söyledikten kısa süre sonra özellikle Ege ve Akdeniz bölgesimizde binlerce hektar ormanımız kundaklandı. Vatanımızın ciğerleri yandı. Yangınların bir çoğunun PKK törer örgütü mensup veya sempatizanlarınca çıkarıldığı tespit edildi" dedim.

Apo kafasını önüne eğdi, sonra devam etti:

"Evet, bunu söyledim, bu gizli bir talimat değildir, alenidir. Ancak daha sonra bu talimatımı yanlış buldum. Bu tür eylemlerin yapılmasından son derece pişmanım, yanlış buluyorum. Daha önce de söylediğim gibi turistlik bölgelerde insanlara dokunmamak kaydıyla, çeşitli eylemlerimiz olmuştur ve talimatlarını da ben verdim" dedi.

Soru: Sen Suriye'den kaçtıktan sonra, bazı kendini yakma olayları oldu. Bunun üzerine sen Med TV'de 13.12.1998 günü yapılan programda, "Yakılıcak bir şey varsa o da kutsal canınız değil, yakılması gereken kişi ve kurumlardır" demiştin. Senin bu konuşmandan hemen sonra Van'da Hamdiye KAPAN adlı terörist, askeri servis aracına intihar eylemi düzenlemişti. Bir vatandaşımız hayatını kaybetti, 25 asker ve sivil vatandaşımız da yaralandı. Bunu şunun için söylüyorum. Senin örgütün başı olarak planlayarak çeşitli yollarla eleman ve sempatizanlarına söylediklerin aslında eylem talimatıdır öyle değil mi?

Cevap: "Bu konuşma bana aittir. Bu konuşmamın özgürlük temelinde bir arada yaşama düşüncesine de aykırı olduğunun farkındayım, ama o zaman çok ağır koşullar içinde idim ve duygusallığım artmıştı. Bu talimatın böyle algılanması sanırım daha doğru olacaktır."

TÜRKLERİN ORTASINDA PATLATIN

Soru: Yine 25.12.1998 günü MED TV'de yaptığın konuşmada "Bu işler böyle gelişir ve onlar Türkiye metropollerinde olacaktır, onu duyarsız ve faşist hükümetleri destekleyen Türklerin ortasında patlatmalılar, bu böyledir, yüzlerce de patlatılacaktır" diyorsun.

Cevap: "Evet, bu konuşmayı da yaptım, yani bunları da söyledim. İtalya'da yakalanmamdan, ev hapsine alınmamdan sonra ortam beni çok bunalttı. Bizi çiğ çiğ yiyeceklerine dair haberler aldım, tabii ki çok gerildim ve bu konuşmamı duygusallıkla yaptım, ama bu konuşmamdan sonra ayrıca böyle bir eylem yapın diye talimat vermedim."

KORUCULAR PLANLARIMIZI BOZDU

Soru: Bir çok program, telefon ve telsiz görüşmelerinde özellikle terör örgütüne karşı kahramanca mücadele veren korucu vatandaşlarımızın köylerine ve ailelerine karşı kanlı eylemler yapılması talimatlarını verdiğini biliyoruz. Örneğin 18.06.1996 günü Panel adlı programda yaptığın konuşmada "Bu ara korucuların çok dikkatli olmalarını istiyorum, onlara yönelik af çağrımız vardı, ilişkilerini geliştirirlerse, bizimle olduğu gibi güneye çekeriz ve gerilla saflarına da alırız, savaşta üzerimize gelmezlerse, onları hedef almayız, en azından ateş etmezlerse biz de kendilerine yönelmeyeceğiz ama ısrarla üzerimize gelenlerin bu halk arasında da yerlerinin olmadığını bilmeliler ve bunların sonu çok kötü olabilir" diyorsun ve hemen bir sonraki hafta korucu vatandaşlarımıza karşı bir çok öldürme eylemi gerçekleşiyor.

Cevap: "Şunu özellikle vurgulamak istiyorum ki, **korucular örgütümüzün bütün planlarını alt üst etmiştir.** Önce bu büyük tehlikeyi ortadan kaldırmak için çeşitli psikolojik taktikler denedik. Af çıkaracağız dedik, siz de Kürtsünüz falan dedik, ama koruculari bizi düşman görmekten bir türlü vazgeçiremedik. Bu yüzden onları hedef olarak aldık."

Ben araya girdim, "Peki onların bebeklerinin, kadınlarının, ihtiyarlarının günahları neydi? Neden onları da acımasızca katlettiniz?" dedim.

Apo cevap verdi: "Haklısınız, o şeylere, köylere falan yöneldiğimizde kadın ve çocuklar da zarar gördüler, ama eylemleri planlayan ve yaptıran ben değilim, o bölgenin sorumlusudur. Tabi yine de tüm sorumluluk benimdir."

Soru: Örgütüne yönelik silah kullananlara yönelecekleri-ni söylüyorsun ama örnek vermek gerekirse, 08.11.1996 günü Hakkari'nin Çukurca ilçesinde teröristlerin gerçekleştirdiği hain saldırı sonucunda 12 köy korucusu şehit oldu, 5 vatandaş hayatını kaybetti, 9 köy korucusu da yaralandı. Ve bu saldırı minibüs yolculuğu sırasında oldu, yani senin tabirinle senin örgüt mensuplarına bir yönelme söz konusu değildi.

Cevap: "Elbette ben bu tür eylemleri tasvip etmiyorum. Bu yarı çete anlayışıdır, ben hep onlarla mücadele ettim. Ancak başarılı olamadım."

Apo bunları söylerken aklıma bölgede kahramanca savaşan, şehit ve gazi olan, köyleri yakılan, yollarına mayınlar döşenen korucularımız geldi. Çoluk çocuk katledilen insanlar geldi.

Her kurum veya toplumda çıkabilecek kadar onların da arasından çıkan bazı çürük elmalar bahane edilerek, Cumhuriyet'e, Atatürk'e saldıran aynı kişiler, sözde aydınlarca hedef alındıklarını hatırladım. Cumhuriyet düşmanları korucu kar-

deşlerimizi, köyünü ve namusunu canı pahasına koruyan insanlarımızı sevmiyorlardı. Peki onları başka kim ya da kimler sevmiyordu: Apo ve PKK terör örgütü... Bakın Apo ne diyor: **"Korucular planlarımızı bozdu".** En doğru tespit budur. Örgüt korucu teşkilatının güçlendirilmesinden sonra ciddi sıkıntılar yaşamıştır.

Rahatlıkla gidip sömürebildiği köylerimize elini kolunu sallayarak girememiştir. Oğlunu, kızını kırsala gönder, her sene şu kadar sözde vergi (haraç) ver diyememiştir.

Kahraman korucularımızla omuz omuza bir çok operasyonda onlarla beraber bulunduğum için Apo'nun tespitine aynen katılıyorum: "Korucular PKK terör örgütünün planlarını bozmuştur"...

Korucularımız ve korucu sistemi ile ilgili hususlar aslında başlı başına bir kitap konusudur. Ama şunu rahatlıkla söyleyebilirim: Korucularımızın büyük çoğunluğu bölgede yaşayan düşük ya da ortalama gelir seviyesinde olan vatandaşlarımızdır. **Hiçbirisi ağa, şeyh, şıh ve patron değildir.** Önceki bölümlerden hatırlayacağınız gibi ağa, şıh, şeyh konumunda olanların büyük kısmı PKK terör örgütüne yakın durmuş ve maddi manevi destek vermiştir. (Apo'nun sorgu ve mülakatta isim vererek söyledikleri.)

Aynı ağalar, şıhlar, patronlar bugün Kürtçülüğün siyasi arenadaki aktörleridir. Büyük kısmının İzmir'de, Bodrum'da, Antalya'da vb. yerlerde yazlıkları, villaları vardır.

Aynı Apo'nun yaptığı gibi, zamanında Şam'da, şimdi de İmralı'da yan gelip yatarken insanlarımızın ölümleri üzerinde yorumlar yapıyorlar.

Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan herkes birazcık kafasını kaldırıp baksa bu tabloyu görecektir. Ama ya kandırılarak veya korkutularak kafaların kaldırılması engellenmektedir.

Dünyada üçüncü sınıf devletlerin bile yapmayacakları yanlışlar ve hatalar sergilenerek kahraman korucu kardeşlerimizin dayanma güçleri kırılmakta, kafaları karıştırılmaktadır.

"Devlet bizim savaştığımız terör örgütü ile masaya oturuyor, bizi, çoluğumuzu çocuğumuzu katledenleri Habur'da törenle karşılatıyor, ayaklarına savcı, hâkim gönderip salıveriyor, bu nasıl bir iştir" demekte ve bazıları en sonunda BDP'den bile medet umacak duruma gelmektedirler.

İki arada bir derede kalan bu vatandaşlarımıza sahip çıkmak, **devletimizin görevidir, borcudur...**

ANTALYA VE İZMİR'DEKİLER NE YAPIYOR?

Soru: Verdiğin telsiz talimatında ve TV programında şöyle diyorsun: "Halkımızın büyük bir kısmı Türkiye metropollerindedir. Antalya'dadır, İzmir'dedir. Onlar oturuyorlar, ama gelsin parti büyük eylem yapsın diyorlar, peki sizler oralarda yüzbinler varsınız, bir kibrit kıvılcımı sıkıp ormanı yakmak zor mudur, bir küçük patlayıcıyı fabrikaya atmak zor mudur". Bu konuda ne diyeceksin?

Cevap: "Evet, bu talimatı ben verdim, inkâr etmiyorum, ancak özel olarak orman yakma yönünde verilmiş bir talimatım yoktur. Bunu ferdi olarak söylediğimden şu anda pişman olduğumu söyleyebilirim" dedi.

Sorgulanan bir kişinin, arka arkaya iki cümle arasında bu kadar zıtlık yaratabildiğine, bir dakika önce söylediğini bir dakika sonra inkâr ettiğine ilk kez şahit oluyorduk.

CEZALANDIRMALAR

Soru: PKK terör örgütünün saldırılarında bir çok Kürt kökenli vatandaşımız öldü. Yani saldırıların büyük bölümü Kürtlere yönelikti. Hem Kürtler adına ortaya çıktığını iddia ediyorsun hem de onları katlettiriyorsun. Bu hususta ne diyeceksin?

Cevap: "Dediklerıniz doğrudur. Terör eylemlerinden, daha doğrusu PKK eylemlerinden en büyük zararı bölge halkı görmüştür, başlangıçta biz onların özgürlüğü için ortaya çıkmıştık. Sonrasında sizin de bildiğiniz gibi bize büyük katılımlar oldu, tabii bölgede eskiden beri süre gelen düşmanlıklar ve kan davaları da vardı. Şemdin SAKIK, Kör Cemal, Şahin BALİÇ ve Cemil IŞIK gibi PKK bölgelerinde yönetimi ellerine geçirenler baskı ve eylemlerini bölge halkı üzerine yoğunlaştırdılar. Bir çok katliamlar yaptılar, ben buna sonuna kadar karşı koydum. Hatta bu şekilde eylem gerçekleştirenlerden bazıları Kör Cemal (kod) Halil KAYA, Hogir (Kod) Cemil IŞIK, Metin (Kod) Şahin BALİÇ gibileri infaz ettirdim. Şemdin SAKIK'ı da cezalandıracaktım, ancak tutuklu bulunduğu sırada elimizden kaçtı.

"Cezalandırmalar Merkez Komitesince suçlu görülen şahsın yargılaması sonucunda ortaya çıkar, örgüt lideri olarak benim özel onayım alındıktan sonra infaz edilir. Benim özel onayım önemli kişiler için alınır, diğer kişilerde onayıma gerek yoktur, yetkililerce infaz edilir."

O ENGELİ GİDERİN

Soru: PKK terör örgütünün faaliyetlerinde sözde eyaletler ön plana çıkıyor. Zaman zaman bu sözde eyalet sınırlarını ya

da isimlerini değiştiriyorsunuz. Ancak dikkat çeken bir sözde eyalet var, GAP Eyaleti. Bu eyaleti 1995'te lağvettin. Bunun sebebi nedir?

Cevap: "Evet, o eyaleti lağvetmek zorunda kaldık. Aslında GAP eyaleti yani Kızıltepe başta olmak üzere Derik, Viranşehir, Ceylanpınar yöresi bizim için son derece önemliydi. Hem örgüte katılımların, hem de maddi desteğin en yoğun oluduğu yerdi. İpek yolu üzerinden Antep'e, Adana, Mersin ve Antalya'ya ulaşım kolaydı.

"93-94'te GAP eyaletimizde büyük kayıplar vermeye başlayınca, eyalet sorumlusunu telsiz ile eleştirdim ve ikaz ettim. Kayıplar devam ederse cezalandıracağım dedim.

"Süre tanıdım, fakat GAP eyaletinden kötü haberler gelmeye devam etti. Hem kayıplar artıyor, hem de yöredeki halk bizden kopuyordu. Rapor istedim. Raporda Kızıltepe'deki Jandarma Yüzbaşısının kendilerine büyük zararlar verdiği, yöre halkı ile de iç içe olduğu yazıyordu. Bunun üzerine 'o engeli GİDERİN' diye talimat verdim."

Araya girdim ve "**GİDERİN** derken neyi kastediyorsun" diye sordum.

Apo, "Yani yüzbaşıyı bertaraf edin, yok edin dedim. Takip ettiğim kadarı ile bir çok kez denemelerine rağmen beceremediler. Bu yüzden, bu yetersizlik nedeni ile merkez komitenin de görüşünü alarak GAP eyaletini lağvetmek zorunda kaldım" dedi.

O bunları söylerken öldürülmesi için talimat verdiği o yüzbaşının şimdi kendisini sorgulayan kişi oluduğunu elbette bilmiyordu.

KIZILTEPE

Mardin'in Kızıltepe ilçesindeki jandarma birliğine komutan olarak atandığımda yüzbaşı rütbesinde idim.

1993 yılındaki Kızıltepe, insanların akşam ezanından sonra **dışarıya çıkmaya korktukları**; terör örgütünün tehdit ve baskıları ile haftanın en az üç günü **kepenklerin kapalı** olduğu; özellikle köy kesiminde insanlardan vergi adı altında **haraç** alındığı; örgüte yakın olmayan, yardım etmeyen vatandaşların bölge dışına sürülmekten ölüme kadar giden bir yelpazede örgüt tarafından cezalandırıldığı bir ilçe idi. **İnsanların can güvenliği yoktu.** Devlet görevlileri ellerinden geleni yapmakla birlikte **"yoğun terör"** tehdidi altında idiler.

Oysa Kızıltepe ilçesi tarihi ipekyolu üzerinde, Suriye sınırında verimli toprakları olan Güneydoğu Anadolu bölgemizin en büyük ilçelerinden biriydi. İnsanı fedakâr, çalışkan ve namusluydu. Ama terör örgütü buraya çöreklenmiş ve adete iliğini sömürüyordu. Bir yandan PKK terör örgütü, diğer yandan Hizbullah terör örgütü Kızıltepe'yi gözlerine kestirmişlerdi.

Devletin binbir emekle ve masrafla çocuklarımızın eğitimleri için yaptırdığı okullar yakılıyor, tahrip ediliyordu. Bir gecede yedi köyün ilkokulunun arka arkaya 5-6 saat içinde yakıldığına şahit oldum.

Konuştuğum köylüler köyün tam ortasında bulunan ve çocuklarının öğrenimleri için yaptırılmış pırıl pırıl okulları koruyamadıklarını, terör örgütünün köydeki yandaşları ile birlikte eylemi gerçekleştirdiklerini söylüyorlardı.

Örgüte yardımcı olmayan köyler basılıyor, kadın, çocuk ihtiyar kim varsa cezalandırılıyordu. Ben oraya devletin görevlisi olarak, halkın malını canını ve namusunu korumak için

gönderilmiştim. Ama vatandaş ne yapacağını şaşırmış durumda idi. Peki ben ne yapmalıydım, devlet ne yapmalıydı?

İlçe kaymakamı, emniyet müdürü, savcı, garnizon komutanı oturup konuştuk ve **"Ya devlet başa, ya kuzgun leşe"** dedik. Bütün gücümüzle ve omuz omuza terörle mücadele etmeye başladık.

Vatandaş devletin kararlılığını ve yanında olduğunu hissedince kanını emen terör örgütü ile ilgili anlık bilgiler vermeye başladı, gerisi çorap söküğü gibi geldi.

Bu yoğun mücadele devam ederken bir korucu makamıma geldi ve iki gün önce ihbar sonucu arama yaptığımız köyden bir vatandaşın benimle görüşmek istediğini ama korktuğunu söyledi. "Gelsin sıkıntısını anlatsın" dedim. Adamcağız öğleden sonra süklüm püklüm geldi. Oturttum, çay söyledim. "Komutanım aslında sizi rahatsız etmek istemedim, ama iki gün önce askerler bizim evi aradıktan sonra hanımımın sandıkta bulunan iki altın bileziğinin olmadığını farkettik" dedi. Kan beynime sıçramıştı.

Hemen aramayı yapan timin komutanını çağırtıp bu işin falini bulmasını emrettim, vatandaşı da bırakmayıp ikinci çayı söyledim... Kısa süre sonra tim komutanı bir askeri getirdi, asker arama sırasında bilezikleri çaldığını itiraf etti. Bu er ile ilgili derhal işlem başlattım ve vatandaşın bileziklerini kendisine teslim ettim. Adamcağız şaşkınlık içinde idi. Acımasız, baskıcı denilen devletin görevlisi yüzbaşı derdini dinlemiş ve anında gereğini yaparak uğradığı haksızlığı gidermiş, sorumlusu hakkında da işlem başlatmıştı. Bu nasıl olurdu, rüya gibiydi. Vatandaşa şunu söyledim, "Ben sizlerin canınızdan, malınızdan ve namusunuzdan sorumluyum, benim mücadelem terör örgütü ve yandaşları iledir. Sizin köyünüzde teröristlere yardım edildiğini de biliyorum, haraç alındığını da bi-

liyorum ama bu ayrı bir şey, sizin malınız da, canınız da bize emanettir" dedim. Kalktı elime sarıldı, "Komutanım Allah sizden razı olsun, biz devleti başka biliyorduk" dedi.

Sonraki süreçte bu köy bize en fazla yardım eden bir konuma geldi.

Terör örgütünün sözde GAP eyaletinde büyük darbeler yemesi, gerçek yüzünün ortaya çıkması moralimizi düzeltmişti. Elbette örgüt bölgede tutunmak için herşeyi yapacaktı.

İstihbarat makamlarından şahsımla ilgili eylem kararı aldıklarına dair ciddi raporlar geliyordu. Ama bu tehdit her zaman vardı, ben mücadeleyi ülkem için, milletim için yapıyordum, böyle bir tehdit var diye işimi yapmaktan vazgeçecek halim yoktu.

Üç kez geçeceğim yola mayın döşediler, ikisini farkettik etkisiz hale getirdik, diğerinde biz geçmeden orada giden bir traktör havaya uçtu, bir vatandaş hayatını kaybetti.

İki kez ilçe kuzeyindeki dağlık arazi yolunda ve Viranşehir yolunda pusu kurdular yine başaramadılar.

Gece yarısı eşim ve çocuğumla bulunduğum lojman binasına roketlerle saldırdılar, eşim ve çocuğumu banyo koridoruna yatırarak kurtardım.

Yani Allah onlara bu fırsatı vermedi. Çalışmalarımız devam etti ve sonunda **Apo GAP eyaletini lağvetmek zorunda kaldı.**

OKUL YAKMALAR

Soru: Bugüne kadar PKK terör örgütü tarafından çok sayıda okul yakılmış, tahrip edilmiş ve öğretmenlerimiz şehit edilmiştir. Bir çoğu tehdit edilmiş ve bölge dışına gitmeleri sağlanmıştır. Bu hususlardaki açıklamaların nelerdir?

Cevap: "Örgütün başı olarak elbette bu konuda da sorumluluk bana aittir. Ama ben spesifik olarak şu okulu yakın, şu öğretmenlere yönelin demedim. Ancak genel anlamda öğretmenler ve devletin okulları bizim amaç ve faaliyetlerimiz açısından zararlı idi. Tabii yönelmelerini söyledim. Ama öldürmeleri tasvip etmedim. Öğrendikten sonra bunları önlemek istedim. Sorumluları belirleyip kendilerini etkisiz hale getirmenin yollarını aradım. Özellikle son 2-3 yıl içerisinde benzer sivil kesime karşı işlenen şiddet olayları azalmıştır. Olanlar da yabancı ülkelerin kışkırtması sonucunda meydana gelmiştir. Belirtmek istediğim İstanbul'da meydana gelen son yakma olayının dış kaynaklı olduğunu öğrendim. Siz imkân verirseniz bu ve benzeri olayları onaylamadığımı, kınadığımı örgüte mesaj şeklinde vermek istiyorum. Örgüt lideri olarak sorumluluğumun farkındayım, ama büyük kısmı ile doğrudan doğruya ilgim olmadığına lütfen inanınız. Bundan sonra bir olay bile olmasını istemiyorum. Daha önce de söylediğim gibi, imkân tanındığında her türlü yardımı yapmayı da vaat ediyorum."

33 MEHMETÇİĞİN KANI

Soru: Şimdi gelelim 1993 yılında, silahsız 33 Mehmetçiğimizin katledilmesi olayına. Bazı konularda konuşurken samimi olduğunu ve sana inanmamız gerektiğini söylüyorsun, oysa o dönemde senin sözde eylemsizlik ilan ettiğin bir süreçti ve senin örgütün silahsız ve memleketlerine gitmekte olan 33 evladımızı kurşuna dizerek şehit etti. Saldırının alçaklığı bir yana, senin ve örgütünün eylemsizlik aldatmacası yoluna başvurmanız da bir o kadar iğrençtir. Peki neden böyle bir yola tevessül ettin?

Cevap: "Size tüm içtenliğimle söylemek isterim ki, bu çok talihsiz bir olaydır. Ateşkes ilan ettiğimiz sürece denk gelmesi de ayrı bir olumsuzluktur. Bingöl ilinde 33 askerin vurulması ateşkese indirilen en büyük darbe olmuştur. Bu olayı gerçekleştiren Diyarbakır bölgesi sorumlusu Parmaksız Zeki kod Şemdin SAKIK'tır. Bir silahlı çatışmada 16 örgüt mensubunun öldürülmesi üzerine bu eylemi misilleme olarak yapmıştır.

"Yani bu konuda benim direk talimatım yoktur. Sadece üzerinize gelirlerse öz savunma hakkınızı kullanırsınız demiştim." dedi.

Ben 1993 yılında Bitlis'te görevli idim. Çatışmalar, eylemler yoğun olarak devam ediyordu.

Sözde ateşkes ilanının hemen ardından bölge halkından yüzlerce ihbar gelmeye başladı. Daha öncesinde devlete bilgi vermekten korkan birçok insan teröristlerle ilgili bilgi ve şikâyetlerini iletmeye başladı. Her yerden ihbar yağıyordu adeta... Ancak esas ilginç olan, "Operasyona çıkabilmek için oldukça **üst birimlerin onayının alınması şartı"** gelmişti. Bizler o genç rütbe ve yaşımızda buna fazla bir anlam veremiyorduk, koskoca Türkiye Cumhuriyet devleti terör örgütünün sözde ateşkesini ciddiye alacak değildi ya.

Devlet hükümranlık alanında, milli sınırları içerisinde bütünlüğünü ve vatandaşını tehdit eden eli silahlı çetelerin üzerine her zaman kararlılıkla gitmeliydi. Devlet olmanın, vatandaşın güvenliğini sağlamanın birinci şartı bu idi.

Ayrıca karşımızda her zaman değişebilen bir Apo gerçeği vardı. Apo, Mardin Eyalet Sorumlusu Felat (kod) Mehmet AZAYDIN adlı teröristle yaptığı telefon konuşmasında, "Çizgiyi biraz oturtmamız lazım, bir de bu operasyonlar filan oluyor sonra, bu ateşkes hikâye, bunların böyle aldırış ettiği bir şey yok, gelişme adına ne varsa yapılır" diyordu.

Ama şimdi çok daha iyi anlıyorum ki, o zamanın **askeri ve sivil yönetici kadrosu bu sözde ateşkes oyununa yatmışlardı.** Operasyonların hemen hemen durma noktasına geldiği, terör örgütünün toparlanmak adına zaman kazandığı, hazırlıklarını tamamladığı bir anda Bingöl'de, izne giden 33 silahsız erimizin kahpece katledildikleri haberi geldi.

Terör tehditi yok edilmeden gevşemenin bedeliydi bu.

Hepsini rahmetle anıyorum.

Bu satırların yazıldığı 2011 yılında Türk Milletinin ve Cumhuriyetin düşmanları 33 Mehmetçiğimizin kahpece şehit edilmesi olayının altında başka iradeler arayarak şehitlerimizin kemiklerini sızlatıyorlar, kafa karıştırıyorlar. **Sanırım Apo İmralı'da, Şemdin SAKIK da Diyarbakır'da kıs kıs gülüyorlardır.**

TAVUKLARINA KADAR ÖLDÜRÜN

Apo'ya, "Kanlı eylemlerinle ilgili tüm soruları adeta geçiştiriyorsun. Biz sana düzmece delillerle uydurma sorular sormuyoruz. Ama sen eylem konusuna geldiğimizde ısrarla kaçamak cevaplar veriyorsun. Bu inkâr politikası sana bir fayda sağlamaz. Örneğin 1991 yılında **'DEP'e oy vermeyen herkesin tavuğunu bile öldürün'** şeklinde emir veriyorsun ve teröristlerin acımasızca bebek, kadın, ihtiyar köy katliamlarına başlıyorlar. Bunu açıklayabilir misin" dedim. Apo sıkıştığı zamanlarda iki elini oğuşturuyor, gözleri ayaklarına bakıyordu. Dingin bir ses tonu ile şunları söyledi:

"Çok kritik bir dönemdi. Bölgeden DEP'i mutlaka parlementoya sokmamız gerekiyordu. Çünkü örgütün siyasi anlamda açılıma ihtiyacı vardır. Bu yüzden işleri sıkı tutmak

durumundaydım. Biraz da psikolojik anlamda az önce söylediğiniz talimatı verdim, bunu kabul ediyorum. Ancak bölgelerin sorumluları bu hususu abarttılar, sonrasında onları eleştirdim, bu talimatımın **büyük hata** olduğunu anladım, yani talimatımın katliama dönüşeceğini düşünmedim."

KÜRT VARLIĞINI HİSSETTİRİN

Ben diğer soruma geçmeden Apo söz istedi. "Devam et" dedim.

"Örneğin Leyla ZANA'nın meclisteki yemin hadisesinde herkes benim talimat verdiğimi sanıyor. Oysa ben sadece parlementoya gittiklerinde, neden çekindiklerini sordum, neden 1921 de Mustafa Kemal zamanında yapılanları yapmıyorsunuz dedim. Yemin etmeyin demedim. Ancak orada yani parlementoda Kürt halkının varlığını hissettirin dedim. Zaten Leyla'nın fazla politik bilgisi yoktu.

"Esasen ben HEP ile SHP'nin ittifak ederek seçimlere girmesini fikren destekledim. Bildiğiniz gibi SHP, CHP'nin mirasını almıştır. CHP Türkiyenin en köklü partilerindendir. Kürt meselesini bu parti ile çözebileceğimizi düşünmüştüm. Aslında SHP'nin de Kürt meselesi ile ilgili hazırladığı rapor vardır, bu nedenle ittifak yapılmasını istedim. Ortamın hazırlanması için çaba sarfettim. Dolayısıyla aday gösterilen HEP kökenli milletvekillerini ben seçtim ve seçilenlerin adaylıklarını da onayladım. Seçimlerden önce Zübeyir AYDAR, Ahmet TÜRK, Hatip DİCLE, Lelya ZANA, Sedat YURTTAŞ ve Sırrı SAKIK ile görüştüm. Bir kısmı ile yüz yüze, bir kısmı ile telefonla görüştüm. Yüz yüze görüşmeler Suriye ve Lübnan'daki evlerimde olmuştur.

"Ben o zaman seçilen milletvekillerine meclise kendi kıyafetinizle gidin, mecliste Kürtçe konuşun, yani Kürt olduğunuzu belirtin şeklinde talimat verdim. Yoksa net olarak yemin merasiminde şöyle yapın böyle yapın demedim.

"HEP-SHP ittifakında, SHP'lilerle görüşmeleri HEP'li arkadaşlara bırakmıştım. SHP adına görüşmelerin kimlerle yapıldığını bilmiyorum. Yapılan görüşmelerde vaat edilen menfaatler, 'Partinin yani SHP'nin içinde kalan, konuyu bizim partinin görüşlerine göre çözelim' şeklinde idi. Ayrıca hükümet ortağı olduklarında HEP kökenli arkadaşlara bakanlık veya bazı genel müdürlükler verilmesi vaat edilmişti."

NGO* BESLEMELERİ

Soru: Türkiye'den bazı akademisyen, gazeteci ve sanatçıların PKK terör örgütüne örtülü ya da açık destekleri olduğu biliniyor. Bu hususta neler söyleyeceksin?

Cevap: "Tabii özellikle bazı sanatçılar MED TV'de programlara çıktılar, Ferhat TUNÇ, Ahmet KAYA, Şivan PERVER bizimdir. Daha önce ifade ettiğim gibi İbrahim TATLISES maddi yardımlarda bulunmuştur. 1998 Aralık ayında Haluk GERGER beni Roma'daki villamda ziyaret etmiştir. Avukat Şerafettin KAYA ve Avukat Serhat BUCAK da Roma'da beni ziyaret etmişlerdir. Doğu ERGİL ile ben daha önceden görüşmedim. Ben bu adamı yazdığı rapor ile tanıyorum. Doğu ERGİL İsviçre'ye geldiğinde bizim örgütün elemanlarından bir grup kendisi ile görüşme yapmış, görüşme yapan arkadaşlar Doğu ERGİL'i pek olumlu bulmamışlar. Hatta bu işin yani Kürt meselesinin rantı ile uğraştığını bana söyledi-

* NGO: Hükümet Dışı Organizasyon.

ler, çünkü bazı kuruluşlar bu işlerle uğraşanlara maddi destek sağlıyorlar. **NGO tipi kuruluşlardan Doğu ERGİL'e para yardımı edildiğini öğrendim.** Parayla yapılan işin bizim meselemize faydası yoktur dedim."

YUNAN BOMBA EĞİTİMİ

Soru: Daha önce Yunanistan'la ilişkilerinden biraz bahsetmiştin. Şimdi o konuyu daha da açalım.

Cevap: "Evet, biraz daha açmak lazım. Esasen PKK ile Yunanistan ilişkileri Suriye-PKK ilişkilerine benzerlik göstermektedir. Daha önce söylediğim gibi 1988'de ben Lübnan'da iken bu ilişki başlamıştır. Bir kaç yıl sonra da sanırım 1993'te Yunanistan'da PKK'nın kampları açıldı. Lavrion kampında PKK'lılara daha çok ideolojik eğitim veriliyordu. O tarihlerde Yunanistan temsilcimiz Mahir (Kod) Fethi DEMİR idi. Bu **Lavrion** kampından başka bir de **Dimitri ELEN** kampımız vardır. Bu kampta çok ayrıntılı bir şekilde elemanlarımıza **bomba eğitimi verilir.** Ayrıca Yunanistan'da küçük gruplarımızın yerleşmesi için evler de bulunmaktadır. Yunanistan'dan para yardımını daha çok sivil kurumlardan almaktayız, ama esas oradaki destek **Yunan Kilise ve sendikalarından gelir.** Yunanistan'da bomba eğitmini, kamp eğitimini ve küçük grupları barındırmak hususundaki organizasyon işlerinde bizim dost tabir ettiğimiz **Yunan istihbaratının** büyük desteği vardır.

"Yunanistan'ın bizimle işbirliğinin esas amacı, bizi Türkiye'ye karşı kullanmak ve Türkiye ilişkilerinde 'koz' durumunda olmamızı sağlamaktır. Esasen Yunanistan, kendi topraklarındaki PKK kamplarında eğitilen kadrolarımızı Türkiye metropollerinde eylem için yöneltmeye çok çaba göstermiştir."

Sorguya ara verdik. Çaylarımız geldiğinde Apo bir kaç gündür yaptığı gibi gözümün içine bakarak, "Bu mülakatımız sizce nasıl gidiyor?" diye sordu. Ben, "Bunu önümüzdeki süreç ve Mahkemeye çıktığındaki tutumun gösterecek" dedim.

Apo, "Beni lütfen klasik bir solcu ya da klasik bir Kürtçü olarak kabul edip görmeyiniz. Yakalandıktan sonra hep düşündüm, M. Kemal ATATÜRK Türkiye Cumhuriyeti'ni kurduktan sonra hem Doğu'da hem de Batı'da isyanlar olmuştur. Bu isyanları Kürtçü bir isyan olarak görmek yanlıştır. Cumhuriyet henüz yeni kurulmuştur, isyanı başlatanlar henüz Cumhuriyete alışmış değillerdir, eski rejimi ve eski yönetimi, daha çok din kisvesini istemektedirler. Yani amaçları yeni kurulmuş Cumhuriyet rejimini yıkmaktır. İsyanların bastırılmasında belki zaman zaman aşırı şiddete başvurulmuştur. Ama bu şiddet kesinlikle **'Kürtleri ezmek için şiddet uygulandı' şeklinde algılanmamalıdır.** Cumhuriyet kendini korumak mecburiyetinde idi ve haklı idi. Alınan bütün tedbirler **Cumhuriyeti korumaya yöneliktir**" dedi.

Apo bunları konuşurken arkadaşlarımla göz göze geldik. Konuşan sanki o değil, vatanını milletini seven, Atatürk'ün yolundan giden milyonlarca Türk vatandaşından biri idi. Cumhuriyet sonrası isyanlarla ilgili söylediklerinin altına hepimiz imza atardık. Ama bu Apo idi, şimdi böyle söylediğini yarın değiştirebilirdi.

"KÜRT DEVLETİ OLMAZ"

Apo, "İzninizle şunları da ilave etmek istiyorum" dedi:

"Benim programlarımın ve ideallerimin hayali olduğunu aslında ta en başında anlatmıştım. PKK programının politik ve siyasi değeri olmadığını biliyorum. Ben Kürdistan ibaresi-

ni sadece coğrafi olarak ele aldım. Kürt Devleti kurmanın mümkün olamayacağı ilmen de sabittir. Gerekli de değildir. Mevcut Türkiye Cumhuriyeti devleti içerisinde demokratik ortamda herşeyin gerçekleşmesi mümkündür. Ben bu sonuca vardım. Ama bu düşüncelerimi yeterince kamuoyuna anlatamadım. **Özgürlüğün ancak Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığı çizgisinde olduğunu** izah edemedim.

"Ayrıca benim bugüne kadar Atatürk'e karşı, Türk Ulusuna ve bayrağına karşı, onlar aleyhine bir sözüm olmamıştır. Burada sizin önünüzde o **kutsal bayrağı öptüm.** Benim daha önce konuştuklarım hep eleştiri mahiyetindedir. Atatürk'ü küçük düşürücü sözlerim asla yoktur.

"Atatürk'ün önderlik hususlarını hep takdir ettim. Bugüne kadar da kendime rehber olarak kabul edip uygulamaya çalıştım. Son HADEP genel kurul toplantısında Türk bayrağının indirilmesini de ilk kınayanlardan biri ben oldum. Biraz önce ifade ettiğim gibi huzurunuzda Türk bayrağına karşı saygımı öperek gösterdim. Bu hususstaki suçlamaları kabul edemem" dedi. Ben de sorguya son vermeden aklıma gelen şu soruyu sordum:

"Özellikle Suriye'de kaldığın evlerde, yanına belirli süreler için kadın teröristlerin geldiği biliniyor. Niçin yanına getirtiyordun?"

Apo 20 saniye kadar sustu ve sonra:

"Evet zaman zaman ilk eğitimlerini aldıktan sonra yanıma getirtiyordum. Onlara daha çok nazari olarak eğitim veriliyordu. Bu süreci tamamlayanları birliklere kadro olarak gönderiyorduk" dedi.

Ben: "Yani bu konuda yakalanan veya teslim olan bazı kadın teröristlerin ifadeleri var. Konuyu biraz daha aç" dedim.

Apo: "Onlar geldiğinde ben bizzat ilgileniyordum. Onları KENDİMLEŞTİRİYORDUM. Kadın faktörünü çok önemli buluyorum" dedi.

Ben: "Kendileştiriyordum ne demek? Ben böyle bir eğitim ve öğretim yöntemi duymadım" dedim.

Apo: "Kendimleştiriyordum işte" dedi ve sustu. Bu konunun gündeme getirilmesinden hiç hoşlanmamıştı.

CUMHURİYETİN SAVCILARI GELDİ

Gözaltı sürecinin sonunda Cumhuriyetin Savcıları İmralı Adasına geldiler. "Cumhuriyetin Savcıları" diyorum, çünkü onlar karşılarındaki kişi kanlı bir terör örgütünün başı da olsa, ülkemize maddi manevi büyük zararlar vermiş de olsa, düzmece delillere hiç sığınmadılar, şantaj yapmadılar, yormadılar, Türk ve uluslararası kanun ve hukuk kuralları ne hükmediyorsa onu yaptılar. Aldıkları ifadeyi kendilerine yakın buldukları medyaya falan da servis etmediler, hiçbir makamdan ve kişiden de talimat almadılar... İşte bu yüzden onlar Türkiye Cumhuriyeti devletinin Cumhuriyet Savcılarıydılar.

Cumhuriyetin Savcılarının ifade alma işlemi **22 Şubat 1999'da** bitti.

Bir gün sonra da sorgu hâkimi geldi ve Apo'nun ifadesini aldı. Ankara 2 No.lu Devlet Güvenlik Mahkemesi üyesi olan bu hâkim:

1. Devletin topraklarından bir kısmını devlet idaresinden ayırarak ayrı bir devlet kurmaya matuf fiil işlemek sureti ile TCK'nın 150. maddesini ihlal suçundan sanık Ömer oğlu, Üveyş'ten olma 1949 doğumlu Abdullah ÖCALAN'ın üzerine atılı suçun niteliğine ve mevcut delil durumuna göre CMUK'un 104. maddesi gereğince **TUTUKLANMASINA;**

Hakkında yeteri kadar tutuklama müzekkeresinin çıkarılmasına, bir suretinin sanığa TEBLİĞİNE;

Sanığın tutuklandığının yakınlarına Cumhuriyet Savcılığınca duyurulmasına;

2. Adana DGM'nin 17.11.1998 günü ve 1998/345 Esas sayılı gıyabi tevkif müzekkeresinin sanık Abdullah ÖCALAN'a ait olduğu anlaşıldığından gıyabi tevkif müzekkeresinin vicahiye çevrilmesine, yeteri kadar vicahi tevkif müzekkeresi çıkarılmasına;

3. Gaziantep 2. Sulh Ceza Mahkemesinin 10.02.1995 gün ve 1997/125 D. iş sayılı gıyabi tevkif müzekkeresinin sanık Abdullah ÖCALAN'a ait olduğu anlaşıldığından gıyabi tevkif müzekkeresinin VİCAHİYE ÇEVRİLMESİNE, yeteri kadar vicahi tevkif müzekkeresi çıkarılarak bir suretlerinin sanığa tebliğine, şeklinde kararını verdi. Tarih 23.02.1999 idi.

BARIŞ MANÇO'YU KİM ÖLDÜRDÜ?

Sorgunun son gününde çay molası vermiştik. Odadaki pilli radyoyu da açtık. Barış MANÇO söylüyordu.

Apo, komplo teorisyenliğine kendini o kadar kaptırmıştı ki, sorgulama arası dinlenmelerde hiç susmuyor ve teori üretmeye devam ediyordu. Ona göre bütün olayların, bütün ölümlerin arkasında ya da içinde bilinenlerin dışında şeyler vardı. Zaten yakalanmasını da en büyük komplo olarak nitelendiriyordu. Hemen İngilizler planladı diyor, sonrasında bu aslında Yunan'ın oyunudur görüşünü dile getiriyor, bir dakika sonra Amerika'nın tezgahı olduğunu iddia edebiliyordu.

Çayları getiren arkadaşımız radyoda Barış MANÇO'nun sesini duyunca, "Yazık oldu, çok iyi sanatçıydı, genç yaşta kaybettik" dedi. Evet anlamında başımı sallamıştım ki, Apo

bir müddet yüzüme baktıktan sonra suratı asıldı ve "Öldüğüne çok üzüldüm, peki **kim öldürmüş**?" diye soruverdi.

Tabiri caizse o anda hepimiz koptuk. Barış MANÇO'yu kaybetmenin üzüntüsü, Apo'nun komplo teorisyenliği sayesinde sinirlerimizin boşalması haline dönmüştü. ' Eceli ile öldü Apo" dedim.

"Hımmm" dedi. Ama bakışları bana hiç de inanmadığını gösteriyordu.

ADA GÜNLERİ

Savcıların ve sorgu hâkiminin intikali ile adada herşey başdöndürücü bir hızla devam ediyordu. Cezaevinin inşaatı, duruşma salonunun yapımı normalin iki katı süratle ilerliyordu.

Güvenlik konusunda her türlü tedbir alınmıştı. Adanın güney ucunda **"Mete Kampı"** diye adlandırılan bir yer vardı. Apo getirilmeden önce burası Adalet Bakanlığımız mensuplarının yaz mevsiminde 10'ar günlük kullanımlarla tatil yapabildikleri küçük motel tipi binaların olduğu bir yerdi.

Burası artık adaya Apo'nun mahkeme sefahatını gerçekleştirmek için gelen Cumhuriyet Savcılarımız ve Hâkimlerimizin konaklama yerleri olacaktı. Adada bu kadar imkansızlığın karşısında böyle bir yerin bulunması yüreğimizi ferahlatmıştı.

Çalışmaktan nefes aldığımız bazı zamanlarda arkadaşlarımla birlikte adanın sık ormanlık bölümüne gidiyor, oksijen depolamaya çalışıyorduk.

Yine bir gün orman içindeki sık ağaçlıklı patikadan yürürken önümüze bir **yaratık** çıktı... Yaratık diyorum çünkü kediye benzeyen bu hayvan en az üç kedi büyüklüğünde idi, bize

kötü kötü baktı, sonra kayboldu. Akşam merkeze döndüğümüzde bir cezaevi personeli yıllardır adaya sahipsiz kedilerin bırakıldığını onların da vahşileştiğini anlattı.

BENİMLE GÖRÜŞMEK İSTİYOR

Cumhuriyet Savcıları Adaya gelip işlemler hızlandığında Cezaevi Müdürü Apo'nun benimle görüşmek için dilekçe verdiğini söyledi. Bu arada avukatları da Gemlik ilçesinden İmralı 10 veya İmralı 9 gemileri ile Apo'nun yanına gelip gitmeye başlamışlardı.

Sorgu hâkimi de adaya gelmişti. Yasal süreç aksamadan işliyordu.

Bir ya da iki gün sonra Cezaevi Müdürü yine bana gelerek Abdullah ÖCALAN ısrarla sizinle görüşmek istiyor dedi. Üçüncü gün öğleden sonra ilgili makamlarla görüşüp emirlerini aldıktan sonra yanına gitmeye karar verdim.

PAZARLIK, TAVİZ YOK

Mülakat şeklinde cereyan eden bu görüşmeler, PKK terör örgütünün başı veya örgüt ile devletin masaya oturması, karşılıklı kararlar alması özelliği taşımamaktadır. Bu noktada devlete düşen, her türlü imkânı kullanarak vatandaşını terör belasından kurtarmaktır. Bu satırların kaleme alındığı tarihte (2011) bazı gafiller bugün icra edilen, "Apo'yu ve örgütünü muhatap alma" gerçeğini, 1999 yılında yapılan görüşmelerle aynı gösterme gayreti içindedirler. O tarihte yapılanlar örgütün başına bir tek taviz vermeden, öncelikle terörün minimize edilmesini hedefleyen ve bunda da başarı elde edilen mülakatlardır.

"Duruşmalarda Apo'nun kendisinden beklenen ve istenilen mağduriyet şovunu yapmaması, verdiği bilgelerle PKK terör örgütünün bitme noktasına getirilmesi ve terör eylemlerinin nerede ise sıfıra inmesi" her şeyi açıklamakadır.

ÇOK SEVİNDİ

Beni görünce çok sevindiğini belli edercesine ayağa kalktı ve "Hoşgeldiniz, buyurun" dedi.

"Benimle görüşmek istemişsin" dedim.

"Evet" dedi ve devam etti:

"Ben sorgulama sürecinde sizi çok donanımlı ve pratik buldum. En başından beri size devletimin hizmetindeyim diyorum, bana imkan tanıyın bu dökülen kanı durdurayım diyorum. Bu düşüncelerimi pratikte uygulamak istiyorum diyorum. İşte bunları konuşmak için sizinle görüşmeyi talep ettim. Fazla vakit geçmeden bunları yoluna koyabiliriz diye düşünüyorum."

Karşısındaki koltuğa oturdum, yüzüne baktım. Yaşadıklarını sindirmiş ve yeni durumuna alışmış gibiydi. "Avukatlarınla görüşüyorsun değil mi?" dedim.

"AVUKATLARI DA EĞİTMEK GEREK"

Apo, "Evet geldiler ve görüştüm. Aslında hukuki anlamda değil pratik düzeyde yapabileceklerimi onlara talimat vererek halledebilirim diye düşünüyorum. Gerçi onların da yeterli pratik düzeyde olmaları ve geldiğimiz bu süreci iyi anlamaları lazım. Yani klasik avukatlık anlayışı ile bunlar olmaz. Size şunu da sormak istiyorum, avukatlarla görüşmemde bir sınır-

lama var mı, yani hangi avukat gelirse gelsin görüşebilir miyim?" dedi.

"Apo" dedim. "Sen şu anda tutuklusun ve hakkında hazırlanacak iddianameyi bekliyorsun. Bu sürede elbette avukatlarınla görüşme hakkına sahipsin, ayrıca iddianamen hazırlanıp sana ve avukatlarına tebliğ edildikten sonra onlarla birlikte savunmanı hazırlama hakkına da sahipsin. Burada yasal bir sürecin eksiksiz uygulandığını iyi bil" diye ilave ettim.

Benim kafamdaki esas konu PKK terör örgütünün artık tehdit olmaktan çıkması idi. Ayrıca mahkeme sürecinin nasıl gerçekleşeceği idi. Mahkemede yaşanacakların büyük önemi vardı. Çünkü iç ve dış Cumhuriyet düşmanları Apo'nun bu mahkemeyi bahane ederek ve fırsat bilerek şov yapmasını, Türkiye Cumhuriyeti devletine diklenmesini, Kürt vatandaşlarımızın sözde tek temsilcisi imiş gibi tavır sergilemesini arzu ediyor ve bekliyorlardı.

Gerçi Apo sorgu ve sonrasındaki süreçte böyle bir tavır sergileyeceğine dair bir emare vermemişti, herşeyi anlatmış, ülkenin ve devletin hizmetinde olduğunu defalarca belirtmişti ama düşman uyumuyordu, süreci iyi izlemek ve analiz etmek lazımdı.

Tekrar geleceğimi söyleyip kalktım. Ayağa kalktı ve "Lütfen kısa sürede geliniz, ben kendim için hiçbir şey istemiyor ve beklemiyorum ama sadece verdiğim sözleri yerine getirmek istiyorum. Kürtler de bu olaylardan büyük zararlar gördüler. Bu işi bitirerek onlara da hizmet etmiş olmak istiyorum" dedi.

TERÖR ÖRGÜTÜ ZORDA

Aldığım bilgilere göre PKK da büyük bir moral bozukluğu ve kafa karışıklığı hâkimdi. Üst düzey elemanlarından değişik sesler çıkmaya başlamıştı. Radikal ve beyni iğfal edilmiş olanlar dışında, ki bunların sayıları çok azdı, yöre halkının da durumundan memnun olduğu ortada idi.

Ancak, terör örgütünün tehlike olmaktan çıkması için silahlarından arındırılması ve eylemsizleştirilmesi lazımdı. Madem ki Apo, "Ben devletimin vereceği her türlü görevi yapacağım" diye ısrarla rol oynamak istiyordu. O halde döktüğü kanların, yıktığı yuvaların karşılığı olmasa bile bunu yapmalıydı.

Bu işlevi yerine getirmek için çaba sarfederken hiç bir taviz veya garantinin sözü bile edilmemeliydi. Asla bir **pazarlık** havasına girilmemeliydi. Neticede yakalanmış ve yargılanmayı bekleyen bir teröristti, onların başı idi.

Bundan sonraki süreçte onun adına veya uğruna insanlar ölmemeli idi. Doğu ve Güneydoğu Anadoludaki vatandaşlarımız güvenli ve huzurlu yaşamalı idi.

İDDİANAME KABUL EDİLİYOR

Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcılığı Apo'nun sorguda alınan ifadesini, diğer ifadeleri, ülkenin her yerinden derlenmiş olan tüm olay bilgilerini, belgeleri ve somut delilleri inceleyerek iddianameyi hazırlamıştı.

Daha önce de belirttiğim gibi hukuk tıkır tıkır işliyordu. **Düzmece, uydurma tek bir delil dahi yoktu. İmzasız ihbar mektupları, uyduruk e-mail ihbarları yoktu.** İddianameyi hazırlayan Cumhuriyetin Savcılarından birinin yeğeni de

PKK terörüne şehit gitmesine rağmen hiçbir şekilde duyguları ile davranmıyordu. Sadece Cumhuriyetin Savcılığını yapıyordu.

İddianame ve eklerine Apo'nun telsiz konuşmalarındaki **"küfürlü"** sözleri konulmamıştı. **Özel hayatı** ile ilgili herşey bilinmesine rağmen, bu hususta bir çok teröristin ifadesi olmasına rağmen tek bir kelime yoktu. İşte hukuk adamlığı, **Cumhuriyetin Savcılığı buydu.** Satırların yazıldığı 2011 yılı Ağustos ayındaki **Silivri'deki** durumu okuyucunun takdirine bırakıyorum.

Hazırlanan iddianame Ankara 2 No.lu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nce incelenerek kabul edildi ve duruşmaların başlama tarihi 31 Mayıs 1999 olarak belirlendi.

ÜÇ BUÇUK AY SONRA HAKİM KARŞISINDA

Apo 16 Şubat 1999'da İmralı Adasına getirilmişti. Yaklaşık üçbuçuk ay sonra mahkeme önüne, hâkim karşısına çıkacaktı. Yani tutukluluğu senelerce sürmüyor, hukukun öngördüğü ve yasaların emrettiği üzere, **en kısa sürede yargılanmaya başlıyordu.** Satırların yazıldığı 2011 yılı Ağustos ayında aynı ülkede hem de uydurma sebeplerle tutukluluklar yıllarca sürüyor, hâkim karşısına çıkmak ise bahtiyarlık oluyor.

Apo'nun avukatlarının adaya gelişleri zaman zaman kötü hava koşulları nedeni ile gerçekleşemiyor, onlar da bu olumsuzluğu devlete yükleyip her yere şikayet dilekçeleri yağdırıyorlardı. Halbuki adanın bulunduğu yer Marmara Denizi'nin en fırtınalı ve dalgalı bölgesi idi. Zaman zaman Mudanya'dan yapılan erzak ikmalinde bile sorunlar yaşanıyordu.

"ÖRGÜTÜN YÜZDE DOKSANI BENİ DİNLER"

Apo ile tekrar görüştüğümüzde terör örgütünün silahlarını bırakması için ne yapacağını sordum. Cevap aynen şöyle idi:

"Yaşanan bunca acıların artık sona ermesi için imkân tanıdığınızda dağdakilere haber gönderirim. Onların en az yüzde doksanı benim sözümü dinler. Arada çıkabilecek bir iki çatlak ses zaten daha önce de vardı. Bunları çok dikkate almamak lazım. Öncelikle bu insanların topluma tekrar entegre edilmelerini sağlayıcı tedbirler alınmalıdır." dedi.

Ben araya girdim: "Apo benimle görüşmeyi sen talep ettin, hiçbir beklentinin olmadığını, ama kanın durması için herşeyi yapacağını söyledin. Ben de seni dinliyorum. Ama bu görüşme asla seninle bir **pazarlık anlamında değildir. Ben şunu yapayım, siz de bunu yapın deme konumunda değilsin.** 15 yıldır milletin senin terör örgütünün elinden çekmediği kalmamış, şehit ailelerinin acıları hâlâ dipdiri, gazilerimiz yarım yamalak yaşıyorlar...

"Hâkim karşısına çıkacağın gün bir ihanet döneminin sonu olacak. Kanın durması, artık Kürt kökenli insanlarımızın da acılarının dinmesi devletimizin en büyük hedefidir. Bunu yapabilirim diyen sensin, ben de sana nasıl yapacağını soruyorum. Durum bundan ibarettir" dedim.

Apo, "Sizi anlıyorum, o zaman daha somut olarak ifade edeyim. Ben eylemselliği ve silahlı konumu bitirebilirim. Ama devletimizin de atacağı 'af' gibi adımlar olmalıdır diye düşünüyorum" dedi. Ben "Bu konu TBMM'nin bileceği bir konudur. Ama önce sen iyi niyetini ve yapacaklarını göstermelisin" dedim.

ASKERİ HAKİM OLMAYACAK

Ankara'da devlet boş durmuyordu. Dünyanın belki de gördüğü en kanlı terör örgütünün başı da olsa herşeyin hukuki ve yasalara göre yapıldığını, yapılacağını tüm dünyaya gösterecekti. Bu amaçla uluslararası hukuk kurallarına uyulması gerekçesi ile Ankara 2 No.lu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin asker üyesi yerine sivil bir hâkim getirildi. Getirilen sivil hâkim 2 No.lu Mahkemenin eski yedek üyesi olduğundan konuya zaten vâkıftı.

DURUŞMA STRESİ

31 Mayıs 1999 günü yaklaştıkça avukat görüşme trafiği de artmıştı. Havalar da düzelmeye başlamış, çok sık hava muhalefeti yaşanmaz olmuştu.

Bu arada Apo benimle görüşme isteğini daha sıklıkla dile getirmeye başlamıştı. Avukatlarının yanına gelip gittikleri birgün yanına gittim. Stresliydi.

"Duruşma tarihi yaklaşıyor, ama sizinle sık görüşemiyoruz" dedi.

Ben, "Senin mahkeme önüne çıkarılman ve bağımsız Türk mahkemelerinde yargılanman ile ilgili hiçbir problem yok, katkıda bulunmak isteğini ve verdiğin sözlerde durup durmayacağını bütün kamuoyu duruşmada görecek" dedim.

Onun tedirgin ve stresli oluşundan avukatlarının zaman zaman kafasını karıştırdıklarını anlayabiliyordum. Henüz benimle paylaşmıyordu ama kısa zamanda açıklayacağını hissettim...

BAŞARILI İNŞAAT ÇALIŞMASI

İmralı adasında Duruşma Salonu ve diğer eklentilerin inşaatı müthiş bir hızla devam ediyordu. O güne kadar geceli gündüzlü böyle bir inşaat işine hiç tanık olmamıştım.

Bu arada adanın güvenliğinden sorumlu birimler işlerini en iyi şekilde yerine getiriyorlardı. Her biri **kendi birliğinin ve kurumunun seçilmiş personeli olan bu arkadaşlar devletimizin de göz bebeği idi.** Güvenlikleri nedeni ile burada isimlerini vermeyeceğim ama bu önemli görevde onlar da tarihe isimlerini yazdırdılar.

"BURASI SİRK DEĞİL"

Çeşitli makam ve mevkilerden adaya gelmek ve Apo'yu uzaktan da olsa görmek isteyenlerin olduğu bize söylenmişti. İnsanlar elbette sivil ya da asker görev ve sorumlulukları gereği İmralı'ya gelebilir, inşaatı veya diğer tedbirleri yerinde görebilirlerdi. Ama sanki kafeste maymun görecekmiş gibi Apo'yu görmek istemeleri ciddi devlet anlayışı ile bağdaşabilecek bir şey değildi. Adanın güvenliğinden sorumlu komutana bu görüşümüzü bildirdim. Ve ben orada iken böyle bir saçmalık olmadı.

BALIK BAYRAMI

Apo'nun getirilmesi ile birlikte İmralı Adası "güvenlik bölgesi" ilan edilmiş, belli bir mesafeden sonra adaya yaklaşmak yasaklanmıştı. Tabii ki bunun en büyük sıkıntısını Marmara'nın balıkçıları çektiler. Ama bu zorunlu avlanma yasağı,

ada çevresinin adeta balık dinlenme merkezi olmasına neden oldu.

İmralı'ya ilk geldiğim günden beri iskeleye bağlı bulunan mavi renkli eski bir tekne gözüme çarpıyordu. Teknenin adı Bereket idi. Cezaevi 2. Müdürü Mustafa Bey'e bu teknenin sağlam olup olmadığı sordum. "Merak etmeyin sağlam, ayrıca balıklar nerede ise karaya çıkacaklar farkında mısınız?" dedi. Adamcağız balığa niyetlenmiş, ama çekiniyormuş, onu söylemek istiyordu. (Sonradan kalp krizinden hayatını kaybettiğini öğrendiğim Cezaevi 2. Müdürü Giresun'lu Mustafa Bey'i de rahmetle anıyorum.)

Bereket ile ilk seferemiz oldukça bereketli oldu. O akşam İmralı'da görevli sivil, asker herkes **sarıkanat** ağırlıklı bir balık bayramı yaptı.

APO ACELE GÖRÜŞMEK İSTİYOR

Yine avukatlarının gelip gittiği bir gün benimle ivedi görüşebilmek için Cezaevi Müdürlüğü'ne başvurduğu haberi geldi.

Akşam üzeri yanına gittim. Tedirgindi. Duruşmaların başlamasına da çok kısa bir süre kalmıştı.

"Bugün avukatlar geldiler onlarla görüştüm" dedi. "Mahkemeye çıkmadan sizinle görüşmek istedim" diye devam etti.

Kafasındaki ikilem içinde olduğu konuyu anlatmak istediğini anladım. "Seni dinliyorum" dedim.

Apo, "Avukatların bana dediğine göre, Mahkemenin yani yargılamanın başlayabilmesi için önce kimliğimin ibrazı gerekiyormuş. Ben kimlik bilgilerimi Mahkeme heyetine söyleyecekmişim. Eğer bu olmazsa yani kimlik tespiti yapılmazsa

uluslararası hukuk normlarına göre yargılama başlayamıyormuş" dedi.

Yüzüne baktım. "Apo senin böyle bir niyetin, planın mı var? Eğer böyle bir şeye tevessül edersen bugüne kadar söylediklerin, devletimin emrindeyim, kanı durduracağım gibi iddiaların havaya gider. Bizim seninle bir anlaşma veya pazarlığımızın olamayacağını, senin bağımsız Türk Mahkemesinde yargılanacağını daha önce bir kaç kez söylemiştim. Türkiye Cumhuriyeti yasalarına göre, bir sanığın sahip olduğu bütün haklara sen de sahipsin. Dilediğin gibi hareket et ama duruşmalardaki bu tavrının senin zaten bilinen niyetini pekiştireceğini de unutma" dedim. Kalktım. Odadan çıkarken seslendi "Beni yanlış anladınız, ben böyle bir tavır sergileyeceğimi ima etmedim. Ama bu hususu size ifade etmek istedim. Ben mahkemeye böyle bir dayatmada bulunmayacağım" dedi.

"Yarın tekrar gelirim" dedim ve çıktım. Kafasındaki oyun bozulmuştu.

BİNLERCE MÜDAHİL TALEBİ

Mahkeme önüne çıkacak olan terör örgütünün başı olunca, PKK teröründen zarar gören binlerce vatandaşımız davaya müdahillik talebinde bulunuyorlardı. Elbette hepsinin katılması halinde bırakın duruşma salonunu, İmralı Adasının tümünün bile yetmeyeceği bir durumu ortaya çıkardı.

Ankara 2 No.lu Devlet Güvenlik Mahkemesi hâkimleri bütün başvuruları titizlikle inceliyor, hangi müdahil ve müdahil avukatlarının katılacağına karar veriyorlardı.

BASININ MÜTHİŞ İLGİSİ

Hem ulusal hem de uluslararası medyanın da duruşmalara yoğun ilgisi vardı. Elbette Türkiye'nin ve dünyanın gözü bu davanın üzerinde idi. Belki de dünyadaki en acımasız ve en çok can almış terör örgütlerinden biri olan örgütün elebaşı yargılanacaktı. Apo acaba ne diyecekti? Belki de şov yapacak, dolayısıyla Türkiye Cumhuriyeti'ni zor durumda bırakacaktı. Duruşmalara katılma izni isteyen bazı basın mensuplarının böyle olmasını gönülden istediklerini çok iyi biliyordum.

İç ve dış medyanın katılım için yoğun talepleri ince elenip sık dokunarak değerlendiriliyordu. Salonun kapasitesi belli idi. Girişten itibaren tarif etmek gerekirse tam karşıda mahkeme heyetinin kürsüsü, onların solunda iddia makamının yeri vardı.

Apo'nun bulunacağı yer sağ tarafta kurşun geçirmez camdan imal edilmiş, içine özel ses düzeneği yapılmış bölme idi. Cam kafese giriş hemen arkasındaki kapıdan olacaktı.

Salonun sol tarafı blok halinde müdahil avukatlar ve müdahil şehit ailelerine ayrılmıştı. Sağ blokta Apo'nun avukatları oturacak, onların hemen yanında da gazeteci ve televizyoncular yerleşmiş olacaktı.

Ben bu blokların arka tarafında, dışardan bakıldığında içi görünmeyen, ama içeriden salon tamamen görünen, aynalı cam kaplı bir bölmede bulunacaktım. Aslında Apo da, ben de camlı bölmelerde bulunuyor olacaktık.

"ŞEHİT YAKINLARININ ACILARINI PAYLAŞACAĞIM"

Duruşmaların başlamasına bir gün kala tekrar yanına gittim. Sanki uzun zamandır karşılaşmıyormuşuz gibi beni karşıladı. Hemen konuya girdi:

"Benden mahkemenin birinci günü kimlik bildirimi yapmamam istendi. Böylece mahkeme başlamamış olacaktı. Ayrıca kalkıp komplo sonucu buraya getirildim, mahkemeyi reddediyorum gibi dayatmalar sergilemem tavsiye edildi" dedi.

Ben cevap vermeyince o devam etti:

"Ama ben böyle bir gerginlik olmasını istemiyorum. Bu yüzden kimlik bildiriminde bulunacağım, daha sonra sizce de uygun ise, söz isteyip genel bir konuşma yapacağım" dedi.

Ben araya girdim. "Sizce uygunsa lafı doğru değil, sanık olarak mahkemede tavrını kendin belirleyeceksin. Ama tüm davranışlarını iyi hesap etmelisin. Örneğin yakalandığından bu yana herhangi bir manevi veya fiziki dayatma ve baskı gördün mü?" dedim.

Cevap verdi: "Kesinlikle böyle bir şey yaşamadım" dedi. Ben, "O halde bunu konuşmanda belirtmelisin, Türkiye Cumhuriyeti devletini uluslararası kamuoyu nezdinde karalamak, küçük düşürmek ve işkenceci devlet diye yaftalamak isteyenlerin heveslerini kursaklarında bırakırsın" dedim.

Apo devam etti: "Evet, aynen öyle yapacağım. Ayrıca salonda şehit aileleri olacaksa gelecekteki barışımız için onlara hitaben de acılarını paylaştığımı söylemek istiyorum" dedi.

Ben, "Doğru düşünmüşsün, şehit aileleri senin bulunduğun cam bölmeden bakınca sana göre sol uzak taraftaki blokta bulunacaklar, onlara dönerek konuşman uygun olur" dedim.

"Siz de orada olacaksınız değil mi" dedi.
"Evet ama sen beni görmeyeceksin" dedim.

BÜYÜK GÜN

31 Mayıs 1999 günü sabahı İmralı Adası'nda gün çok erken başladı. Bütün televizyon kanalları Mudanya iskelesine canlı yayın araçlarını konumlamışlar, erkenden haber yorum şeklinde yayına başlamışlardı. Adaya gelme izni olanlar, deniz yolu ile getiriliyor, göz okuma sisteminin kurulduğu turnikelerden geçip salona alınıyorlardı. Apo'nun avukatları da Gemlik iskelesinden gemi ile İmralı'ya getiriliyordu. Hemen herkes ilk duruşmada neler olacağını heyecanla bekliyor, çeşitli yorumlar yapıyorlardı. Ama sanırım en çok heyecan duyanlardan biri ben ve arkadaşlarımdı. Her ne kadar Apo kimlik bildiriminde bulunacağını, şehit ailelerine acılarını paylaşıyorum diye hitap edeceğini, devletin yakalandığından beri kendisine maddi veya manevi bir işkencede bulunmadığını söyleyeceğini belirtmiş olsa da, neticede o bir terör örgütünün başı idi, bu konularda güven olmazdı. İçerden ve dışardan bir çok kişi onun PKK-Şov yapmasını bekliyor ve istiyordu.

APO'NUN AVUKATLARI SALONU TERK EDİYOR

Salonda başlangıçta kısa süreli fotoğraf ve kamera çekimi hakkı sadece TRT Televizyonu ve Anadolu Ajansına verilmişti. **Elbette TRT bu satırların kaleme alındığı 2011 yılındaki TRT değildi.**

Salon dolmuş, herkes yerini almıştı. Sanığı özel bölmesine getirdiler, cam bölmeye girdi, herkes merak ve heyecanla

ona doğru bakıyordu. Apo'nun da heyecanlı olduğu görülüyordu, zaman zaman gözleri ile salonu tarıyor, ama kimse ile göz göze gelmemeye özen gösteriyordu.

Diğer camlı bölmenin içinde esas heyecanlı olan bendim. Bakalım Apo ne diyecek, nasıl bir tavır sergileyecekti. Mahkeme başkanı Turgut OKYAY bey kimlik tespiti için söze başlayınca Apo kalktı, önce sağına soluna ve avukatlarına baktı. Sonra anasının babasının adını, doğum tarihini, memleketini sakin bir şekilde söyleyerek **kimlik bilgilerini verdi.** Derin bir oh çektim, artık duruşma başlayabilirdi. Birilerinin beklediği ilk olumsuzluk aşılmıştı.

Kimlik tespitinden sonra Mahkeme başkanından söz istedi. Kalktı ve "Yakalandığım günden bugüne kadar herhangi bir **maddi manevi baskı ve işkence görmediğimi belirtirim**" dedi.

Sonra ona tarif ettiğim yöne doğru dönerek, şehit ailelerine hitaben, "Ben sizlerin acılarınızı paylaşıyorum" dedi.

Ben diğer camlı bölmede müthiş rahatlamıştım. Apo, bu sözleri ile ondan şov yaparak Türkiye Cumhuriyeti devletini zorda bırakmasını isteyen ve bekleyenlerin bütün hayallerini yıkmıştı. Bu açıklamadan sonra yıllardır PKK bölücü terörünü destekleyen Avrupa ve ABD basınında "Türkiye işkence yapmış" uydurmaları manşet olamayacaktı.

Bu durumdan ziyadesi ile rahatsız olan avukatlarından bazıları (başta Hasip KAPLAN olmak üzere) cüppelerini çıkarıp salonu değişik bir bahane ile terk ettiler.

DURUŞMA ADABI VE HUKUK

Duruşmalar sırasında en çok dikkati çeken husus mahkeme heyeti ve Cumhuriyetin savcılarının duruşma adabı ve hu-

kuk kurallarına azami riayet etmeleri idi. Yargılanan sanık 40.000 insanımızın kanından canından sorumlu da olsa hiçbir şekilde **azarlanarak sözü kesilmiyor,** özellikle sanık avukatları zaman zaman sertleşen üslupları nedeniyle susturulmuyorlar, sanığın jandarmalar tarafından salon dışına çıkarılması talimatı verilmiyordu.

Cumhuriyetin Savcıları ara kararlar için mütalaa verirken "sanık avukatı falancanın şu sözleri dolayısıyla **suç duyurusu yapılmasına**" şeklinde taleplerde bulunmuyorlardı.

Onlar kin ve duyguları ile konuya yaklaşmıyor. sanık ve avukatlarının beyan ve tavırlarını **savunma hakkı** kapsamında görüyor ve buna göre hareket ediyorlardı.

Ülkeyi yönetenler sanık avukatları ile ilgili çeşitli uydurma senaryolarla gözaltı ve tutuklama kararları çıkarttırıp onları da sabahın köründe polis zoru ile aldırıp **içeri tıktırmıyorlardı.**

2011 Silivri'sinde devam eden yargılamalara bakıldığında insan şaşırıp kalıyor. 1999 yılında teröristbaşını yargılayanlar mı, yoksa uydurma Ergenekon, Balyoz vb. davalarını icra edenler mi hukuken, vicdanen ve mantıken doğrusunu yapıyorlar? Bu sorunun cevabını **tarih ve Türk millleti, Anadolu insanı verecek.**

HERKES AĞLIYOR

Duruşmalar süratle ilerlerken sıra müdahil avukatlarına ve hem müdahil hem de tanık olan şehit eşi Yıldız NAMDAR hemşireye gelmişti.

Yıldız hemşire kürsüye çıktığında önce kendine hâkim olmaya çalışarak kısık bir ses tonu ile konuştu. Daha sonra eşinin gözlerinin önünde yol kesme eylemi yapan PKK'lı terörist-

lerce özel arabasından indirilerek saldırıya uğraması kısmına gelince, yüreğinden feryat şeklinde çıkan bir sesle Apo'ya dönüp haykırdı:

"Hiç mi acımadın, hiç mi vicdan yok sen de" diye devam etti. Salonda Apo ve avukatlarının dışında herkesin gözleri doldu. Herkes büyük bir acı ile sarsıldı. Mahkeme başkanı Turgut bey dahi gözyaşlarını göstermemek için bir ara kalemini yerden alıyormuş gibi kürsünün altına eğildi.

Yıldız NAMDAR ülkemizdeki binlerce şehit yakınının yaşadıklarını, çektiklerini dile getiriyordu. Yürek dayanmıyordu. Bütün bunların sorumlusu ise sanık sandalyesinde oturuyordu. Nihayet bağımsız Türk Yargısının karşısında idi. Bu durum acı dolu yürekleri bir nebze olsun serinletiyordu.

BEKLENEN KARAR

29 Haziran 1999 günü duruşmalar kararla sona erdi. Abdullah Öcalan'ın yargılanması **9 celse** sürmüştü. Salon tamamen doluydu. Nefesler tutulmuş, mahkeme başkanı Turgut beyin kararı açıklaması bekleniyordu. Turgut bey konuştu:

"Kurduğu silahlı terör örgütü PKK'yı, aldığı kararlar, verdiği emir ve talimatlarla sevk ve idare ederek, devletin hâkimiyeti altında bulunan topraklardan bir kısmını devletin idaresinden ayırmaya matuf eylemleri gerçekleştirdiği sabit görüldüğünden; eylemine uyan Türk Ceza Kanunu'nun 125. maddesine göre **ÖLÜM** cezası ile cezalandırılmasına, sanığın eylemlerinin yoğunluğu ve sürekliliği, **BEBEK, ÇOCUK, KADIN, İHTİYAR ayrımı gözetilmeden binlerce masum insanın öldürülmüş olması,** amaç suç işlenen vasıta suçlardan yüzlercesinin ölüm cezasını gerektirmesi, bu eylemlerin ülke için ciddi yakın ve büyük tehlike teşkil etmesi

ceza adaletinin sağlanması, hak ve menfaat kuralları gözönünde tutularak sanık hakkında takdiren Türk Ceza Kanunu'nun 59. maddesinin uygulanmasına yer olmadığına..."

İSTİKLAL MARŞI

Turgut bey idam kararından sonra gelenek olan kalem kırma olayını gerçekleştirmedi. Kararın okunması bittikten sonra salon ana baba gününe döndü. Alkışlar, bravolar gırla gidiyordu, 5-10 saniye sonra müdahil avukatlar ve şehit yakınları boğazlarını yırtarcasına İstiklal Marşımızı söylemeye başladılar, Apo'nun çıkış kapısı açıldı, dışarı alınmadan önce el sallayarak avukatlarını ve basın mensuplarını selamladı.

Mahkeme kısa sürede sonuçlanmış ve terör örgütünün başı Abdullah ÖCALAN idama çarptırılmıştı.

(765 sayılı TCK Madde 59 cezanın hafifletilmesi hususunu kapsamaktadır. Mahkeme cezasının hafifletilmesine yer olmadığına hükmetmiştir.)

YİNE GÖRÜŞMEK İSTİYOR

Nihayet duruşma koşuşturması bitmiş, İmralı Adası ve bizler biraz nefes almıştık.

İki gün sonra Cezaevi Müdürü Apo'nun benimle görüşmek için yazılı talepte bulunduğunu söyledi. Gittim. Sakindi.

"Böyle bir karar verileceği aşikardı." dedi. "Zaten başka bir sonuç da beklenemezdi" diye ekledi.

Sonra şöyle devam etti:

"Şimdi artık benim devletime hizmet için neler yapabileceğimi konuşmalıyız, bazı hususları size tek tek anlatmak is-

tiyorum. Boş yere akıtılan kanların, çekilen çilelerin artık son bulması lazım. Bakın tarih boyunca Kürtlerle hep oynamışlardır. Mesela **Şeyh Sait hadisenin altında İngiliz vardır.** Hem kışkırtma hem de maddi anlamda her türlü desteği vermiştir. Şeyh Sait kendisi zaten büyük bir zengindi, toprak ağası idi. Aslen Palu'lu idi, ama Hınıs'ta oturuyordu, binlerce davarı vardı, ticareti iyi idi. Ne oldu, 'Gel' dediler 'Kürdistan'ı kurup seni de kral yapalım!' Hırsa kapıldı, tabii İstanbul'daki Van'lı Seyit Abdülkadir de İngilizlerle beraber bu işin mimarlarındandı.

"Önce Kürtçü değilim, şeriat elden gidiyor diye başkaldırıyorum dedi, sonra Kürtçü oldu, yani tutarsızdı, netice bir sürü ölüm ve acı, daha önce de söylediğim gibi şiddet zaman zaman aşırı olsa da genç **Cumhuriyet kendini korumuştur**" dedi.

Ben konuşup araya girmeyince o devam etti:

"Bakınız Dersim Seyit Rıza olayı, Seyit Rıza ve aşiretini, maraba köylüyü ayağa kaldıran ve maddi destekte bulunan **Fransızlardı.** Neden, çünkü o tarihte Hatay problemi var, Türkiye'yi köşeye sıkıştırmak istiyorlar ve Dersim aşiretlerini başına bela ediyorlar."

ALTINA İMZA ATARIM

Devam etti: "Seyit Rıza ve yandaşı aşiretlerinin derebeyliği Cumhuriyet ile sıkıntıya girmişti. Bundan dolayı çok rahatsızdılar, yöreye yollar ve okullar yapılmasını istemediler, bir kıvılcıma bakıyordu ve oldu. Yine binlerce insan telef edildi, binlerce aile perişan oldu. Yani hep kendi insanımız zarar gördü."

"Apo" dedim, "Şu ana kadar söylediklerinin altına insanın imza atası geliyor. Senin bu doğruları bilirken kanlı bir terör örgütü ile kendi ülkene zarar vermek istemen aslında anlaşılır gibi değil" diye devam ettim.

Apo, "Haklısınız, ama ben hiç bir zaman böyle olmasını istemedim. Olaylar zamanla benim kontrolümden çıktı ve bugünlere geldik." dedi. Ve ekledi: "Bize kendi çıkarları için destek veren ülkeleri de size açıklamıştım" dedi.

HER YERDE SIKIŞTILAR

Ülkemiz genelinde, hemen her yerde PKK terör örgütü köşeye sıkışmış duruma gelmişti. Gruplardan kaçıp teslim olanların sayısı birden bire artmıştı. Artık "münferit kendini yakma" hadiselerinin dışında eylem haberi de gelmiyordu. Ama bu geçici bir rahatlıktı. Önemli olan silahların ortadan kalkmasıydı.

Vatanımız topraklarında artık silahlı terör tehditi olmamalıydı. Madem ki örgütün idama hüküm giymiş elebaşı gönüllü olarak bunun gerçekleşmesine yardım etmek istiyordu. O halde bu olmalıydı.

Bu arada hükümet de adına "pişmanlık yasası" denilen bir çalışma yürütüyordu. Terör örgütü mensupları bu yasa sayesinde silahlarından arınıp gelecekler ve bu düzenlemeden faydalanacaklardı.

Bu süreç ve yapılacaklar bana çok da kolay görünmüyordu. Neticede Batı ve diğer ülkeler Türkiye'nin böyle bir beladan kurtulmasını, bu işten sıyrılmasını kolay kolay kabul etmezler diye düşünüyordum.

Aldığım tüm bilgileri ilgili makama kripto ile iletiyordum.

MUSTAFA KEMAL'İ ANLATMAK

Apo görüşmelerimizde Atatürk'ün yaptıklarına sürekli atıfta bulunuyor, ulu önderden büyük saygı ile söz ediyordu.

"Biz Kürtlere, o bölgelere Mustafa Kemal'i anlatmadık, öğretmedik, bize onu hep düşman olarak gösterdiler. Oysa Kürtlerin Cumhuriyetin kuruluşundaki rolünü Atatürk çok güzel belirlemişti.

"Önce yöre insanının M. Kemal'i anlamasını sağlamak, düşman olarak görmekten vazgeçmesini temin etmek lazım" dedi.

Ben, "Bu konuda büyük yanılgı içindesin" dedim ve devam ettim:

"M. Kemal ve O'nun kurduğu Türkiye Cumhuriyeti'ni düşman olarak gören Kürt kökenli kardeşlerimiz değildir. Senin başında olduğun oluşum gibi bölücü örgütler, irticai örgütlerdir. Onlar M. Kemal'in ve rejiminin düşmanıdırlar, burada Kürt vatandaşlarımızın adına konuşma yanlışlığına düşmemelisin" dedim.

SİLAHLI MÜCADELEYE SON

Sıcak bir günün öğleden sonrasında mülakata devam ederken, "Çok önemli bulduğum bir hususu açıklamak istiyorum" dedi. Devam etti:

"Aslında ben 1993'den beri PKK'ya karşı savaşıyorum. İstenilen çizgiye gelmeyen, gelemeyen PKK ile mücadele ediyorum. Şemdin'i, Şahin'i, şusu, busu kendilerini aşamamış bir sürü adamla savaştım. Bölgede bizzat bulunmadığım için herşeylerini denetlemek, kontrol etmek elbette mümkün ol-

muyordu. Bu yüzden istenmeyen ve aslında benim arzu etmediğim bir sürü acı olay meydana geldi.

"Tabii bunda örgüt büyüdükçe kontrolünün zorlaşması da etkili oldu. Ben hiçbir zaman bu kadar kan dökülmesini istemedim. Ve belli bir süreçten sonra bunlara engel olmaya da çalıştım, ama yeterince başarı sağlayamadım.

"Ben şimdi şiddetin durması açısından bir fırsat yakaladığımızı düşünüyorum ve bana imkân verirseniz bunu başaracağımı biliyorum."

Burada araya girdim. "Bak Apo, Türkiye Cumhuriyeti devleti şu ya da bu şekilde bu terör belasından vatandaşını kurtaracaktır. Bugüne kadar birçok bedel ödenmiştir, tarihte de böyledir. Ama önemli olan insanlarımız zarar görmeden bu işi halletmektir. Zaten bu hususta devletin bütün birimleri ellerinden gelen herşeyi ve gerekli çalışmaları yapmaktadır. Şiddetin durması, halkın güvenliğinin sağlanması esastır. Ama bunun için yasadışı bir terör örgütü ile masaya oturacak da değiliz. Böyle bir girişim **binlerce şehit ailesinin, binlerce gazinin haklarını hiçe saymaktır, şehitlerin kemiklerini sızlatmaktır, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşına hakaret ve saldırıdır.**

"Bunları söylememin amacı, bu mülakatlar tamamen senin talebin üzerine ve **karşılığında şu olacak bu olacak pazarlığı olmadan** gerçekleşmiştir. Sen 'Şiddetin durmasını sağlayacağım, kendim için birşey istemiyorum' diyorsun. 16 Şubat'tan beri hep bunu söyledin öyle değil mi?" dedim.

Apo, "Kesinlikle doğru" diye cevap verdi. Ve devam etti:

"Ben daha önce size söylemiştim, örgüt bana bağlıdır ve beni dinler, bunu sizlere ispat edebilmem için imkân tanımalısınız" dedi.

Ben "Apo" dedim, "öncelikle şunu açıkça söylemeliyim ki, daha önce senin 'Ateşkes' şeklinde nitelediğin durum kabul edilebilir bir şey değildir. 'Ateşkes' iki devlet arasında yaşanan bir sıcak savaş sırasında varılan antlaşma gereği uygulanan taktik bir kavramdır. Türkiye Cumhuriyeti'nin bir terör örgütü ile karşılıklı ateşkes ilan etmesi akla, mantığa aykırıdır. Onun için kanı durdurma çaresi olarak sakın 'ateşkes ilan edelim siz de operasyon yapmayın' gibi şeyler söyleme. Söylediklerimi anlıyorsun değil mi?"

Apo cevap verdi: "Elbette... Zaten gelmek istediğim nokta budur. Daha ilk gün devletimin hizmetindeyim derken kastettiğim bu işin bitirilmesi doğrultusunda ciddi adımlar atmamızdır.

"Türkiye'yi yönetenlerin ellerini güçlendirmek ve af gibi konularda hazırlık yapabilmelerini sağlamak için ben, öncelikle **SİLAHLI MÜCADELEYE SON VERME** ilanı yapmak istiyorum. Bunu avukatlarım aracılığı ile izin verilirse gönderebilirim" dedi.

Ben, "Senin avukatlarla yapacağın görüşmeler ve söyleyeceklerin bizim dışımızdadır. Avukatlarına ne istersen söylersin. Önemli olan sonuçtur.

"Ayrıca 'silahlı mücadeleye son verme' ilanı elbette önemlidir. Ama daha öncede söylediğim gibi, 'Biz bunu yapıyoruz, devletde bunu yapsın' şeklinde bir düşüncen olmasın. **Devlet ülke topraklarında tehdit olan her türlü silahlı terörist unsura karşı dün olduğu gibi bugünden sonra da yasalar çerçevesinde mücadele edecektir**" dedim.

Apo 1.5 litrelik pet şişeden bir yudum su içtikten sonra "Sizden tek talebim bunları yapabilmek için bana imkan sağlamanız ve devletin bu insanlar için bir hukuki süreç hazırla-

masıdır" dedi ve ekledi "Ben Başkanlık Konseyine silahlı mücadeleye son verilmesi konusunda talimat vereceğim".

MÜTHİŞ ÖNERİ

Aynı günün akşamında yardımcım koşarak geldi ve "Apo acilen görüşmek istiyormuş" dedi. Daha bir iki saat önce konuştuğumuz için önemli olabileceğini düşünerek "tamam" dedim.

Yirmi dakika sonra yanına gittiğimde beni ayakta bekliyordu. Hemen söze girdi:

"Siz çıktıktan sonra aklıma önemli olarak düşündüğüm bir husus geldi. Çünkü ben sizi konuya uzmanca yaklaşan, ciddi devlet anlayışı sahibi ve pratik zekâlı bir kişi olarak görüyorum" dedi.

Ben, "Apo benim kişiliğim ile ilgili değerlendirme bizim konumuz değil, sen kafandakini söyle" dedim.

Devam etti: "Daha önce size söylemiştim, Talabani ve Barzani'nin maşa olduklarını, Türkiye'ye dost görünseler bile asla güvenilir olmadıklarını. Şimdi benim durumumdan sonra Amerika'nın en büyük yatırımı bunlara olacak ve **Türkiye için tehdit bana göre daha da büyüyecektir.** Bunların oyunlarını boşa çıkarmak için ben hizmete hazırım, örgütü sizin uygun göreceğiniz şekilde bunların üzerine yöneltebilirim. Tabii bunun için imkân vermelisiniz."

Apo'nun yine **cinliği tutmuştu.** Başında olduğu terör örgütünü sözde Türkiye için kullanacak, böylece kendi aklınca devletle anlaşmış olacaktı. Böyle bir görüntü verdiğinde PKK terör örgütü adeta yasallaşacaktı.

Apo'ya şunları söyledim:

"Biraz önce söylediklerin buraya geldiğinden beri takındığın tavır ve davranışlarla tamamen çelişiyor. Sana daha önce defalarca söylemiştim, Türkiye Cumhuriyeti devleti ne seninle ne de terör örgütü ile muhatap değildir, anlaşma veya pazarlık olarak algılanabilecek bir uyguluma asla olamaz, bunu kafandan çıkar, sen talep ettin hizmet etmek istiyorum diye, bu görüşmelerimiz ve olacaklar bu çerçevededir, başka türlüsü verdiğimiz binlerce şehide, kahraman gazilerimize büyük hakaret olur. Sakın unutma."

Apo bir müddet sustu. Sonra:

"Ben hiçbir beklentim olmadan, devlete faydalı olabilirim düşüncesi ile bunları söyledim, ama şimdi sizin söylediklerinizden bunun yanlış algılanabileceğini çıkardım. Haklısınız sadece bir düşünce idi" dedi.

Sonraki yıllarda ve şimdi (2011) Apo'nun kendisi ile görüşmeye gelenler karşısında ne tür senaryolar uyguladığını, yeri ve zamanı geldiğinde nasıl oynadığını çok iyi anlıyorum.

Apo'ya elini veren kolunu mutlaka kaptırır. Koldan sonra vücudun tamamının da garantisi yoktur.

TÜRKİYE'Yİ TERK EDİYORLAR

Terör örgütü içindeki huzursuzluk devam ediyordu. Apo'nun, "Silahlı mücadele yok Türkiye'yi terkedin" talimatı üst düzey teröristler arasında sert tartışma ve çekişmelerin yaşanmasına sebep olmuştu. Ama neticide Apo söylemişti, onlar da yapacaklardı. Zaten o güne kadar da hep öyle olmamış mıydı...

Apo'nun verdiği bazı talimatlar akla, vicdana ve mantığa aykırı olduğu halde körü körüne uygulanmıştı. Şimdi de aynen böyle olacaktı. Konu ne olursa olsun uygulanacaktı.

"Silahlı mücadeleye son" ilanı kamuoyuna yansıdı. Türkiye topraklarında bulunan silahlı teröristlerden bir kısmı gruplarından kaçarak teslim oluyor, bir kısmı silahını bırakıp veya gömüp ulaşabilirse anasının babasının yanına koşuyor, halkın arasına kaynayıp gidiyordu. Diğerleri ise örgütte geçmişten gelen tehdit, baskı ve kaçanı vur zihniyeti sebebiyle ve panik halinde Türkiye'yi terk etmeye çalışıyordu.

Panik halinde ülke dışına giden teröristler zaman zaman güvenlik güçleri ile çatışmaya da giriyorlar ve çok miktarda kayıp veriyorlardı.

Halen Kandil'deki PKK terör örgütünün başında bulunan Cemal (Kod) Murat KARAYILAN bir açıklamasında, "01 Eylül 1999'da geri çekilme kararını tüm güçlere telsizden bizzat ben bir değerlendirme konuşması ile birlikte ilettim. Çok geçmeden, iki hafta sonra geri çekilmede müthiş bir dağınıklık ve panik havasının egemen olduğunu biliyoruz. Kısacası geri çekilmenin düzenlemesi, planlamasının iyi yapılamaması nedeniyle bu süreçte büyük darbeler alınmıştır. 200'ün üzerinde kayıp vardır" demiştir.

ÖRGÜTTE ÇÖZÜLME

Bu dağınıklık ve kayıp vermeleri yaşayan PKK'da çatlak seslerin de en üst perdeden çıktığı bir döneme girilmişti.

Sözde yöneticilerden bazıları Apo'yu, "Devletin emrine girdi, ihanet etti" diye suçluyorlardı. Aslında en çok kızdıkları konu Apo'nun mahkeme sürecindeki tavrı idi. Bir türlü hazmedememişlerdi.

Yani Apo'nun bu tavrını ihanet ve teslimiyetçilik olarak yorumluyorlardı. Gerçek olan ise, PKK'nın çok büyük bir travma içinde olduğu idi.

ÜLKEDE HUZUR

Yaklaşık 15 yıldır terör belasından kan ağlayan özellikle Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgemizde yaşayan insanlarımız eylemlerin durma noktasına gelmesi ile iyice rahatlamış, yıllardır terör korkusundan yapamadığı şeyleri yapar duruma gelmişti. Örneğin insanlar Tunceli'de Diyarbakır'da, Hakkari'de Van'da geceleri dışarı çıkmaya, ailesi ile piknik yapmaya, dükkanın kepengini ancak kendi istediği zaman kapatmaya başlamıştı.

SONRASI

Böyle bir ortam yakalanmışken ve geçmişteki acı tecrübeler önümüzde dururken ne yazık ki sonraki yıllarda kararlılığımızı sürdüremedik belki de sürdürmedik.

Türkiye'nin PKK teröründen kafasını kaldırıp rahatlaması ne Amerika'nın ne de Avrupa'nın işine gelmezdi. Mutlaka biz hep sorunlarla boğuşan, enerjimizin büyük çoğunluğunu buna ayıran bir konumda olmalıydık. Bunu sağlayabilmek için çok fazla zorlandıklarını söylemek gerçekçi olmaz. Zira Soros tipi fonlardan beslenen dönek aydın ve gazetecilerimiz, aynı ünvanlara sahip akademisyen ve politikacılarımız vardı. Elbirilği ile PKK'yı yeniden ayağa kaldırdılar, İmralı'da ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasını yatan teröristbaşını kendisi ile pazarlığa oturulan lider durumuna getirdiler. Onlar bunu yaparken sorgu arasında Apo'nun söylediği bir şey aklıma geldi. Çay içerken ve değişik konuları konuşurken dedi ki: "Genelkurmay yani ordu beni düşman görmese, yani karşımda olmasa, ben sizin siyasetçilerinizi de, aydınlarınızı da, basınınızı da ikna ederim". Aslında demek istediği şuydu "Türk Silahlı Kuvvetleri bana engel olmasa, ben diğer karşıma çıkanları yerim"...

O zaman gülüp geçmiştim. Ama şimdi gelinen durumu görünce daha iyi anlıyorum.

PKK TERÖR ÖRGÜTÜNÜN TEKRAR TEHDİT HALİNE GETİRİLMESİNDE ABD'NİN ROLÜ

Bu filmde, ABD başoyuncudur, senaristtir ve yönetmendir. 1999'da Apo'nun yakalanıp yargılanmasından beri, hatta çok daha önce Amerika'nın Türkiye uzmanlarınca planlanmış, yazılmış oyun sahneleniyor. Terörle mücadelenin tam göbeğinden gelen bir Türk Subayı olarak bütün milletin bu gerçeği görmesi gerektiğini düşünüyor ve şiddetle arzu ediyorum.

ABD'nin resmi ya da resmi olmayan(!) birçok görevlisi, PKK terörü konusunda yüzlerce rapor hazırlıyor, bunları ya direk olarak Türkiye Cumhuriyeti yöneticilerine dayatıyor veya Soros beslemesi gazeteci ve sözde aydınlara dikte ettirilerek aynen uygulatıyorlar.

Değerli araştırmacı yazar **Mehmet Ali Güller**'in *Büyük Kürdistan* adlı eserinde* Amerikalı Kürt uzmanı(!) **David L. PHILIPS**'in raporu ne kadar güzel anlatılmış. Gazeteci yazar **Gürbüz Evren**'den alıntı yapan Mehmet Ali Güller kitabında 38 sayfalık bu raporu şöyle özetlemiş (Bazı maddeleri alıp altına parantez içinde kendi yorumumu yazdım):

1) PKK sorunu silahla çözülemez, PKK'nın barıştan yana bir tavır takınması durumunda örgüt üyeleri için af ilan edilmelidir.

* Mehmet Ali Güller, *Büyük Kürdistan*, Kaynak Yayınları, 2. basım, İstanbul, Aralık 2010.

(Yani askeri, polisi, devlet memurunu şehit edenlere, ihtiyarı, kadını, çocuğu katledenlere hiç bir şey yokmuş gibi af çıkacak... Bir Türk uzman, akademisyen veya gazeteci ABD'de yaşayan Kızılderililerin hakları için raporlar yazıp Amerikan yönetimine dayatsa ne olur?)

2) PKK sorununun çözümü için Güneydoğu Anadolu Bölgesinin kalkınması gereklidir. Bölgede yapılacak özelleştirme ve toprak reformu istihdam yaratır.

(Yıllardır beynimizi iğfal etmek amacı ile uydurulan "terörün kaynağı, ekonomik sıkıntı ve kalkınmamışlıktır" teranesini tekrar etmiş, Kastamonu'nun, Antalya'nın, Çankırı'nın, Osmaniye'nin hatta Ankara'nın birçok köyü en az Güneydoğu Anadolu bölgemizdeki köyler kadar fakirdir, sıkıntı içindedir. Bu benim kendi sorunumdur, ülkemin genel anlamda kalkınması, insanımın topyekûn mutlu edilmesi benim devletimin görevidir. Bir ABD'li olarak bu konuda fikir yürütmek senin haddin değildir.)

3) Türk Ceza Kanunu'nun 301. maddesi ve terörle mücadele kanunu kaldırılmalıdır.

(Bu madde direkt olarak içişlerimize karışma teşebbüsüdür. Sen önce 11 Eylül saldırılarından sonra çıkardığın terörle mücadele yasasını kaldır, sonra gel ülkem ile ilgili ahkâm kes.)

4) Demokratikleşme süreci için "sivil anayasa" şarttır. Ayrıca siyasi ve kültürel reformlar uygulanmalıdır.

(Bu cümleyi başka kimler sıkça kullanıyor, yorum okuyucuya aittir.)

David L. PHİLLIPS, 15 Ekim 2007 tarihli raporunda bunları yazmış. Bakıyorum hemen her maddesi bugün (2011) gerçekleşmiş veya gerçekleşme yolunda. Onun yazdığı bu ra-

porun hemen hemen aynısı Soros beslemeleri tarafından da kaleme alındı, hem de dört yıl sonra..

APO'NUN YOL HARİTASI

1999'da "Devletimin emrindeyim, M. Kemal'in hayranıyım ve yolundayım" diyen Apo 10 yıl sonra hükümete Kürt sorunu için yol haritası gönderecek duruma getirildi.

Daha önce Apo mülakat esnasında, **"Asker beni düşman olarak görmekten vazgeçerse ben sizin politikacı, gazeteci ve kamuoyunuzu ikna ederim"** demişti. Yani "yerim" demişti.

İşte onun istediği ortam buydu. Bugün uydurma davalarla **kahraman Türk ordusu adeta devreden çıkarılmıştır** ve Apo aynen söylediği gibi yapmaktadır.

Önemli olan bizim millet olarak, devlet olarak ne yaptığımız ya da ne yapmadığımızdır.

Osmanlı'nın son döneminin bu derece bire bir kopyası olan hadiseleri yaşıyor olmamız çok enteresandır. O zamanki aktörlerle bugünküler aynıdır.

DEVLET CİDDİYETİ

1999 yılında yapılan, güçlü bir devletin yapması gerekendi. Dünyanın içeriden ve dışarıdan en çok destek gören örgütünün başı yakalanmış ve yargılanmıştı. Duruşmalar bütün dünyanın gözü önünde yapılmış, yasalara tamamen uygun hareket edilmişti.

Apo'nun yakalandıktan sonra sorgu ve mülakat sırasında söyledikleri, verdiği bilgiler devletimizin terör tehdidini mi-

nimuma indirmesi açısından çok önemli idi. Bu bilgiler doğrultusunda her kurum kendi üzerine düşeni yaptı ve örgüt kıpırdayamaz bir noktaya geldi.

Hele Apo'nun mahkeme sürecindeki tavrı ona inanmış olanları, yıllardır kendisine körü körüne biat etmiş olanları ve elbette batılı dostlarımızı(!) sükut-u hayale uğratmıştı.

Her bağımsız ve güçlü devlet o dönemde Türkiye Cumhuriyeti devletinin yaptığını yapardı. Yapardı ama sonrasını da getirirdi.

DEVLETE RAĞMEN

Yukarıda ifade ettiğim gibi, 1999 yılında ve hemen sonrasında Apo hukuka uygun olarak yargılanmış, mahkûm olmuş, onun verdiği kritik bilgilerle de PKK terör örgütünün adeta beli kırılmıştı.

Apo, devletle pazarlığa oturma, protokol yapma diye tanımlanan hiçbir faaliyette bulunmamıştı, bulunamamıştı.

Kendi ısrarlı talepleri ile, ona göre vicdanını rahatlatmak için hizmet yoluna girmişti. Ancak bunun ABD ve Avrupa tarafından kabul edilmesi de mümkün değildi.

Şimdi yani 2011 yılı Ağustos'undan geriye bakılınca o dönemde Türk devleti olarak kararlı, bağımsız ve onurlu bir politika izlendiğini, terör örgütünün minimize edilebildiğini net olarak görüyorum. ABD ve AB'nin bu denli coğrafyamızı yönlendirme planlarına rağmen **kısa süreli de olsa bağımsız ve güçlü devlet olabilmişiz.**

ABD'nin, Apo ve örgütünü her zaman bir piyon gücü olarak elinde tutmak, dilediğinde başını okşamak, gerektiğinde iki tokatla susturmak suretiyle kontrol etmek istediğini biliyoruz.

ABD bu amaçlarını gerçekleştirmek için Türkiye'de her zaman kendisine yakın yöneticiler bulmuştur. Bakın eski milletvekili **Nurettin Yılmaz** ne diyor: "**Turgut bey (ÖZAL) Kuzey Irak'ta bir Kürt federasyonu kurulması için çok uğraştı.** Talabani ve Barzani'ye bu konularda hep söz verdi. Talabani ile ben çok yakındım. Talabani Turgut ÖZAL'ın kendisine hem Başbakan hem de Cumhurbaşkanı iken federasyon taleplerinde bulunduğunu söylüyordu."

Turgut ÖZAL'ın kafasında Kerkük petrolleri olduğu söylenir, ama ÖZAL, ABD'nin isteği ve talimatı olmadan Kuzey Irak'ta bir Kürt federasyonu girişiminde bulunabilir miydi? HAYIR...!

Sorgu ve sonrasındaki mülakatlarda Apo ne diyordu: "ABD ve İngiltere her zaman Barzani ve Talabani'yi ön plana çıkarmak istemiş, onlara oynamıştır. Bize de destek vermişlerdir, ama esas argümanları hep onlar olmuştur." Yani Apo aslında ABD ve İngiltere'nin direk kendisi ve PKK terör örgütüne neden daha büyük yatırım yapıp sahip çıkmadığı hususunda sitemde bulunuyordu.

Özal döneminde Kuzey Irak'ta Kürdistan Federe Devleti gerçekleşse idi, bunun devamında İran, Suriye ve Türkiye'deki sözde Kürt bölgeleri birleşerek Büyük Kürdistan Devletini (Amerikan mandasında) oluşturarak Büyük Ortadoğu Projesi adlı emperyalist planın en önemli adımlarından biri atılmış olacaktı.

Yani bu tezgâhın planı yıllar öncesine dayanıyor ve Türkiye'de planı uygulatacakları yönetimlerin iktidar koltuğuna oturması için çalışıyorlardı.

Burada en iğrenç ve iç acıtıcı durum ise, yönetimde bu tezgâhlar düzenlenirken, ülke bütünlüğü için, vatan için, bayrak için, asker, polis, savcı, hâkim, öğretmen, kaymakam, korucu canını ve kanını kahramanca ortaya koyuyordu. Şimdi

bunlar aklıma geldikçe tezgâhtarların aslında Türk milletinin zekâsı ile dalga geçmeye çalıştıklarını daha iyi anlıyorum.

NASIL OLDU?

1999 yılında söylediklerini, yaptıklarını bu kitapta geniş ve ayrıntılı olarak anlattığım Apo, bugünkü Abdullah ÖCALAN'dan son derece farklı bir kişiliktir.

Abdullah ÖCALAN, bugün devletin en üst birimleri ile pazarlık yaptığını, mutabakata vardıklarını, hükümet sözünü yerine getirmezse asıp keseceğini söyleyebilmektedir. Her türlü dayatmayı yapmaktadır.

MİT'İN İKİNCİ ADAMI APO İLE GÖRÜŞÜYOR

İmralı'daki hükümlünün en büyük özelliklerinden birisi konuştuğu insanların bilgi, görgü ve niyetlerini kısa sürede tahlil edebilme yeteneğidir.

1999'da teslim edildiğinde, sorgu ve mülakat sürecinde bizi tartmış ve tavrını ona göre belirlemiştir.

Sonraki dönemde ise Türkiye Cumhuriyeti'nin en önemli kurumlarından Milli İstihbarat Teşkilatının iki numarası Emre TANER ile defalarca görüşmüş, sözde açılımın temellerini atmıştır. Apo kendisi ile muhatap olan kişinin makamını ve niyetini iyi tahlil etmiş, kendi tavrını ona göre belirlemiştir.

Zaten Ağustos 2005 tarihinde müsteşarlık makamına getirilen **Emre TANER** AKP'nin ve ABD'nin açılım projesinin en büyük mimarlarından biri olmuştur.

MİT Müsteşarı Emre Taner Irak'ın kuzeyindeki peşmerge liderleri ile de görüşüyordu.

15 Mart 2009 tarihli *Referans* gazetesinde Cengiz ÇANDAR bu meseleyi "iki Abdullah"ın halledeceğini söylüyordu.

Kendisine göre **lokum** gibi olan bu gelişmeler üzerine Apo Kandil ve Mahmur'dan iki grubun seçilerek Türkiye'ye gelmesi talimatını verdi.

19 Ekim 2009 günü aynı çuval hadisesi gibi Türkiye'nin, Türk milletinin kara bir günü oldu. Şov yaparak Habur'dan yurda giren üniformalı teröristler ayaklarına kadar gelen hâkim ve savcılarca serbest bırakıldılar. Şehit yakınları ve kahraman gazilerimizle birlikte bütün Anadolu o gün kan ağladı.

Enterasan olanı gelenlerin hiçbirisi, "Ben pişmanım, teslim olmaya geldim" falan da demiyordu. "Önderliğin (Apo'nun) talimatı üzerine geldim ve PKK'lıyım" diyordu.

20 Ekim 2009 tarihli *Zaman* gazetesinde dönemin İçişleri Bakanı, açılım mimarlarından Beşir ATALAY, **"Eve dönüş demokratik açılım sürecinin bir safhasıdır"** diye açıklama yapıyordu.

Bütün bu gelişmelerin sonunda bu satırların yazıldığı 2011 yılı Ağustosu'nda hemen her gün bayrağa sarılı şehit cenazeleri ana baba ocaklarına getirilmektedir.

Asker ve polislerimiz şehit edilmekte, devlet memurları ve birçok vatandaşımız PKK terör örgütü tarafından kaçırılmaktadır.

PKK terör örgütü trafik kontrolü yapar gibi yol kesip kontrol yapmakta ve pervasızca hareket etmektedir.

Askerlerimizin şehit edildiği hain saldırıların hemen akabinde mütareke basını aldıkları talimatla "komutan hataları" aramaya başlamakta, İçişleri Bakanlığı acilen müfettişler göndererek soruşturma açmaktadır. Ne hikmetse

aynı titizlik o ilin asayişinden direk sorumlu olan valiler için gösterilmemektedir.

ZAAFİYET DEĞİL, MORAL SORUNU

Hemen her olayın ardından askerde, jandarmada zaafiyet aranmaktadır. Suçlu bulunmaya çalışılmakta ve millete "bak bunlarda zaafiyet var" algısı pompalanmaktadır.

Mesele zaafiyet değil moral sorunudur. Komuta kademesinin yaklaşık üçte biri uydurma bahanelerle cezaevine tıkılmış, özellikle terörle mücadelede kanını canını fedakârca ortaya koyan insanlar "terörist" suçlaması ile esir edilmiş bir ordunun moralinin bozulmaması mümkün değildir.

Terörle mücadelede arslanlar gibi savaşanlar durup düşünmeye başlamışlardır. Kendilerinden önce ya da birlikte omuz omuza mücedele verdikleri bir çok kişi terörist yaftası vurularak yargılanmaktadır. Kıymetinin bilinmemesinin de ötesinde adeta **başarılı oldukları için cezalandırılmaktadırlar.**

Böyle bir rezillikte dünyanın en kahraman ordusu da olsa elbette moral çöküntüsü yaşayacaktır.

Soros tipi fonlardan beslenen vakıfların omurgasız ve dönek tipleri Apo'yu "onsuz olmaz" konumuna getirmek için yırtınıyorlar.

Türkiye Cumhuriyeti devleti sınırları içinde bulunan bir cezaevinde yürürlülükteki ceza kanununa göre verilmiş cezasını çeken bir kişiyi bu duruma getirenler önce bu dünyada sonra da ahirette hesap vereceklerdir. Bundan kaçış yoktur.

Bu topraklar dünyanın diğer ülkelerinden bir kaç misli fazla hain çıkarsa da bu oyun tutmayacaktır.

A. ÖCALAN'IN VE PKK TERÖR ÖRGÜTÜNÜN YENİDEN OYUNUN İÇİNDE OLMASI İÇİN ÜRETİLEN DÜZMECE DAVALAR

Hatalar, vurdumduymazlıklar ve ihanetler sonucunda kendisine güveni gelen Apo **01 Haziran 2004** tarihinden itibaren silahlı terör eylemlerini yeniden başlattı.

Sorgu ve sonrasındaki Apo'nun üniter Türk devletinden, M. Kemal ATATÜRK çizgisinden yana olan kesin tutumunu anlatmıştım. Ama bu Apo idi. Siz devlet olarak ciddiyetinizden biraz uzaklaşırsanız, iplerin sizin elinizde olmadığı görüntüsü ve imajı verirseniz, en kötüsü de bu doğru ise, Apo bu durumda bazı yöneticilerin değiştikleri gibi değişiverir.

Apo, ABD'nin Mart 2003'te Irak'ı işgalinden sonra **durumdan vazife çıkarmış** ve bölgedeki ABD proje ve planlarının en büyük destekçisi olmuştur. **Sevr'in yepyeni versiyonunun** müthiş savunucusu olmuştur.

Elbette **"AÇILIM"** politikasının temelinde ABD'nin bölge için hazırladığı ve hedeflediği planlar vardır. Bunu görmemek veya anlamamak aymazlığın dik âlâsı olur.

Apo'nun ve PKK'nın "muhatap" durumuna gelebilmesi için Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının kafalarının karıştırılması, **"yeniden yapılanıyoruz"** olgusuna inandırılması gerekiyordu.

Özellikle terörle mücadelede hayatını hiçe saymış, kanıyla canıyla ülkesi için savaşmış askerlerin, polislerin kamuoyu nezdinde küçük düşürülmesi, itibarsızlaştırılması, hatta suçlu ilan edilmeleri gerekiyordu.

Ortamın altyapısının hazırlanmasında Soros besleme vakıfları, omurgasız gazeteciler, mandacılar, Cumhuriyet ve

Atatürk'ten intikam almak için zamanını bekleyen sözde ileri demokrasi aşıkları hazır kıta olarak bekliyorlardı. Düğmeye yine ABD bastı. Yukarıda ifade ettiğim güruh büyük bir kin ve nefretle harekete geçtiler. Ve ortaya **düzmece Ergenekon** örgütü çıkarıldı.

Dünyanın belki de bugüne kadar gördüğü en büyük **"psikolojik harekât"** uygulaması başladı. Ömürlerini terörle mücadeleye adamış, teröristlerin hedef listelerine girmiş birçok insan "teröristlik" suçlaması ile sabaha karşı yapılan baskınlarla evlerinden alındılar.

Uydurulan ve düzmece olduğu şimdilerde mahkeme önünde ispat edilen yüzlerce delil üretildi. Birbirlerini tanımayan, değişik mesleklerden ama hepsi de vatanını milletini seven **yüzlerce insan tutuklanarak cezaevlerine kapatıldı.**

İnsanımızın kafası Ergenekon ve Balyoz ucubesi ile meşgul edilirken **"açılım"** komedisi rahatlıkla uygulanabilirdi.

Apo'nun sorguda NGO'lardan para alarak Kürtçülük yaptığını söylediği **Doğu ERGİL:** "Ergenekon soruşturması başlamasa idi açılım gerçekleşmezdi" diye buyuruyor. (*Stratejik Boyut,* sayı 6, Ocak-Şubat-Mart 2010, sayfa 40) Bir başka "alim ve akil" adam **Önder AYTAÇ** "Kürt açılımı, Ergenekon ile sonuna kadar mücadeledir" diyebiliyordu. (*Stratejik Boyut,* sayı 6, sayfa 47)

Açılım saçmalığının altındaki esas neden "PKK ile uzlaşmak, anlaşmak idi. ABD'nin askeri yetkilileri "açılımı" şiddetle destekliyorlardı. Kahramanlarımızın kafasına çuval geçiren **General Odierno,** "PKK ile anlaşın" tavsiyesi veya daha doğru bir deyimle talimatı veriyordu.

Gelişmeleri büyük bir dikkatle takip eden Apo, devlet kurumlarının ve hükümetin 1999'da yakalandığı zamandan çok

farklı olduğunu görüyor, özellikle ordu üzerinde oynanan oyunları, orduyu bitirme çabalarını hayretle izliyordu.

Önceki satırlarda da belirttiğim gibi, bana göre dünyanın gelmiş geçmiş en acımasız terör örgütünün başı, durumdan derhal vazife çıkararak rolünü oynamaya başladı.

BURASI ANADOLU

Kürtçülük dayatması ile Türkiye Cumhuriyetine uzun yıllardır kefen biçmeye çalışanların bilmedikleri veya bilerek gözardı ettikleri büyük bir gerçek var.

İran, Irak ve Suriye'de yaşayan Kürt kökenli insanlar tarihin hiç bir döneminde bulundukları coğrafyanın ana milletleri ile kaynaşmamıştır. Aralarında yok denecek sayıda evlilik olmuş, kültürler birbirine entegre olmamıştır.

Ama Anadolu'da durum çok farklıdır. En aşağı bin yıldır Türk ve Kürt birbiri ile kaynaşmıştır. Yaşamın her alanında; sıkıntısında da sevincinde de beraber olmuştur. Binlerce evlilik yapılmış, savaşlara beraber girilmiş, üzüntü ve sevinç paylaşılmıştır.

Yokluk Hakkari'nin köyünde ne ise Çankırı'nın, Kastamonu'nun Antalya'nın köyünde de aynıdır.

Aynı camide ibadet edilir, aynı yemekler yapılır, aynı şeylere ağlanır, aynı şeylere gülünür.

Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları olan bu insanları birbirinden ayırmak **MÜMKÜN DEĞİLDİR.**

ZAMANINDA DEĞERLENDİRİLMEYEN FIRSATLAR

1999 yılı ve 2000'li yılların başında devlet olarak yakaladığımız müthiş fırsatı iyi değerlendiremedik. Apo yakalanmış, adil yargılanmıştı, kimsenin aleyhte sesi çıkmıyordu, terör örgütünde çatlak sesler feryada dönüşmüştü. Apo'nun verdiği bilgilerle örgüte belini doğrultamayacak şekilde darbeler vurulmuştu... Ancak bu fırsat bolluğunda devlet organları maalesef kararlılık ve işbirliklerini sürdüremedi. Sanki uğursuz bir el beynimize uzanmış, bizi hareketsiz ve duyarsız hale getirmişti.

Özellikle Kürt kökenli vatandaşlarımız Apo'nun ve acımasız örgütünün niteliklerini algılamaya başlamış ve onun etkisinden kurtulmakta iken, terör örgütü eylemselliğini kaybetmişken, birileri yine devreye girdi ve derinden ve hainçe çalışmalarla işi düğümledi.

Devletin iç güvenlik ve istihbarattan sorumlu kurumları arasına **NİFAK** sokuldu.

İnsanımız bu dönemi akademisyeni, aydını, köylüsü, bakkal Mehmet efendisi ile çok iyi anlamalıdır ve adımını ona göre atmalıdır.

28 Şubat sürecinin saptırılmasının getirdiği sıkıntılar milleti din istismarcılarının, ABD destekli ihanet şebekelerinin kucağına itmiştir.

İşin en kötü yanı 2003-2004-2005 döneminde kahraman Türk Silahlı Kuvvetleri'nin en başında bulunan **"zat"** demokrasi, sivilizasyon vb. gibi söylem ve yöntemlerle **iktidarla şirsel bir uyum içine girmişti.**

Yine aynı dönemde Kıbrıs Türkü'ne, müthiş bir psikolojik harekât uygulanarak her yönü ile rezil **"ANNAN PLANINA"** evet dedirtilmişti.

1 Mart tezkere fiyaskosu sonucu Amerika 04 Temmuz 2003 günü kahramanlarımızın başına **ÇUVAL** geçirme cüretini göstermiş ve bu aşağılık durum mevcut askeri ve sivil yönetim tarafından büyük bir gaflet ve hıyanetle geçiştirilmiş, milletimizle adeta alay edilmişti.

Bütün bu gelişmeler olurken Amerika Türkiye'ye Kuzey Irak'ta kurulacak kukla devletin (**Kürdistan**) destek ve tanınması için her türlü baskıyı uyguluyordu.

Ülke içinde insanımız tek alternatif ve dini bütün olarak kendisine sunulan **AKP** etrafında kenetlenmeye başlamıştı.

Dönemin Cumhurbaşkanı **Ahmet Necdet SEZER** hukuk ve tarafsızlık adına hemen hiçbir şeye karışmıyor, sembolik görevini sürdürüyordu.

AÇILIM, SAÇILIM

Aslında her şey Türk milletinin gözü önünde ve **kör gözüne parmak sokar gibi** gerçekleştiriliyordu. Bu gelişmeler karşısında İmralı hükümlüsü Apo sevinç ve heyecandan hop oturup hop kalkıyordu.

Abdullah GÜL, 8 Mart 2009'da **"Çok güzel şeyler olacak"** diyor, arkasından 23 Mart 2009'da Irak'ın kuzeyini **"Kürdistan"** olarak nitelendiriyordu.

Daha önce Türkiye'nin kırmızı çizgilerinden söz eden yine aynı Abdullah Gül'dü.

2005 yılında Diyarbakır açılımı ile başlayan süreç 2009'a gelindiğinde birden bire Kürt açılımı oluvermişti.

Ama daha iyi bir ortam yaratılması ve bunun rahatlıkla sürdürülebilmesi için, ülkedeki cumhuriyetçi, Atatürkçü insanların belini kıracak, diğerlerini korkutacak düzmece dava-

lara ihtiyaç vardı. **Uydurma Ergenekon** örgütü ile ilgili daha önce kısaca bilgi vermiştim.

AKP içerisinde ülkücü kökenli ve milli mücadeleci olarak bilinen ve tanınan Cemil Çiçek bile CNN televizyonunda verdiği röportajda: **"AKP'nin varlık sebebi Kürt açılımıdır"** diyordu.

Amerika'nın siyahi başkanı Obama, Atatürk'ün Meclisinde 2009 yılı Nisan başında **"Kürt sorununu çözün"** talimatı veriyordu. Neden; çünkü bu açılım aslında Kuzey Irak'ın şekillendirilmesi açılımıydı. Amerika'nın hedeflerinden biri idi.

ABD neden bu kadar pervasızca hareket ediyordu? Her türlü konuyu Türkiye'ye nasıl rahatlıkla dayatabiliyordu? Bunun tek sebebi Türkiye'de kendisine çalışan omurgasız, işbirlikçi yönetici, gazeteci ve aydınlar mıydı? Bence hayır... Konu buraya gelmişken 2003 yılında yaşanan bir olayı okuyucuya aynen nakletmek istiyorum.

İNCİRLİK'E GİDELİM

2003 yılı Temmuz ayında Jandarma Genel Komutanlığı İstihbarat Başkanlığında görevli idim. Başkanımız izinli olduğu için görevi vekâleten ben yürütüyordum. 05 Temmuz sabahı Jandarma Genel Komutanlığı Kurmay Başkanımızın makamında diğer başkanlarla birlikte toplandığımızda jandarmanın iki numaralı ismi olan komutanımız sıkıntılı ve üzgün bir şekilde 04 Temmuz günü Irak'ın kuzeyinde Türk Silahlı Kuvvetleri mensuplarına Amerikan askerleri ve peşmerge çetelerince uygulanan rezilliği anlattı, konunun detaylarını dinleyince toplantıda bulunan herkesin gözleri doldu, sinirlerimiz gerildi.

Bize göre ve herkese göre kahraman Türk ordusu nezdinde Türk milletine yapılan bu hakaret ve saldırı mutlaka gereken cevabı almalıydı, ülke ve ordu sahipsiz değildi. Genelkurmay Başkanımız, Başbakanımız vardı. Onlar gereğini yaparlardı.

"Neler olabilir" sorusunun cevabını düşünür ve konuşurken, o anda aklıma gelen çözümü kurmay başkanımıza arzettim.

"Amerikalı askerler ve peşmerge çetesi askerlerimizi gözaltına aldıktan sonra 'Süleymaniye valisine suikast yapılacağı' ihbarını aldıkları için bu işlemi yaptıklarını beyan etmişlerdir. Bu tür olaylarda anında misilleme bana göre esastır, yukarıdan alacağımız bir 'olur' ile ben ve personelim helikopter ile hemen Adana'ya intikal edelim, bugün cumartesi olduğu için İncirlik Amerikan üssünde görevli rütbeli Amerikan askerleri izinlidirler, üssün dışındadırlar... Gidip bazılarını gözaltına alalım, ellerine kelepçe takıp kafalarına çuval geçirelim, sonra da tüm basını çağırıp bunların Adana valisine suikast hazırlığı içinde olduklarına dair ihbar alındığını, bu yüzden gözaltına alındıklarını açıklayalım... Eğer bunu yaparsak hem askerlerimiz hemen serbest bırakılır, hem de Amerika dahil, dünya bize saygı duyar" dedim.

Komutanımız tebessümle, "Aslında doğru söylüyorsun ama Genelkurmay'ın buna izin vereceğini hiç sanmıyorum" dedi.

Sonrasında neler oldu, Genelkurmay Başkanımız ve Başbakanımız konuyu geçiştiren açıklamalar yaptılar, kamuoyundaki tepkiler cılız ve etkisiz kaldı. Ve o çuval, "onurumuzun kırılmasını, öz güvenimizin zedelenmesini ve iç, dış düşmanlarımızın palazlanmasını" sağladı.

O çuval; Kürt açılımı saçmalığı, uydurma Ergenekon örgütü davası ile aslında Türk milletinin kafasına geçirilmiştir.

Çuval hadisesi ve sonrasında Amerika Türk milletini ve Türk ordusunu adeta test etmiştir. Bu testin neticesi bizim için rezalettir. **Ama şimdilik öyledir...**

SÖZDE YENİ UMUT

Bu satırların yazıldığı 2011 Ağustos'unda "Sürgündeki Kürt lider" olarak lanse edilen Kemal BURKAY ülkemize şatafatlı bir giriş yaptı. Yılların bölücü Kürtçüsü bile bu ilgiye şaşırdı. Bu ancak bu iktidarın zamanında olabilirdi ve oldu. Devletin bakanları Kemal BURKAY'la görüşme ve basına poz verme yarışına girdiler.

Onların umdukları kursaklarında kalacaktır. Çünkü Kürt kökenli vatandaşlarımızın hamisi ve sözcü ne Kemal BURKAY ne de Apo'dur.

Olan Türk milletine olmaktadır. Olan polis ve asker ailelerine olmaktadır.

Bu arada Kemal BURKAY'ın kim olduğunu kısaca hatırlatayım: Kemal BURKAY, Türkiye Sosyalist Kürdistan Partisi'nin (TSKP) eski genel başkanıdır.

Bu kadar itibar gösterilen Kemal BURKAY 1993 yılında Apo ile birlikte hareket etmek için protokol imzalayan adamdır. Yani PKK terör örgütü ile yöntem dışında aynı hedefleri benimsemiş bir etnik bölücüdür.

Türk milleti şimdi de, gelecekte de bazı gerçekleri bilmeli ve kararını ona göre vermelidir.

ORDUNUN YENİDEN DİZAYNI

Ezgi BAŞARAN tarafından gerçekleştirilen bir röportaj var. Röportaj yapılan kişi şunları söylüyor:

"NATO emrindeki **bir ordu** (Türk ordusunu kastediyor) **siyaset yapmaz mı?** NATO siyasi bir oluşum değil mi?

"Türkiye'nin ülke ve millet olarak devam edip etmemesi meseleyken, ülkenin ortadan kalkması için yapılan hazırlıkları örtmek üzere bizim kafamızı hiçbir zaman aslına varamayacağımız şeylerle meşgul ediyorlar. Medya da dahil, dünyada gelecekte Türkiye'nin ne olacağına dair planlar yapanlar **bizi fantastik konuları düşünmeye sevk ediyorlar.**

"Türkiye bağımsız bir ülke ise, kendi bağımsızlığına dair bir mücadele vermek zorunda. Bu mücadeleyi **hangi toplum gücü** sağlayacak? Türkiye'nin devamı birinin derdi olması lazım, bu kimin derdi?

"Türkiye'nin haritada olmasını izah eden her şey birer birer yok ediliyor. Türkiye diye bir devlet var, çünkü Büyük Ermenistan, Büyük Kürdistan, Büyük Yunanistan ve Pontus yok. **Bunlar olmadığı için Türkiye var.** Şimdi bak, hepsi olmaya başladı. Pontus bile!

"Bu ülkenin müesses nizamı ordu tarafından değil, Türkiye dışından korunan bir şey. Orduda değişim gibi görünen hiçbir şeyi AKP yapmıyor, **Pentagon yapıyor.**

"Bu ülkenin mevcudiyetinin ne anlama geldiğini anladığımız vakit burası en yaşanılır ülke olur. Fakat bunun için Türkiye'nin bir atılım yapması gerekir. Bu atılımı yapacak güce ulaşmış kişiler arasında **Başbakan ve AKP kadrosu listenin en sonunda gelir. Hatta listede yer olursa sürpriz olur.**"

Ben bu sözlerin altına gözlerimi kapatıp yüzlerce **ISLAK İMZA** atarım. Eminim ki bir çok kişi de bunu yapar. Peki kimdir bunları söyleyen biliyor musunuz?

Uydurma Ergenekon veya Balyoz davasından içeride değil, Atatürkçü de değil, Selcan TAŞÇI'nın deyimiyle *Milli Gazete, Yeni Şafak,* Türkiye Yazarlar Birliği referansları olan **İsmet ÖZEL...**

Türkiye Cumhuriyetine vatandaşlık bağı ile bağlı olan bütün insanlarımızın eninde sonunda gerçekleri, oynanan oyunları fark edeceklerine kalben inanıyorum.

FAİLİ BELLİ

Türk Dil Kurumunun hazırladığı Türkçe Sözlük adlı eserin 676. sayfasında "Faili Meçhul" deyiminin karşısında "Kimin yaptığı belli olmayan" yazıyor.

Ülkemizde son yıllarda aynı merkez tarafından üretilen "faili meçhuller" yaygarası koparıldı. Sağdan soldan devşirilen bazı tiplerin itiraflarda bulunması sağlandı.

Dedikodular her zaman gerçeklerle pekiştirilir. Suçlamalar toplum zihninin kanaatleridir. Türk toplumunun zihni uygulanan müthiş psikolojik harekât ile etkilenmiştir. Verilen imaj şudur:

"Faili meçhullerin peşindeyiz ve hesap soracağız"... Yasaların dışında iş yapan kim varsa kanun elbette yakasına yapışıp yargı önüne çıkarmalıdır.

Peki, kaybettiğimiz binlerce şehidimizin, insanımızın failleri kimlerdir? Olay yeri tutanaklarında "kimliği belirlenemeyen bir grup PKK terör örgütü mensubunun saldırısında falan asker filan polis, şu hâkim, bu kaymakam... şehit olmuştur" diye yazar. Binlerce insanımızın katlinden sorumlu olanlar yani failler meçhul iken, milletin ve medyanın bunların peşine düşmesi gerekirken enerjimizi nelere harcıyoruz...

Sen binlerce insanımızın hesabını sormayacaksın, faillerini araştırmayacaksın, askerimi, polisimi şehit edenleri Habur'da törenle karşılayıp salıvereceksin, sonra milletin karşısına geçip ben ileri demokrasi için açılım(!) yapıyorum diyeceksin.

Terörle mücadeleye hayatlarını vermiş insanları uyduruk bahanelerle esir alacaksın, haklarında olmadık dedikodular üretip milletin beynine gireceksin, sonra da ben Türkiye'yi normalleştiriyorum diyeceksin. Kusura bakma, Türk Milleti bunu tabiri caiz ise YEMEZ, YUTMAZ.

HAYDİ ARAŞTIRALIM

Yıl 1991, Bitlis'te geçici görevle bulunuyoruz. PKK terör örgütü hemen her gün askere, polise, vatandaşa saldırıyor, yol çalışmalarında kullanılan makineleri yakıyor, şantiyeleri basıyor.

Mutki ilçesinin kırsal kesiminde yol kesen teröristlerin karakol komutan yardımcısı jandarma astsubayını kaçırdıkları bilgisi geldi. Hemen oraya intikal ettik. Yaklaşık bir hafta süren aralıksız bir takip neticesinde terörist grupla sıcak temas sağlandı, bir kısmı etkisiz hale getirildi, diğerleri kaçtı. Gün ağardığında çatışma bölgesine arama tarama faaliyeti için girdiğimizde 23 yaşındaki karakol komutan yardımcısı evladımızın cesedi ile karşılaştık, önce tanıyamadık, çünkü çocuğun **gözlerine erimiş naylon damlatmışlardı. Burnunun ucunu ve kulağını kesmişlerdi... Nişan yüzüğünün bulunduğu sağ elinin parmağını koparmışlardı...**

Yine 1991 yılı, Aralık ayı Bitlis ili Hizan ilçesinde konuşluyuz, gece Hizan-Sağınlı yolunda teröristlerin yol kestikleri bilgisi geldi. Hemen intikal ettik, olay yerine yaklaştığımızda

yoğun ateşle karşılaştık, bunu zaten bekliyorduk. Araçları terkedip cevap verdik. Kısa süre sonra gecenin karanlığından da istifade ile kaçtılar, takip için timler görevlendirdik.

Olay yerine geldiğimizde yanımızda olan bir köy minibüsü ve onun hemen arkasında yan yana yatmakta olan kanlar içinde yedi bedenle karşılaştık. Altısı silahsız köylüler, biri de izinden dönen bir uzman çavuştu. Çalıların arasına gizlenmiş yaralı bir köylünün iniltisini duyunca o yöne doğru gidip adamcağızı aldık; "Allah dedik, yapmayın dedik dinlemedi katiller. Bizi diz çöktürüp kurşuna dizdiler" diye ağlıyordu. Şehit edilen uzman çavuş sivil giyimliydi ve **iki kulağı da kesilmişti.**

Yıl 1992, Nisanının 15'i. Kahramanmaraş ili merkezine bağlı TEKİR karakoluna PKK'lı teröristler saldırıp kaçmışlardı.

Timlerimle birlikte peşlerine düştüm. Suçatı fidanlık mevkiine geldiğimizde yan tarafımızdan açılan yoğun bir ateşle karşılaştık, hainlerin pususuna düşmüştük... Hemen yanımdaki Mehmetçik "Allah" deyip yere düştü. Bir yandan teröristlere ateş ederken diğer yandan evladımı kucağıma aldım ve yarasına baktım, göğsünden ve boynundan vurulmuştu. Hemen tampon yaptım, ama fayda etmedi, gözlerini yarım açabildi, "Komutanım **anama hainlerle kahramanlar gibi çarpıştığımı söyle, hakkını helal etsin**" dedi. Ağzını bir gayretle son kez kımıldattı "Allah" dedi ve son nefesini teslim ederek kucağımda şehit oldu. Mehmetçiğimin her yanıma bulaşmış olan mübarek kanına yağmur gibi gözyaşlarım karışmıştı...

Şimdi haykırıyorum, Soros beslemeleri, dönek gazeteciler, Cumhuriyet düşmanları hadi bulun bu şehitlerin faillerini, haydi çözün bu binlerce faili meçhulü...

Bu hainlere "af" getireceksiniz öyle mi? Peki onların ana, babaları, çocuk ve eşleri ile helalleştiniz mi?

"MUSTAFA KEMAL YOK" NE DEMEK?

Milletin büyük çoğunluğu, Anadolu'nun insanı gündem ile ilgili konuşurken, "Artık Mustafa Kemal yok ki" diye hayıflanır.

Mustafa Kemal 7 yaşında babasını kaybetti, 8 yaşında okuldan alındı, 10 yaşında okuldaki hocasından bir araba sopa yedi, 24 yaşında tutuklandı, 2 ay hücrede kaldı, 30 yaşında doğduğu şehir düşman eline geçti, 37 yaşında böbrek hastası oldu, 38 yaşında görevden alındı, 39 yaşında ölüm cezasına çarptırıldı. Daha da genişletilebilecek bu listeye bakıldığında Mustafa Kemal'in umutsuzluğa kapılması, "Vatanı kurtarmak bana mı kaldı" demesi, küsmesi ve kenara çekilmesi gerektiği düşünürülür.

Başarıya inanmaktan daha büyük enerji var mıdır? Elbette yoktur. M. Kemal, Türk Milleti ile bunları yapmıştır.

"Artık M. Kemal yok ki" deyimi geçersiz ve yanlıştır. **Hepimiz M. Kemaliz** ve burası Anadolu... Ana'nın bu kadar dolu olduğu topraklarda kavga ve kan egemen olamaz, olmayacaktır.

DÜKKÂNIN SAHİBİ OLMAK İSTİYOR

Tekrar Apo'ya dönersek, 1999 yılındaki Apo ile şimdikinin arasındaki uçurumu izah etmiştim. Apo ve yandaşları şimdilerde hem pastayı yemek, hem de pastanenin sahibi olmak istiyorlar. Ona ve yandaşlarına bu imkânları sunanlar, milletin acılarını, hissiyatını görmezden gelenler elbette tarih önünde

hesap vereceklerdir. Önemli olan geri dönülemez noktaya gelinmeden uyanmak ve gerekenleri yapmaktır.

ÇÖZÜM

Türk milleti, yeri ve zamanı gelince her türlü zorluğun, sıkıntının çözümünü bulmuştur. Bu olgu bütün dünyanın tarih boyunca kabul ettiği, etmek zorunda kaldığı bir gerçektir. Her şeyin bittiği ilmen de sabit olduğu zamanlarda bile ayağa kalkmış, ülkesi üzerindeki kara bulutları dağıtmıştır. Bütün dünya bu durumu hayranlık ve biraz da korku ve öfke ile izlemiştir.

Yine aynısı olacaktır, kimse merak etmesin. Olacağından yüzde yüz emin olduğum bu çözüm asla dış dayatma ve yardımlarla değil, tamamen özümüzle, kendimizle gerçekleşecektir. Bunları yazarken kesinlikle hamaset yapmıyorum. Sadece gerçekleri izah etme gayretindeyim.

Memlekette dönen dolapların, kurulan tuzakların, yapılan iğrenç saldırıların farkında olan çok az insan olsa bile **kazanan yine Türkiye olacaktır.**

Ülkeyi bu kıskacın içine sokanların çözümüne baktığımızda ise şunu söylüyorum: Çözüm, güvenlik güçlerimizin, vatandaşlarımızın canına, malına ve ülkemizin bütünlüğüne kasteden teröristlere şirinlik yaparak, onları çağırıp karşılama törenleri icra ederek, hâkimimizi, savcımızı ayaklarına kadar gönderip onları salıvererek, İmralı'da hükümlü Apo ile en üst seviyede tavizkar ve pazarlık kokan görüşmeler yaparak, Kandil çetesi ile uzlaşma arayarak, eski etnik bölücüleri kaçtıkları Avrupa'dan Türkiye'ye davet edip, bakanlar düzeyinde ağırlama yaparak, terörle mücadelede kanını, canını feda et-

miş ve isim yapmış insaları, komutanları, polisleri, Atatürkçü aydınları esirevlerine tıkarak **gerçekleşemez...**

Çözüm, dün ak dediğine bugün kara diyerek, milletimizin temizliğini ve dürüst saflığını sonuna kadar istismar ederek, bazen ağlayıp bazen yalandan kükreyerek **bulunamaz...**

Çözüm, tutarsız ve bir yerlerden talimat alınarak yapıldığı aşikar dış politika anlayışı uygulayarak, halkın dini duyguları ile oynayıp yüce dinimizi politikaya alet ederek **sağlanamaz...**

Çözüm için önce varlığımıza kastedenlerin planlarını, oyunlarını deşifre etmek gerekir. Yani rahatsızlığı rahatsızlıktan önce göremediğmiz için ülke ve Cumhuriyet büyük tehlikeye girmiştir.

Çare, **Atatürk ve arkadaşları gibi düşünmek ve onların verdiği mücadeleyi bugüne mantık ve tarz olarak uyarlamaktır.**

Bazı aklıevveller, "O dönem başka bu dönem başka" demektedirler. Doğrudur bu dönem başkadır ama Atatürk ve arkadaşlarının milli mücadele ve sonrasındaki yolları, ülküleri "bağımsızlık, çalışkanlık ve adalet" olmuştur. Bizim örnek alacağımız temel prensipler bunlar olmalıdır.

Uyulduğu takdirde adam gibi hukukumuz ve yasalarımız vardır. Dünyanın hayranlık duyduğu gelenek ve göreneklerimiz vardır.

Bunlardan taviz vermeden ve kararlılıkla çalışarak kazanacağız.

Cumhuriyet ve Atatürk düşmanları ile mücadele ve PKK terör örgütü ile mücadele eşzamanlı ve atbaşı gitmelidir. Ünlü filozof Sun Tzu'ya göre, "Doğru koşullar altında küçük bir grup, büyük bir grubu alt edebilir, bunun olabilmesi için **adalet, düzen, istikrar ve moral olmalıdır**".

Ülkemizde tehlikenin farkında olanların sayısı az da olsa

(ki ben aslında çoğunluğun her şeyin farkında olduğuna inanıyorum) kazanılacağına eminim. Çünkü **biz Türkiye'yiz, biz Anadoluyuz, biz Türk milletiyiz.**

PKK terör örgütünün, Kürt kökenli vatandaşlarımızın, kardeşlerimizin hamisi ve sözcüsü olmadığı gerçeğinden hareketle, her bağımsız devletin yaptığı ve yapacağı gibi teröristle tehdit durumu ortadan kalkıncaya kadar kararlılıkla mücadele etmeliyiz. **Terör örgütünü 1999-2002 yılları arasındaki konumuna döndürmeliyiz.** Bunun için İmralı'daki hükümlü işe yarayacaksa onu da bu işin içine katmalıyız. (Bunu pazarlıkla, tavizle vb. ile değil, 1999-2002'deki gibi yapmalıyız.)

Devlet olarak mübarek şehitlerimizin aileleri ve kahraman gazilerimizle sadece göstermelik iftar yemekleri ile değil, **maaş ve sosyal konumlarını onlara yakışır düzeye getirerek** ilgilenmeliyiz. Onlara borçlu olduğumuzu kendilerine daima hissettirmeliyiz.

Ülkesi ve toprağı için canını hiçe sayarak mücadele eden korucu kardeşlerimizin yaşam standartlarını geliştirici tedbirler almalı, onları ikinci sınıf değil **birinci sınıf vatandaş olarak algılamalıyız.**

Koruculuk sistemini elden geçirerek yeni gelişen durumlara uygun hale getirmeliyiz.

KİŞİ BAŞINA DÜŞEN ULUSAL ONUR

Çözüme ulaşmak, başarıya erişmek için kitabımın sonunda Silivri Esirevindeki tutsaklık arkadaşım İZMİR Milletvekili Mustafa BALBAY'ın "Heyecan Yaşlanmaz" adlı

kitabından bir alıntı yapmak istiyorum. Sevgili Balbay (bana göre büyük edebiyatçı ve yazar) kendine has deyişi ile şöyle yazmış:

"Ulusların kalkınmışlık düzeyi genellikle 'kişi başına düşen' diye başlayan değerlerle ölçülür. Temel ölçü, kişi başına düşen ulusal gelirdir...

"Bunu, insani kalkınmışlık düzeyinin katmanları izler:

"Kişi başına düşen elektirik kullanımı...

"Kişi başına düşen kâğıt tüketimi...

"Kişi başına düşen doktor sayısı...

"Bu rakamların yükselmesi için temelde ne gerekir?

"Kişi başına düşen ulusal onurun yüksekliği!

"Yeniden bu onur grafiğini yükseltmenin yolunu bulmalıyız. Çok da karmaşık bir yol değil, Çanakkale'de şehit olanların, o günkü bilinci taşıyanların torunları, bütün önyargılarını atacak, **önce ulusal onur diyecek ve yan yana gelecek, o kadar!**"

Ulusal onurumuz yok olmuş değil, sadece uyuyor, o uyandığı zaman gerisi çorap söküğü gibi gelecektir....

H. Atillâ Uğur
Silivri Esirevi
16 Ağustos 2011
Saat: 02.45

ATATÜRK'ÜN GENÇLİĞE HİTABESİ

Ey Türk gençliği! Birinci vazifen, Türk istiklalini, Türk Cumhuriyeti'ni ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektir.

Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegâne temeli budur. Bu temel, senin en kıymetli hazinendir. İstikbalde dahi seni bu hazineden mahrum etmek isteyecek dahili ve harici bedhahların olacaktır. Bir gün istiklal ve cumhuriyeti müdafaa mecburiyetine düşersen, vazifeye atılmak için, içinde bulunacağın vaziyetin imkân ve şeraitini düşünmeyeceksin! Bu imkân ve şerait, çok namüsait bir mahiyette tezahür edebilir. İstiklal ve Cumhuriyetine kastedecek düşmanlar, bütün dünyada emsali görülmemiş bir galibiyetin mümessili olabilirler. Cebren ve hile ile aziz vatanın bütün kaleleri zapt edilmiş, bütün tersanelerine girilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş olabilir. Bütün bu şeraitten daha elim ve daha vahim olmak üzere, memleketin dahilinde iktidara sahip olanlar gaflet ve dalalet ve hatta hıyanet içinde bulunabilirler. Hatta bu iktidar sahipleri şahsi menfaatlarını müstevlilerin siyasi emelleriyle tevhit edebilirler. Millet fakrü zaruret içinde harap ve bitap düşmüş olabilir.

Ey Türk istikbalinin evladı! İşte bu ahval ve şerait içinde dahi vazifen, Türk istiklal ve Cumhuriyetini kurtarmaktır! Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttur!

Mustafa Kemal Atatürk

ATATÜRK'ÜN BURSA NUTKU

Türk genci, inkılapların ve rejimin sahibi ve bekçisidir. Bunların lüzumuna, doğruluğuna herkesten çok inanmıştır; rejimi ve inkılapları benimsemiştir. Bunları zayıf düşürecek en küçük veya en büyük bir kıpırtı ve bir hareket duydu mu; bu memleketin polisi vardır, jandarması vardır, ordusu vardır, adliyesi vardır... demeyecektir. Hemen müdahale edecektir. Elle, taşla, sopa ve silahla... nesi varsa onunla kendi eserini koruyacaktır.

Polis gelecektir; asıl suçluları bırakıp, suçlu diye onu yakalayacaktır. Genç, "polis henüz inkılap ve cumhuriyetin polisi değildir" diye düşünecek, fakat asla yalvarmayacaktır. Mahkeme onu mahkûm edecektir. Yine düşünecek: "Demek adliyeyi de ıslah etmek, rejime göre düzenlemek lazım!.."

Onu hapse atacaklar. Kanun yolundan itirazlarını yapmakla beraber; bana, İsmet Paşa'ya, Meclis'e telgraflar yağdırıp haksız ve suçsuz olduğu için tahliyesine çalışılmasını, kayırılmasını istemeyecek. Diyecek ki: "Ben, inan ve kanaatimin icabını yaptım. Müdahale ve hareketimde haklıyım. Eğer buraya haksız olarak gelmişsem, bu haksızlığı meydana getiren sebep ve etkenleri düzeltmek de benim vazifemdir!.."

İşte benim anladığım Türk genci ve Türk gençliği!..

Mustafa Kemal Atatürk

DİZİN

Abdülkadir, Seyit, 105.
Ammar, Ali, 50.
Ataç, Halil, 39, 59.
Atalay, Beşir, 120.
Atatürk, Mustafa Kemal, 32, 51, 80, 107, 134.
Aydar, Zübeyir, 80.
Aytaç, Önder, 123.
Azaydın, Mehmet, 78.

Balbay, Mustafa, 137.
Baliç, Şahin, 72.
Barzani, Mesud, 41, 42, 43, 55, 57, 110, 118.
Başaran, Ezgi, 130.
Başesgioğlu, Murat, 29.
Baybaşin, Hüseyin, 35, 56.
Bayık, Cemil, 39, 58, 59.
Birand, M. Ali, 62.
Bozkurt, Faruk, 59.
Boztepe, Fikret Özden, 29.
Bucak, Serhat, 81.
Burkay, Kemal, 129.

Cantürk, Behçet, 38.
Cemal, Hasan, 62.
Cerrahoğlu, Nilgün, 33.
Cihangir Ağa, 38, 63.
Civaoğlu, Güneri, 62.

Çandar, Cengiz, 62, 120.
Çiçek, Cemil, 127.
Çiller, Tansu, 51.

Demir, Fethi, 82.
Demir, Osman, 63.
Dicle, Hatip, 80.
Dimitri 31, 33.
Dunlayıcı, Faysal, 60.

Ekinci, Berzan, 36.
Erbakan, Necmettin, 42, 51.
Erdoğan, Recep Tayyip, 42.
Ergil, Doğu, 81, 82, 123.
Esad, Cemil, 49.
Esad, Hafız, 49.
Evren, Gürbüz, 114.

Gerger, Haluk, 81.
Grumlent 54.
Gulam, Kani, 57.
Gül, Abdullah, 126.
Güller, Mehmet Ali, 114.
Güreş, Doğan, 59.

Hasan Çavuş, 19.

Işık, Cemil, 72.

İmset, İsmet, 62.
İnan, Kamuran, 41.

Kaddafi, Muammer, 61.
Kalkan, Duran, 39, 58.
Kapan, Hamdiye, 67.
Kaplan, Hasip, 101.
Karadayı, İsmail Hakkı, 29.
Karasu, Mustafa, 39, 59.
Karayılan, Murat, 39, 59, 112.
Kartal, Remzi, 64.
Kaya, Ahmet, 81.
Kaya, Ayfer, 26, 33, 34.
Kaya, Halil, 72.
Kaya, Şerafettin, 81.
Kaytan, Ali Haydar, 39, 59.
Kılıç, Şemse, 34.
Kohl, Helmut, 55.
Korkmaz, Mahsun, 63.

Lummer, 54.
Manço, Barış, 86, 87.
Masteski, 27.
Montovani, 32.
Mutlu, Muhiyettin, 63.

Nacar, İsmail, 42.
Namdar, Yıldız, 102, 103.

Obama, Barack, 127.
Odierno, Ray, 123.
Okyay, Turgut, 101.

Özal, Turgut, 41, 51, 118.
Özel, İsmet, 131.
Öztürk, Ramazan, 62.

Perver, Şivan, 81.
Philips, David L., 114.
Primakov, Yevgeni Maksimoviç, 32.

Sakık, Sırrı, 80.
Sakık, Şemdin, 59, 72, 78, 79.
Septioğlu, Ali Rıza, 38.
Seyit Rıza, 105.
Sezgin, İsmet, 62.
Steinbach, 54.

Şeyh Sait, 43, 56, 63, 105.

Talabani, Celal, 41-43, 50, 51, 57, 110, 118.
Talipoğlu, Tayfun, 33.
Taner, Emre, 119.
Taş, Nizamettin, 59.
Taşçı, Selcan, 131.
Tatlıses, İbrahim, 38, 81.
Toprak, Halis, 38.
Tunç, Ferhat, 81.
Türk, Ahmet, 80.
Uçar, Numan, 60.
Yaman, Ahmet, 32.
Yılmaz, Nurettin, 118.
Yurttaş, Sedat, 80.
Zana, Leyla, 80.
Zerki, Mervan, 26, 42, 49.

YAŞAMÖYKÜSÜ

19 Aralık 1957'de Ankara'da dünyaya geldi. 1971 yılında Kuleli Askeri Lisesi'ne, 1975 yılında Kara Harp Okulu'na girdi. 1979 yılında Kara Harp Okulu'ndan Jandarma Teğmen olarak mezun oldu. Piyade ve Jandarma Okullarını bitirdikten sonra Foça'da komando eğitimi aldı. 1981 yılından itibaren başta Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde olmak üzere birçok yerde Jandarma Birlik Komutanlığı yapan Atilla UĞUR terör ve organize suç örgütleri ile mücadelede büyük başarılara imza attı. 1998 yılında Antalya bölgesine inen terörist unsurları etkisiz hale getiren birliğin komutanı idi. 1999 yılında Kenya'da yakalanarak Türkiye'ye getirilen Abdullah ÖCALAN'ın, İmralı'da, sorgusunu yaptı.

2000-2001 yıllarında Hizbullah terör örgütüne yönelik icra edilen operasyonlarda önemli görevler yapan Atilla UĞUR 2002-2004 yılları arasında Jandarma Genel Komutanlığı Teknik İstihbarat Daire Başkanlığı görevine getirildi. 2004-2005'de Kocaeli İl Jandarma Komutanı oldu, 2005-2007 yılları arasında Çanakkale Eğitim Alay Komutanlığı görevini yürüten Atilla UĞUR 2007 yılında Kıdemli Albay rütbesinde iken kendi isteği ile emekli oldu.

CUMHURİYET'İN GÖZÜYLE KÜRT MESELESİ

- CELAL BAYAR/ Şark Raporu
- NAŞİT HAKKI ULUĞ/ Tunceli Medeniyete Açılıyor
- ZİYA GÖKALP/ Kürt Aşiretleri Hakkında Sosyolojik Tetkikler
- NAŞİT HAKKI ULUĞ/ Derebeyi ve Dersim
- Dersim/ Jandarma Umum Kumandanlığı'nın Raporu
- Genelkurmay Belgelerinde Kürt İsyanları I-II

Konuyla İlgili Diğer Kitaplar

- DOĞU PERİNÇEK/ Kemalist Devrim 4/Kurtuluş Savaşı'nda Kürt Politikası
  Kemalist Devrim 7/Toprak Ağalığı ve Kürt Sorunu
  Abdullah Öcalan İle Görüşmeler
- M. BEDRİ GÜLTEKİN/ Kürt Sorununda Türkiye'nin Çözümü
- FİKRET AKFIRAT/ Kukla Devlet/ABD Kürdistan'ı Nasıl Kurdu
- M. ALİ GÜLLER/ ABD'nin Neo-Osmanlı Projesi Büyük Kürdistan
- Aşiretler Raporu

KAYNAK YAYINLARI



H. Atillâ Uğur

ABDULLAH ÖCALAN'I NASIL SORGULADIM

-İşte Gerçekler-

SORGU GÖREVLİSİ (H. A. UĞUR)- "Bak APO, Türkiye Cumhuriyeti devleti şu ya da bu şekilde bu terör belasından vatandaşını kurtaracaktır. Ama önemli olan insanlarımız zarar görmeden bu işi halletmektir. Şiddetin durması, halkın güvenliğinin sağlanması esastır. Ama bunun için yasadışı bir terör örgütü ile masaya oturacak da değiliz. (...) Bu mülakatlar tamamen senin talebin üzerine ve karşılığında şu olacak bu olacak pazarlığı olmadan gerçekleşmiştir. Sen, 'Şiddetin durmasını sağlayacağım, kendim için bir şey istemiyorum' diyorsun. Sorgu başladığından beri hep bunu söyledin, öyle değil mi?"

SANIK (A. ÖCALAN)- "Kesinlikle doğru... Ben size daha önce söylemiştim, örgüt bana bağlıdır, beni dinler... Daha ilk gün devletimin hizmetindeyim derken kastettiğim, bu işin bitirilmesi doğrultusunda ciddi adımlar atmamızdır. Türkiye'yi yönetenlerin ellerini güçlendirmek için ben öncelikle silahlı mücadeleye son verme ilanı yapmak istiyorum. (...) Sizlerden tek talebim bunları yapabilmek için bana imkân sağlamanızdır."

ISBN 978-975-343-617-5
9 789753 436175



KT-756-530

KAYNAK YAYINLARI